

TORSDAGEN DEN 23 OKTOBER 2008

ORDFÖRANDESKAP: LUISA MORGANTINI

Vice talman

1. Öppnande av sammanträdet

(Sammanträdet öppnades kl. 10.00)

2. Inkomna dokument: se protokollet

3. Sjöröveri (framlagt resolutionsförslag): se protokollet

4. Årsrapport om Europeiska ombudsmannens verksamhet 2007 (debatt)

Talmannen – Nästa punkt är betänkandet (A6-0358/2008) av Dushana Zdravkova, för utskottet för framställningar, om årsrapporten om Europeiska ombudsmannens verksamhet 2007 (2008/2158(INI)).

Dushana Zdravkova, föredragande. – (BG) Tack fru talman! Tack för påminnelsen. Under de många år som jag tjänstgjorde som domare värnade jag alltid om rättsordningen. Det är därför en stor ära för mig att vara föredragande för Europeiska ombudsmannens årsrapport. Europeiska ombudsmannen är en aktör bland EU:s institutioner som har till uppgift att försvara de europeiska medborgarnas rättigheter och motverka administrativa missförhållanden. Av den anledningen vill jag lyckönska ombudsmannen Nikiforos Diamandouros till hans engagemang och professionalism eftersom det han gör är mycket viktigt för vanliga människor. Som Jean Monnet sa, vi skapar en union mellan människor och inte mellan stater.

På liknande vis har jag haft nöjet att arbeta med ett betänkande som förenar i stället för att dela de politiska grupperna i Europaparlamentet. Eftersom vi har valts in i parlamentet av EU:s medborgare för att skydda deras intressen, så är det med denna övertygelse som vi har funnit kompromisser för att tillmötesgå några av de ändringsförslag som andra politiska grupper har lagt fram. De här förslagen och dagens debatt är bevis på att Europaparlamentet tar denna viktiga mekanism för att skydda EU:s medborgare på mycket stort allvar. Jag vill även passa på att tacka mina kolleger i gruppen för Europeiska folkpartiet (kristdemokrater) och Europademokrater (PPE-DE), kansliet och alla de som har bidragit till att göra betänkandet fullständigt.

Det är min djupa övertygelse att medborgarna tack vare Europeiska ombudsmannen kommer att kunna hävda sina rättigheter bättre vid administrativa missförhållanden. Även om reglerna är bra så är det viktigt att de tillämpas på rätt sätt för att ge bästa möjliga skydd. Liksom kommissionen kallas fördragens beskyddare, anser jag att Europeiska ombudsmannen är förkämpe för ett riktigt genomförande av gemenskapslagstiftning. Men ombudsmannen är inte ensam i den rollen. Även Europaparlamentet, den enda demokratiskt valda institutionen, har till uppgift att upprätthålla medborgarnas rättigheter och det gör det ännu viktigare att parlamentet och ombudsmannen arbetar tillsammans.

Betänkandet är också viktigt eftersom en analys av situationen under årets gång hjälper oss att dra lärdom och fatta de rätta besluten för framtiden. Vi får inte glömma att bakom varje klagomål, bakom varje siffra i statistiken, finns en människa som förväntar sig rätt hjälp och en lösning på sitt problem. När jag arbetade med betänkandet förstod jag att information är den viktigaste aspekten. Betänkandet visar att många medborgare ännu inte vet hur de ska utöva de rättigheter som EU har gett dem när de råkar ut för administrativa missförhållanden. Ett exempel på det är antalet otillåtliga klagomål, 84 procent. Det visar tydligt att ombudsmannen och EU:s institutioner tillsammans måste fortsätta att informera de europeiska medborgarna så att de kan utöva sina rättigheter till fullo. Därför föreslås i betänkandet en gemensam webbplats där det ska gå att framföra klagomål till alla institutioner, liknande den interaktiva handbok som ombudsmannen har utarbetat, där medborgare genom att ange nödvändig information dirigeras till berörd institution, till vilken de kan framföra sitt klagomål direkt. Detta kommer att bidra till att minska antalet otillåtliga klagomål.

I övrigt har jag fokuserat på vilka garantier som finns för att medborgare, och de som vistas permanent i EU, känner till och åberopar sina rättigheter, och om den hjälp de får är lättillgänglig, rättvis, opartisk och effektiv. Jag skulle vilja betona att i 30 procent av ärendena så finns det inget som ombudsmannen kan göra. Jag anser

att ombudsmannen alltid bör förklara varför han inte kan vidta åtgärder beträffande ett visst klagomål, och på så sätt göra svaret mer användbart för medborgarna.

Jag vill även påpeka att ombudsmän på nationell, regional och lokal nivå spelar en nyckelroll och att deras verksamhet bör utvecklas.

Slutligen uppmanar jag er att rösta för betänkandet eftersom det stöder konstruktivt samarbete mellan ombudsmannen och EU:s institutioner och organ samt bekräftar ombudsmannens roll som en extern kontrollmekanism och en källa till ständig förbättring av den EU:s förvaltning.

Tack.

Nikiforos Diamandouros, ombudsman. – (EN) Fru talman! Jag tackar er för denna möjlighet att tala till parlamentet om årsrapporten om Europeiska ombudsmannens verksamhet 2007. Jag vill också tacka föredraganden Dushana Zdravkova och utskottet för framställningar för deras utmärkta och konstruktiva betänkande.

Min rapport visar att det skett framsteg i hanteringen av klagomål, främjandet av god förvaltning och spridandet av kunskap om ombudsmannens roll. Antalet tillåtliga klagomål ökade i både absoluta och relativa termer från 449 (12 procent av alla klagomål) 2006 till 518 (16 procent av alla klagomål) 2007. Därmed uppfyllde vi de båda målsättningar som parlamentet konsekvent har framhållit: att öka antalet tillåtliga klagomål och att minska antalet otillåtliga klagomål.

De vanligaste typerna av administrativa missförhållanden i tillåtliga klagomål var bristande öppenhet, inklusive vägran att lämna ut information, orättvisa eller maktmissbruk, otillfredsställande förfaranden, omotiverade förseningar, diskriminering, försummelse, juridiska fel och underlåtenhet att garantera att åtaganden fullgörs. 348 beslut fattades som resulterade i avslutade utredningar. Det utgör en ökning med 40 procent jämfört med 2006. I 95 fall avslöjades inga administrativa missförhållanden. Ett sådant resultat är inte alltid negativt för klaganden som får en fullständig förklaring från den berörda institutionen. Även i de fall där administrativa missförhållanden inte kan påvisas kan jag se möjligheter att förbättra kvaliteten på en institutions eller ett organs förvaltning. I så fall påpekar jag detta i en ytterligare kommentar.

Många av mina utredningar resulterar i en positiv utgång som är tillfredsställande både för den klagande och för den institution som är föremål för klagomålet. I 129 fall kunde ärendet klaras upp av den berörda institutionen på ett sätt som tillfredsställde klaganden. Det är dubbelt så många fall som de som behandlades på samma sätt under 2006, och speglar en ökande villighet från institutionernas och organens sida att betrakta klagomålen till ombudsmannen som en möjlighet att erkänna och rätta till misstag som har uppstått.

När jag påträffar administrativa missförhållanden försöker jag att uppnå en vänskaplig förlikning. I vissa fall kan en sådan uppnås om institutionen eller organet i fråga erbjuder ersättning till den klagande. Ett sådant erbjudande görs *ex gratia*, det vill säga utan någon juridisk förpliktelse och utan att skapa något prejudikat. När det inte är möjligt att uppnå en vänskaplig förlikning avslutar jag ärendet med en kritisk anmärkning. En kritisk anmärkning är också lämplig när det inte längre går att rätta till ett administrativt missförhållande. Anmärkningen bekräftar att klagomålet är berättigat och visar institutionen eller organet i fråga vad som har gjorts fel. Kritiken är avsedd att vara konstruktiv för att hjälpa till att undvika administrativa missförhållanden i framtiden.

Det är viktigt att institutioner och organ gör uppföljningar av de kritiska anmärkningarna och vidtar handfasta åtgärder för att lösa de problem som kvarstår. För att bättre kunna övervaka effekten av ombudsmannens kritik gjordes en undersökning av uppföljningen av samtliga kritiska anmärkningar som gjordes under 2006. Resultaten, som publicerades på ombudsmannens webbplats och skickades till samtliga berörda institutioner, ska uppmuntra europeisk offentlig förvaltning att förbättra sin verksamhet och fortsätta att utveckla en servicekultur för medborgarna.

I de fall där det fortfarande är möjligt att rätta till administrativa missförhållanden brukar jag i regel lämna ett förslag till rekommendation till institutionen eller organet i fråga. Jag lade fram ett sådant förslag i parlamentet där kommissionen kritiserades för att inte ha behandlat ett klagomål om direktivet om europeisk arbetstid. Jag välkomnar parlamentets stöd i resolutionen av den 3 september 2008, som baseras på Proinsias De Rossas betänkande.

Det här året har jag återigen inkluderat "särskilt viktiga ärenden" i årsrapporten. Det är ärenden som jag anser att berörda institutioner och organ har besvarat på ett exemplariskt vis. Sju sådana "särskilt viktiga ärenden" betonas i rapporten. Fyra av dem avsåg kommissionen, ett gällde rådet, ett Europeiska centralbanken och

ett Europeiska byrån för luftfartssäkerhet. Jag har fortsatt att sträva efter att se till att EU:s institutioner och organ tillämpar en medborgarcentrerad strategi i all sin verksamhet, genom att alltid försöka uppnå vänskapliga förlikningar och genom att inleda fler utredningar på eget initiativ för att identifiera problem och uppmuntra till bästa praxis.

Jag vill nu nämna några andra åtgärder som ombudsmannen vidtagit i syfte att garantera medborgarna bästa möjliga service. Jag har fortsatt mina strävanden att förbättra kvaliteten på informationen om rättigheter enligt EU-lagstiftningen, framför allt genom Europeiska ombudsmannanätverket. Nätverket som innefattar utskottet för framställningar samarbetar i behandling av ärenden och genom utbyte av erfarenheter och bästa praxis. Ett av syftena med nätverket är att underlätta en snabb överföring av tillåtliga klagomål till behörig ombudsman eller liknande organ. I de fall det är möjligt överför jag ärenden direkt, eller ger den klagande lämpliga råd. Under 2007 kunde jag på detta vis hjälpa 867 klaganden.

Ett annat viktigt initiativ som bör förverkligas inom det nästa kvartalet i år är att mitt kansli utvecklar en interaktiv handbok för att hjälpa medborgarna att hitta det lämpligaste sätt att framföra ett klagomål. Handboken gör det möjligt för en ännu större andel av de klagande att vända sig direkt till det organ som är bäst lämpat att hantera deras klagomål. Otillåtliga klagomål kan på så sätt lösas snabbare och effektivare. Min institution kommer på så vis att kunna uppfylla sin huvuduppgift, att hjälpa medborgare som är missnöjda med hur de blir behandlade av EU:s institutioner och organ.

Ombudsmannen kan inte arbeta ensam. För att kunna garantera bästa möjliga förvaltning måste det finnas ett aktivt samarbete med EU:s institutioner och organ. Ökningen av antalet lösta ärenden och vänskapliga förlikningar är uppmuntrande och vittnar om våra ömsesidiga ansträngningar för att skapa förtroende för EU hos medborgarna vid en tidpunkt då detta verkligen behövs. Jag är även mycket tacksam för parlamentets stöd och vägledning, både i fråga om de budgetmedel som ni förser min institution med och den positiva relation som jag har med utskottet för framställningar. Med ert fortsatta stöd kommer jag att sträva efter att bygga vidare på det vi har åstadkommit under det gångna året.

Slutligen, eftersom det här är det sista tillfället under den här valperioden i parlamentet som jag har äran att presentera min årsrapport, vill jag betona min djupa uppskattning för det nära samarbete och de goda råd som jag har fått såväl från parlamentet som från enskilda ledamöter under dessa fyra och ett halvt år.

(Applåder)

Talmannen. – Ni har helt rätt. Parlamentet har visat förtroende för Europeiska ombudsmannen.

Andris Piebalgs, ledamot av kommissionen. – (EN) Fru talman! På kommissionens och min kollega vice ordförande Margot Wallströms vägnar, vill jag tacka föredraganden Dushana Zdravkova för hennes utmärkta arbete. Vi välkomnar betänkandet om årsrapporten om Europeiska ombudsmannens verksamhet 2007 från utskottet för framställningar.

Som ni vet har kommissionen har engagerat sig starkt för att förbättra sin administration. Att vi förbättras kan vi se både i ombudsmannens årsrapport och i betänkandet från utskottet för framställningar.

Under 2007 fördubblades antalet ärenden där en institution eller organ faktiskt fick administrativa missförhållanden att upphöra tack vare klagomål till ombudsmannen. Det återspeglar en villighet från institutionernas och definitivt också kommissionens och andra organs sida att se klagomålen som en möjlighet att rätta till fel och samarbeta med ombudsmannen i allmänhetens intresse.

Antalet ärenden där inga administrativa missförhållanden kunde fastställas ökade också. Kommissionen gläds åt detta eftersom vi är den institution som mottar flest sådana klagomål.

Jag vill även betona att ombudsmannen har föreslagit ett större antal vänskapliga förlikningar för att lösa tvister, och att kommissionen överlag har varit samarbetsvillig och uppskattande för denna typ av förslag när så varit möjligt. Under 2007 framförde ombudsmannen bara ett förslag till rekommendation till parlamentet. Det gällde kommissionen, och ombudsmannen har redan nämnt detta.

Men jag vill påminna er om att den rekommendationen gäller arbetstidsdirektivet och att ni så sent som förra månaden diskuterade den frågan med min kollega Vladimir Spidla.

Låt mig avsluta med de tre särskilda punkter som nämns både i Dushana Zdravkovas betänkande och i ombudsmannens årsrapport. Låt mig börja med överträdelserna. Som ni vet har kommissionen omorganiserat sitt beslutsfattande om överträdelser i syfte att underlätta ärendenas gång. Detta presenterades i meddelandet

från 2007 "En europeisk union som bygger på resultat – tillämpningen av gemenskapsrätten". Vi gör en aktivare uppföljning av ärenden och organiserar arbetet effektivare för medborgarnas skull. Ett pilotprojekt har också lanserats. Vi måste hitta fler och snabbare lösningar på problemen.

För det andra vill jag nämna uppmaningen till EU:s institutioner och organ att anta en gemensam strategi för en europeisk praxis för god förvaltningssed. Jag vill uppmärksamma er på att kommissionen har sin egen praxis för god förvaltningssed som antogs 2000. Denna praxis utgör fortfarande ett modernt och mycket effektivt verktyg. Dess genomförande är väl inarbetat. Jag kan inte säga hur det kommer att se ut i framtiden, men i nuläget vill vi fortsätta som hittills.

För det tredje, när det gäller kommunikationstrategin välkomnar kommissionen definitivt idén om en informationskampanj riktad till EU:s medborgare för att informera dem om ombudsmannens uppgifter och befogenheter.

Varje institution, inklusive kommissionen, har sin egen webbplats där klagomål och framställningar kan göras. Europa-webbplatsen är gemensam för alla EU-institutioner och har länkar till alla andra EU-institutioner inklusive till ombudsmannens webbplats. På så sätt kan medborgarna enkelt omdirigeras till andra organ som har möjlighet att avgöra deras ärenden. Idén om en interaktiv handbok utformad för att hjälpa medborgarna att hitta det forum som är bäst lämpat för att lösa deras problem, är väl värd att studera närmare.

Vi får aldrig glömma vilka som ska sättas främst och för vilka vi gör allt detta, nämligen EU:s medborgare.

Andreas Schwab, för PPE-DE-gruppen. – (DE) Fru talman, herr Diamandouros, herr kommissionsledamot, mina damer och herrar! Först vill jag lyckönska föredragande Dushana Zdravkova till hennes betänkande som jag tror är hennes första. Det utgör en utmärkt grund för debatt och diskussion om resultaten av ert arbete under det senaste året herr Diamandouros.

Till viss del tar betänkandet vid efter det betänkande som jag utarbetade för parlamentet för två år sedan. Då hade ni just startat nätverket för nationella ombudsmän och utskottet för framställningar och utifrån betänkandet verkar det tydligt att nätverket har fått ett mycket gott mottagande av EU:s medborgare, vilka står i centrum för ert arbete. Dessutom är er utbildningskampanj, som har resulterat i en ökning av tillåtliga klagomål, ett framgångsrikt exempel på att det lönar sig med satsningar i syfte att utbilda medborgare om deras rättigheter och möjligheter att få hjälp.

Jag välkomnar även varmt att man i betänkandet, på liknade sätt som i Manolis Mavrommatis betänkande för ett par år sedan, betonar framgången med de informella förfaranden som ni, herrombudsman, vill koncentrera er närmare på. Framgången beror på att det går att minska den tid som ägnas åt formaliteter. Det är bra att ni fortsätter med den medborgarcentrerade strategin.

Några exempel på ert arbete under förra året visar på handlingsförmåga men även på lyhördhet gentemot den breda allmänheten i Europa, både när det gäller arbetstidsdirektivet och parlamentets interna organisation. Givetvis är det inte alltid enkelt för er att hitta de rätta orden. Ombudsmannen måste emellertid exponera svaga punkter med viss framförhållning och lämplig återhållsamhet. I slutändan handlar allt om att arbeta tillsammans för att tjäna EU:s medborgare. Ni har bidragit positivt till detta under det gångna året herr Diamandouros.

Proinsias De Rossa, för PSE-gruppen. – (GA) Fru talman! Till att börja med vill jag tacka föredragande Dushana Zdravkova för hennes arbete med betänkandet. Ombudsmannens kansli förbättras påtagligt. Vi har länge beklagat oss över att det görs för många klagomål till kansliet som inte har med dess verksamhet att göra. Förra året minskade antalet klagomål för första gången och jag lyckönskar ombudsmannen till det arbetet.

Ombudsmannens interaktiva handbok är en kreativ lösning som hjälper medborgarna att hitta lämplig institution för deras klagomål och jag tror att det kan användas i större utsträckning. Om vi vill bevisa för EU:s medborgare att den här unionen arbetar för dem så måste vi kunna garantera att de får svar och lösningar på sina problem.

Marian Harkin, för ALDE-gruppen. – (EN) Fru talman! Jag vill börja med att lyckönska föredraganden till ett mycket omfattande betänkande och även ombudsmannen och hans personal till de många positiva åtgärder som de vidtog under 2007.

Jag anser det mycket uppmuntrande att ombudsmannen arbetar på så många olika nivåer och att det inte bara handlar om att behandla klagomål, vilket är centralt i hans arbete, utan även om hur man kommer fram

till beslut eller lösningar. Det har skett en ökning av vänskapliga förlikningar, mindre formella förfaranden, där relationerna med institutionerna gör att allt fler ärenden kan lösas snabbt. Det är ett verkligt framsteg som måste vidareutvecklas. Vi vill ha fler medborgarvänliga lösningar.

Jag är även nöjd över att se att bättre kommunikation på alla nivåer är centralt på ombudsmannens agenda. Antagandet av Europeiska ombudsmannanätverkets uttalande och ett ökat samarbete på detta område är mycket viktigt, och jag ser fram emot lanseringen av den nya webbplatsen som kommer att inkludera en interaktiv handbok för att hjälpa medborgarna.

Min sista kommentar gäller medborgarna och avser det muntliga ändringsförslaget till punkt 23. Den punkten lyder "Europaparlamentet föreslår att ombudsmannen ska vidta åtgärder för att minska antalet klagomål (totalt 1 021 stycken) med avseende på vilka ombudsmannen inte har vidtagit några åtgärder alls". I det muntliga ändringsförslaget vill man ändra den sista meningen "med avseende på vilka ombudsmannen inte har vidtagit några åtgärder alls" till "i de fall där inga åtgärder är möjliga".

Det är ur ombudsmannens perspektiv som inga åtgärder är möjliga men ur medborgarens perspektiv vidtas inga åtgärder. Det är två mycket olika perspektiv.

Min fråga är: framgår det tydligt för de 1 021 medborgarna att inga åtgärder är möjliga från ombudsmannens sida, med en tydlig förklaring och en detaljerad kommentar i de fall där det går, eller är det helt enkelt så att inga åtgärder har vidtagits? Om det tidigare är sant och medborgarna får en förklaring, har jag inget problem med det utan är i stället mycket nöjd. Men om det senare är sant och inga åtgärder har vidtagits så kommer det att skapa frustration och ilska hos medborgarna. Därför vill jag be om ett förtydligande på den punkten.

Margrete Auken, för Verts/ALE-gruppen. – (DA) Fru talman! Jag vill tacka föredraganden för hennes lysande betänkande. Det är ett utmärkt arbete och den stora samarbetsviljan gladde oss särskilt. Jag vill också tacka ombudsmannen för hans utmärkta årsrapport. Ombudsmannen är givetvis en väldigt viktig EU-institution. Hans arbete bevisar att EU är närmare européerna än vad det har rykte om sig att vara, och att EU lyssnar på kritik. Lyckligtvis är vi på rätt väg. Långt fler klagomål än förra året fick en lösning till de klagandes belåtenhet genom att institutionen själv tog hänsyn till dem. Det visar att man i EU-systemet börjar förstå behovet av att tjäna människorna på bästa möjliga sätt. Tyvärr finns det institutioner som inte efterlever rekommendationerna. I sådana fall är ombudsmannens enda åtgärd att lägga fram ärendet inför parlamentet, ett alternativ som han knappast kan anklagas för att missbruka eftersom bara ett ärende lades fram i utskottet för framställningar under förra året.

När ett ärende tas upp i parlamentet har vi en tydlig förpliktelse att säga att vi, i alla fall i princip, är beredda att gå vidare till EG-domstolen om inte den berörda institutionen fogar sig efter ombudsmannens beslut. På så sätt kan vi ge ombudsmannen det inflytande och den auktoritet som är nödvändig i systemet. På Verts/ALE-gruppens vägnar har jag lagt fram ett par ändringsförslag vilkas enda syfte är att förtydliga begreppet administrativa missförhållanden. Det bör gå att identifiera de ärenden där ombudsmannen bedömt att EU:s institutioner och organ inte har rättat sig efter tillämpliga regler och principer. Det föreligger emellertid inga administrativa missförhållanden i de fall där ombudsmannen bara noterar att det finns utrymme för förbättring i fråga om hur institutionen behandlar ärenden. Det är den skillnaden som mina ändringsförslag syftar till att förtydliga.

Slutligen har jag en liknande fråga som den Marian Harkin tog upp, om när ärenden avslås. Vi skulle vilja veta varför de avslås. Anledningen bör anges i svaret till klaganden och jag undrar om så verkligen är fallet? Annars vore det mycket frustrerande, vilket redan har påpekats.

Marcin Libicki, för UEN-gruppen. – (PL) Fru talman, herr kommissionsledamot! Jag vill börja med att lovorda Dushana Zdravkova för ett mycket bra betänkande. I betänkandet konstateras att ombudsmannen gör ett bra arbete. Det utmärkta samarbetet mellan ombudsmannen och Europaparlamentet och utskottet för framställningar framhävs också. På sätt och vis agerar utskottet på parlamentets vägnar när det gäller kontakten med ombudsmannen.

Betänkandet antogs enhälligt utan röstnedläggning. Det betyder att parlamentet delar Dushana Zdravkovas åsikt om den goda kvaliteten på ombudsmannens arbete. Ombudsmannen närvarar ofta vid sammanträden i utskottet för framställningar och han lämnar alltid detaljerad information om sitt arbete. I sammanträdena i utskottet deltar alltid en ombudsmannarepresentant som är närvarande här i dag, och vill jag tacka ombudsmannen för det eftersom det visar att vi följer varandras arbete.

Antalet tillåtliga klagomål pekar mot vissa slutsatser. En av dem är att allmänheten i EU följer ert arbete som ombudsman, och på så sätt skapar sig en bättre uppfattning om vilka klagomål som bör riktas till er. Ni har inte ändrat praxis beträffande vad som är tillåtligt och vad som inte är det. Ni förblir objektiv och ert arbete är sådant att det uppskattas av folk och att de börjar förstå det bättre. Utskottet för framställningar arbetar tillsammans med EG-domstolen och ert kansli för att föra EU och dess institutioner närmare folket. Däri ligger er framgång. Vi vill tacka er så mycket för era insatser. Tack även till Dushana Zdravkova för hennes betänkande.

Dimitrios Papadimoulis, för GUE/NGL-gruppen. – (EL) Fru talman! Betänkandet om Europeiska ombudsmannens verksamhet ger oss möjlighet att ta reda på hur medborgarna ser på EU-institutionernas verksamhet. Det ger oss praktiska idéer och exempel på hur institutionerna kan förbättra sin verksamhet och hur de tjänar medborgarna.

Jag vill i min tur tacka Europeiska ombudsmannen Nikiforos Diamandouros för hans enastående arbete och föredraganden Dushana Zdravkova för hennes mycket intressanta betänkande, och ta tillfället i akt att betona vissa punkter.

Till att börja med är det mycket bra att antalet klagomål till ombudsmannen ökar, men det motsäger kommissionens självgodhet när det gäller konstant förbättring av dess förvaltning och större öppenhet. Jag skulle råda kommissionen att vara ärligare och mer blygsam.

Det är även positivt att antalet tillåtliga klagomål och effektiviteten i Europeiska ombudsmannens ingripanden har ökat. En stor majoritet av klagomålen handlar emellertid om frågor som inte faller direkt under ombudsmannens jurisdiktion. De flesta EU-medborgare vill ha bättre insyn och felfri administration både i EU:s institutioner och i tillämpningen av gemenskapslagstiftning i allmänhet, men tyvärr är det inte alltid fallet. Därför har parlamentet upprepade gånger efterfrågat medel för finansiering och personalresurser till alla EU:s institutioner och organisationer så att de kan garantera att medborgarna får ingående svar på sina klagomål, frågor och hänskjutna ärenden utan dröjsmål.

Vi behöver även samarbete mellan Europeiska ombudsmannen och ombudsmän i liknande organisationer på nationell, regional och lokal nivå i medlemsstaterna. Vi behöver ge begreppet administrativa missförhållanden en bredare, mer expansiv tolkning så att den även innefattar ärenden där administrativa myndigheter uppvisar slarv och vårdslöshet, eller brist på öppenhet i sitt arbete för medborgarna. Detta kommer att resultera i fler påtagliga ingripanden från ombudsmannen, vilket ligger i medborgarnas intresse. Det är också oerhört viktigt att ombudsmannen har möjlighet att ta upp ärenden som rör alla EU:s institutioner, inklusive de som verkar under den tredje pelaren.

Slutligen vill jag upprepa uppmaningen till alla EU:s institutioner och organisationer att införa en gemensam strategi för en europeisk praxis för god förvaltningssed. Det räcker inte med att lovorda Europeiska ombudsmannen...

(Talmannen avbröt talaren)

Nils Lundgren, för IND/DEM-gruppen. – Fru talman! Tillsammans med Volvo och IKEA så är den institution som vi kallar ombudsman mitt lands mest välkända bidrag till världssamfundet. Det är en mycket viktig institutionell innovation, för demokratin i allmänhet och för EU-institutionerna i synnerhet. Varför? Jo, därför att en ombudsman ska se till att medborgarna kan kräva sina rättigheter i politiska och byråkratiska strukturer som blir allt mer komplexa och därmed ogenomskinliga. Ingenstans i den demokratiska världen är komplexiteten och ogenomskinligheten mera dominerande än i den bysantinska maktstruktur som EU har etablerat och ständigt bygger vidare på.

Det är sällan jag känner någon entusiasm över de betänkanden som läggs fram här i Europaparlamentet. När jag någon gång gör det gäller det betänkanden om den inre marknaden eller någon miljöfråga. Dushana Zdravkovas betänkande är ännu ett undantag. Här växer ändå fram en bild av att ombudsmannen arbetar ganska effektivt för att stärka de enskilda medborgarna mot det bysantinska vålde som breder ut sig. Jag tänker på information till allmänheten via en väluppdaterad webbsida, informationsblad, nätverk med nationella och regionala ombudsmän, konferenser och inte minst möten och andra kontakter med eurokraterna i systemet för att få dem att se att de är till för medborgarna och inte tvärtom.

Samtidigt är det sorgligt att den europeiska makteliten driver ett europeiskt projekt som de flesta associerar till Bysans dåliga sidor, den oöverskådliga byråkratin. I väntan på en folklig reaktion mot denna utveckling bör vi i Europaparlamentet stärka ombudsmannen. Vi bör därför rösta ja till Dushana Zdravkovas betänkande

och särskilt välkomna kravet på att ombudsmannen ska ha full tillgång till EU:s handlingar under sina undersökningar.

Hans-Peter Martin (NI). – (DE) Fru talman! Ombudsmannens arbete är i grunden otvivelaktigt bra. Det finns emellertid en vit fläck i Europaparlamentets förvaltning. I april 2007 till exempel, gav Eduardo Bugalho som är en av generalsekreterarna här, ett bestämt löfte om en befattning till en anställd, Martin Ehrenhauser. Den relativt nytillträdda generalsekreteraren Harald Rømer ingrep och plötsligt fanns inte befattningen kvar och frågan sköts ständigt upp. Detta har berört mig.

Jag är förmodligen den enda parlamentsledamot som inte har tillgång till någon administrativ personal alls. I stället för att ta upp frågan har ni blundat för den. Ni talar själv om förtroende för EU:s institutioner. Jag valdes in av 14 procent av alla Österrikes medborgare och jag kan inte arbeta på samma sätt som nästan alla mina ledamotskolleger gör. Så ni bör inte vara förvånade över att kritiken växer. Kritiken av EU som det ser ut i dag, inte av Europa, håller på att nå epidemiska proportioner särskilt i Österrike.

Mairead McGuinness (PPE-DE). – (EN) Fru talman! I stället för att tala om det förflutna, vill jag lyckönska föredraganden till ett utmärkt betänkande och ombudsmannen till dagens presentation och hans samarbete med oss, och jag välkomnar även kommissionens uttalande. Får jag fråga om konsekvensen i kommissionens sätt att ibland behandla medborgare? Jag är orolig över att så snart en enskild person lägger fram ett ärende för kommissionen så övertar medlemsstaten individens behov och rättigheter. Den enskilde blir nästan som ett offer i ett rättsfall som ignoreras av åklagaren. Jag ska ge er ett exempel.

En av mina väljare framförde ett klagomål om irländsk byggnadslagstiftning för landsbygdsområden. I ärendet behandlade kommissionen medborgaren exemplariskt när det gällde bemötande och engagemang. Något som emellertid minskade under ärendets gång, vilket jag anser gynnade medlemsstaten och gjorde medborgaren väldigt besviken. Jag känner personen i fråga och denne var inledningsvis mycket belåten men är nu mycket besviken. Den medborgare som för fram informationen och är drivande i frågan glöms med andra ord bort i processen.

Herr kommissionsledamot, när ni frågade vem som sätts främst sa ni att det var EU-medborgarna. Jag är inte så säker på det.

Alexandra Dobolyi (PSE). – (EN) Fru talman! Jag är oerhört nöjd med ombudsmannens arbete som det beskrivs i hans årsrapport och i hans anförande. Europeiska ombudsmannen är en mycket viktig del i EU:s demokratiska struktur och verksamhet.

Den största andelen av ombudsmannens undersökningar rör brist på insyn och vägran att lämna ut information. Vår verksamhet måste förbättras på det här området om vi vill bli mer trovärdiga i medborgarnas ögon. Det är viktigt att vi stöder ombudsmannens arbete och arbetet i utskottet för framställningar. Båda behandlar klagomål och framställningar i EU-frågor från medborgare, och det hjälper oss att ta reda på vad som inte fungerar på EU-nivå så att vi kan vidta förbättrande åtgärder.

Ärenden som läggs fram till ombudsmannen och utskottet för framställningar blir alltmer komplexa och kräver att institutionerna investerar mer i resurser för att kunna bemöta medborgarnas problem på rätt sätt. Om dessa problem bemöts på rätt sätt så kommer vi att göra framsteg med att öka trovärdigheten och förtroendet för EU i sin helhet.

Metin Kazak (ALDE). – (BG) Mina damer och herrar! Ombudsmannens årsrapport för 2007 visar hur värdefull denne är som försvarare av medborgarnas rättigheter när de har kränkts, eller om EU:s institutioner hotar att så göra. Jag välkomnar ökningen av antalet tillåtna klagomål eftersom det bevisar att Europas medborgare blir alltmer medvetna om ombudsmannens verkliga befogenhet. Jag anser att den här institutionen måste få nödvändiga budgetmedel och personalresurser för att på ett effektivt sätt kunna utföra sitt uppdrag till fullo. Stadgan om grundläggande rättigheter och reglerna om god förvaltningssed är och måste fortsätta att vara en modell och grund för ombudsmannens uppgifter som beskyddare av goda förvaltningsprinciper som öppenhet, ansvar, laglighet och rättvisa vid EU:s institutioner.

Vi behöver öka informationsinsatserna om ombudsmannen till medborgarna, för att öka medvetenheten om deras rättigheter och om ombudsmannens befogenhet att försvara dem, och hans samarbete med nationella ombudsmän i utbytet av god praxis. Införandet av en Internethandbok är ett bra initiativ, och att upprätta ett register på Internet för klagomål skulle öka insynen och bidra till att öka förtroendet hos medborgarna.

Ryszard Czarnecki (UEN). – (PL) Fru talman! Vissa EU-medborgare verkar betrakta ombudsmannen som om han vore en gud och begär att han ska lösa problem och hantera ärenden som helt uppenbart ligger utanför hans behörighetsområde. Något som bekräftas av att ombudsmannen på grund av procedurskäl endast kan beakta ett av sex klagomål som han får in. Slutsatsen blir att det råder en total brist på kunskap om vilka Europeiska ombudsmannens uppgifter och befogenheter är, och omfattningen av hans handlingar. Det är inte medlemsstaternas medborgare som är skyldiga till den här situationen. Skulden ligger på EU:s institutioner som har misslyckats med att informera allmänheten om omfattningen av ombudsmannens behörighetsområde. Om inget görs åt detta så kommer medlemsstaternas medborgare fortsätta att skriva till ombudsmannen för att sedan förvånas över att han inte kan ingripa. Det är oroande att fler än tusen klagomål som ombudsmannen tagit emot inte har beaktats och inte blev föremål för åtgärder, såsom nämnts i betänkandet.

Frank Vanhecke (NI). - (NL) Fru talman! Betänkandet från utskottet för framställningar är i själva grunden mycket konstruktivt och positivt när det gäller Europeiska ombudsmannens arbete, och i stort stöder jag personligen den uppfattningen. Jag skulle emellertid vilja ta tillfället i akt att uppmärksamma ombudsmannen på hur Europaparlamentet självt, och faktiskt i ännu högre grad kommissionen, på ett systematiskt sätt förbigår och överträder mycket tydliga rättsregler. I ett antal frågor ger man efter för ett dolt, och därmed odemokratiskt, beslutsfattande.

Jag anser att ombudsmannen i nästa årsrapport, och jag kommer att be honom om detta, borde fokusera på varför Lissabonfördraget som förkastades och ogiltigförklarades som resultat av en demokratisk folkomröstning i Irland, avsiktligt och gång på gång nonchaleras i dokument och beslutsfattande i alla EU:s institutioner. Jag hoppas att ombudsmannen är förberedd på att ta sig an uppgiften som sådan...

Manolis Mavrommatis (PPE-DE). - (EL) Fru talman, herr kommissionsledamot! Ombudsmannen är en oberoende institution och en mekanism för kontroll av EU:s förvaltning. Under 2007 ökade antalet tillåtliga klagomål medan antalet otillåtliga klagomål minskade jämfört med 2006, vilket är bevis på att EU:s medborgare har börjat förstå institutionens ansvarsområde.

Jag vill dessutom välkomna Nikiforos Diamandouros insatser under hans tid som ombudsman för att förbättra kvaliteten på informationen till medborgarna om deras rättigheter enligt gemenskapslagstiftningen. Dushana Zdravkova förtjänar också varma lyckönskningar till att ha uppnått enhälliga beslut och samarbete när hon utarbetat sitt första betänkande för vårt utskott. Det europeiska ombudsmannanätverket, till vilket även utskottet för framställningar hör, har ungefär 90 kontor i 31 länder. Även på den nivån är samarbetet mellan de båda nätverken och ombudsmannen värdefullt för målsättningen att så snabbt som möjligt vidarebefordra klagomålen till behörig ombudsman eller behörigt kontor.

Slutligen bör Europaparlamentet och utskottet för framställningar hjälpa ombudsmannen att uppnå den dubbla målsättningen att verka för sund förvaltning i institutionerna och att förbättra kommunikationen med medborgarna. Tack.

Michael Cashman (PSE). - (EN) Fru talman! Jag vill säga till ombudsmannen att det har varit en mycket intressant debatt. Ni har blivit påhoppad av Hans-Peter Martin och prisad som en gud av en annan person. Jag tycker att det visar att ombudsmannen gör saker rätt på ett ungefär.

Parlamentet placerar er inte alltid i en bekväm sits när ni uppmanas att ta ställning till de handlingar och beslut som tas här i kammaren. Jag ser att jag har retat upp Hans-Peter Martin, så bra! Men låt mig tala om för ombudsmannen att ni alltid har utfört ert arbete på ett konstruktivt sätt och helt inom ert behörighetsområde. Anledningen till att vi har sett en ökning i er arbetsbörda är antagligen att ni har varit så effektiv med att sprida information om ert arbete och ert kansli, och det lyckönskar jag er till.

Det återstår inte annat än att säga att det är ett utmärkt betänkande. Jag ser fram emot bidrag från andra kolleger, men jag tycker också om att arbeta med er, inte minst i fråga om tillgång till handlingar, men även i egenskap av vice ordförande i utskottet för framställningar.

(Applåder)

Anneli Jäätteenmäki (ALDE). - (FI) Fru talman! Tack till ombudsmannen och hela hans kansli för deras värdefulla arbete med att leverera utmärkt förvaltning och öppenhet.

Det är mycket viktigt för våra medborgare att kunna lämna in klagomål när det förekommer missnöje och att de, vilket nu är fallet, kan vara säkra på att ärendet kommer att behandlas på ett riktigt och tillfredsställande sätt. Jag vill också tacka ombudsmannen för att ha visat styrka och kämpat för större öppenhet i EU:s

förvaltning, nästan förgäves man säga. Vi vet att det finns mycket kvar att göra här. Utvecklingen går långsamt men låt oss glädjas åt varje litet framsteg och låt oss fortsätta att slå våra huvuden...

(Talmannen avbröt talaren)

Simon Busuttil (PPE-DE). - *(MT)* Tack fru talman! Jag vill även tacka föredraganden, Dushana Zdravkova, liksom ombudsmannen för hans hårda arbete. Jag anser att det som förenar oss i den här debatten är enkelt. Det handlar om att skydda våra medborgare. Vi kan alla vara överens om att vi måste slå vakt om våra medborgares rättigheter och skydda dem så att de inte ska behöva känna sig övergivna när de måste hantera orättvisa myndigheter och byråkratiska förfaranden. Tvärtom ska de ha stark tilltro till att vi står bakom dem. Eftersom det här är de gemensamma faktorer som för oss samman, låt oss fortsätta vårt samarbete. I tider som dessa, när våra medborgare känner sig ganska oengagerade i EU, är det nödvändigt att ombudsmannen, kommissionen och utskottet för framställningar arbetar för att bygga upp konsumenternas tillit till EU, bit för bit. Låt oss fortsätta vårt samarbete för att bevisa att vi verkligen förtjänar det förtroendet.

Maria Matsouka (PSE). - *(EL)* Fru talman! Jag har noterat att föredraganden uttryckt sitt stöd för ombudsmannens roll som en värdefull källa till ständig förbättring av EU:s administration.

Ju mer medborgarna vet om ombudsmannen desto bättre blir EU. Det blir ett EU där man inte är rädd för att ta sig an och rätta till sina svagheter. Därför är det särskilt viktigt att reglerna för god förvaltningsed tillämpas av alla institutioner och organisationer. Det är därför särskilt lämpligt med en bred tolkning av begreppet administrativa missförhållanden. Vi kan inte tala om aktivt medborgarskap om vi inte samtidigt – när medborgarna söker hjälp hos EU-institutionerna – kan ge grundläggande svar på deras problem, eller ännu värre, om vi inte kan slå vakt om EU:s grundläggande värderingar.

Lidia Joanna Geringer de Oedenberg (PSE). - *(PL)* Fru talman! Trots den totala ökningen av antalet tillåtliga klagomål till ombudsmannen under 2007 så har han behandlat 17 procent fler än under förra året. Det bör i detta sammanhang betonas att antalet otillåtliga klagomål har minskat drastiskt jämfört med 2006, vilket tyder på att de klagande är bättre informerade om ombudsmannens befogenheter.

Av årsrapporten framgår det att ombudsmannen utförde sina uppgifter på ett aktivt och balanserat sätt. Det stämmer när det gäller hans behandling av framställningar, hans arbete med att upprätthålla konstruktiva relationer med EU:s organ och institutioner och även hans ansträngningar att uppmuntra medborgarna att utnyttja sina rättigheter. Trots det återstår mycket arbete för att garantera att medborgarna får snabba och relevanta svar på sina frågor, klagomål och framställningar. Framför allt måste man ta itu med orsakerna till klagomålen. Det innebär att man påtagligt måste förbättra insynen i beslutsprocesserna och även förbättra informationen om hur EU:s förvaltning fungerar, eftersom det är dessa områden som genererar majoriteten av medborgarnas klagomål.

Inés Ayala Sender (PSE). - *(ES)* Fru talman! Även jag vill lyckönska Dushana Zdravkova till hennes utmärkta betänkande. Jag vill också lyckönska oss alla, givetvis också ombudsmannen Nikiforos Diamandouros, till de framsteg och förbättringar som gjorts i hans arbete.

Bland de "särskilt viktiga ärendena" vill jag framhäva de som rör transporter inom EU, särskilt den förbättrade informationen om passagerares rättigheter och upphävandet av ett omtvistat beslut från Europeiska byrån för luftfartsäkerhet.

Jag anser att undersökningarna på eget initiativ är mycket positiva eftersom de har fokuserat på frågan om kommissionens betalningar och även på likabehandling av människor med funktionshinder.

Vi skulle vilja att det här samlade kunnandet, "särskilt viktiga ärenden" och god förvaltningsed, inkluderas uttryckligen i den kampanj som parlamentet stöder.

Slutligen ska jag också särskilt nämna det Europeiska ombudsmannanätverkets sjätte seminarium där för första gången regionala ombudsmän kunde delta. Jag ska också nämna ombudsmannanätverkets utmärkta uttalande som både ombudsmannen Nikiforos Diamandouros och vi själva bör använda.

Dumitru Oprea (PPE-DE). - *(RO)* Europeiska ombudsmannen är något speciellt och lite av en nyhet för medborgare från de länder som anslutit sig till EU under de två senaste omgångarna. Ombudsmannen behöver emellertid främjas mer aktivt med tydlig information om vad denne kan och inte kan göra. Vi anser även att undersökningarna på eget initiativ bör vara fler till antalet. Om organisationen inte har tillräckligt med egen personal rekommenderar vi att man försöker rekrytera volontärer för att sprida information om

Europeiska ombudsmannen, särskilt från de länder som anslöt sig vid de två senaste EU-utvidgningarna, men även ledamöter från Europaparlamentet.

Reinhard Rack (PPE-DE). – (DE) Fru talman! Klyftan mellan EU och Europas invånare bör inte vara så stor som den har blivit och vi måste se till att den minskar.

Ombudsmannen spelar en mycket viktig roll i det här avseendet, särskilt i de frågor där han gör ett bra jobb. Det viktigaste är att vi kan räkna med ombudsmannens engagemang och känsla för proportioner. Vi får inte skapa för höga förväntningar som ingen kan uppfylla.

Å andra sidan handlar det även om att se till att de administrativa missförhållanden som förekommer i EU:s organ hanteras på rätt sätt och att man, där det är möjligt, söker förnuftiga lösningar som tillfredsställer medborgarna och garanterar deras säkerhet.

Ombudsmannen har hittills visat att han tar den här uppgiften på allvar och utför den väl. Vi kan bara hoppas att det fortsätter på det viset och tackar honom och föredraganden för betänkandet.

Silvia-Adriana Țicău (PSE). - (RO) Jag vill lyckönska föredraganden och betona vikten av Europeiska ombudsmannen. Jag vill särskilt nämna de positiva effekterna av hans rekommendationer om användandet av språken i de nya medlemsstaterna i Epsos rekryterings- och urvalsprocess. Jag vill även betona betydelsen för den inre marknaden av ombudsmannens rekommendationer i vilka kommissionen uppmanades att i framtiden undvika oberättigade restriktioner om vilka officiella språk som får användas för att lämna anbud i samband med anbudsinfordringar.

Angående vikten av att skydda personuppgifter välkomnar jag samarbetet mellan Europeiska datatillsynsmannen och Europeiska ombudsmannen. På den punkten vill jag nämna gemenskapsförordningarna om passagerarregister för internationella flygningar. Den typen av samarbete kommer att bli allt viktigare i framtiden. Jag välkomnar också resolutionen i Solvit-fallet där en bulgarisk läkare fick ett intyg om överensstämmelse som tillåter honom att utöva sitt yrke i Frankrike och...

(Talmannen avbröt talaren.)

Alessandro Battilocchio (PSE). – (IT) Fru talman, mina damer och herrar! Mina lyckönskningar till föredraganden. Som medlem av utskottet för framställningar vill jag på grundval av informationen i betänkandet och min egen erfarenhet både tacka och lägga fram ett förslag. Tack för de tydliga framsteg som gjorts jämfört med förra året. Antalet tillåtliga klagomål ökade från 449 till 518, en total ökning från 12 till 15 procent, och det har även skett en ökning av antalet utförda utredningar. Jag tror därför att vi är på rätt väg.

Vi behöver emellertid fortfarande förbättra våra kommunikationsinsatser, så här är mitt förslag. Låt oss tillsammans undersöka effektiva strategier, kanske genom att börja med våra skolor, för att garantera kvalitetsinformation om Europeiska ombudsmannen som person, samt hans roll och befogenhet. I år kommer lovande projekt av det här slaget att påbörjas och de måste genomföras och stödjas. Då kommer vi utan tvivel att se en ytterligare förbättring av dagens redan imponerande siffror.

Nikiforos Diamandouros, ombudsmannen. – (EN) Fru talman! Vi befinner oss under stor tidspress eftersom ni måste rösta om sex eller sju minuter, så jag framför en ursäkt till alla som talade. Jag vill tacka alla parlamentsledamöter som har varit vänliga att kommentera min rapport positivt, och om det går bra, kommer jag bara att försöka ta upp mycket speciella ärenden.

Låt mig hastigt tacka Anneli Jäätteenmäki och Andreas Schwab för det som jag tar som ett särskilt stöd och försvar av ombudsmannens insatser för ökad insyn. Detta är något jag fortsätter att arbeta för och jag lovar att intensifiera mina insatser med stöd av den här institutionen. För att kunna göra det behöver jag ert stöd, och jag ber er om det.

Hans-Peter Martin, jag skulle väldigt gärna vilja träffa er personligen för att få möjlighet att höra om ärendet och kunna besvara det. Jag vill tacka Michael Cashman och Simon Busuttill för deras kommentarer och uppmuntran. Jag vill även tacka de ledamöter som har talat mycket fördelaktigt om ombudsmannens insatser för att stärka aktiviteterna och medborgarrättigheterna i de nya medlemsstaterna, som faktiskt har ännu större behov av att bekanta sig med ombudsmannens och EU:s uppgifter.

Tillåt mig nu att direkt bemöta frågorna från Marian Harkin, Margrete Auken och Ryszard Czarnecki, om de ärenden som inte har behandlats. För att undvika missförstånd, låt mig noga klargöra att vi faktiskt har

bemött vartenda enskilt ärende som vi har mottagit. Det finns inget ärende som inte har besvarats. Det finns inget ärende där vi inte har svarat klaganden skriftligen. Vi skrev och vi informerade klaganden om varför Europeiska ombudsmannen inte kunde behandla klagomålet. De 1 021 ärendena i kategorin "inga åtgärder möjliga" är ärenden där vi inte har kunnat hjälpa den klagande genom att göra en ingående utredning, hänskjuta ärendet eller ge användbara råd. När den här frågan kom upp gjorde jag en kontroll och här är en redogörelse. I en tredjedel av ärendena har den klagande redan kontaktat en institution som kunde behandla klagomålet, till exempel en vanlig nationell ombudsman eller Europaparlamentets utskott för framställningar. I 20 procent av de ärenden som man tog emot hade ärendet redan behandlats i domstol och jag kunde inte behandla det. I 17 procent av ärendena existerade inget lämpligt organ som möjligtvis kunde behandla ärendet. I 13 procent av ärendena skulle det enda lämpliga rådet ha varit att kontakta en advokat, vilket klaganden redan hade gjort.

Därför har jag försökt att täcka in alla ärenden. Jag vill försäkra er om att det aldrig har funnits ett ärende där ombudsmannen inte har skrivit, förklarat och sört för skriftlig information. Jag hoppas att detta är svar på era frågor.

Andris Piebalgs, ledamot av kommissionen. – (EN) Fru talman! Jag vill bara upprepa mitt stöd för Dushana Zdravkovas betänkande och tacka ombudsmannen för hans samarbete. Angående de konkreta fall som nämdes så kommer vi att lämna ytterligare information. Det stämmer att klaganden inte alltid är helt nöjd med den lösning som vi föreslår när vi besvarar ett klagomål. Kommissionen försöker emellertid alltid att behandla varje ärende i en konstruktiv anda, och det kommer vi att fortsätta att göra.

Dushana Zdravkova, föredraganden. – (BG) Jag vill bara ta tillfället i akt att återigen tacka alla talare för deras vänliga ord om mitt betänkande, mitt arbete och Nikiforos Diamandouros arbete. Det har varit en bra och framför allt positiv diskussion, och jag är säker på att den kommer att motivera Nikiforos Diamandouros till ännu fler insatser för ett närmare samarbete mellan institutionerna, och framför allt förbättrad kommunikation med våra europeiska medborgare. Jag ser att det finns många besökare här i salen och hoppas att den här diskussionen har varit användbar, och framför allt intressant för dem.

Hans-Peter Martin (NI). – (DE) Fru talman! Jag vill börja med att tacka ombudsmannen för möjligheten att tala. Det är med glädje jag antar den.

Jag har egentligen begärt ordet på grund av Michael Cashmans attacker och insinuationer som jag genast vill avfärda. De visar bara hur nervösa människor blir när det handlar om att öka insyn och öppenhet.

Herr Diamandouros, ni förespråkar mer öppenhet. Jag kan bara uppmantra er att hålla fast vid era övertygelser när det gäller resekostnader och andra liknande frågor där majoriteten i parlamentet skapar problem för er. Jag anser att ni är på rätt väg.

Talmannen. – Debatten är härmed avslutad.

Omröstningen äger rum i dag kl. 11.00.

(Sammanträdet avslutades kl. 11.05 och återupptogs kl. 11.10.)

ORDFÖRANDESKAP: HANS-GERT PÖTTERING

Talman

5. Meddelanden från talmannen

Talmannen. – Mina damer och herrar! För tjugo år, sedan 1988, instiftade Europaparlamentet Sacharovpriset för tankefrihet, vilket har delats ut varje år sedan dess.

Under de senaste tjugo åren har vi uppmärksammat framstående organisationer eller personer som har vikt sina liv åt att försvara de mänskliga rättigheterna och de grundläggande friheterna och som har kämpat mot intolerans, fanatism och förtryck i sina hemländer och över hela världen. Den första personen som fick priset var Nelson Mandela, som jag kommer att träffa nästa vecka i Johannesburg i samband med en inbjudan att tala i det panafrikanska parlamentet.

Talmanskonferensen har i år beslutat att tilldela 2008 års Sacharovpris till Hu Jia "för de tystade rösterna i Kina och Tibet", som det står i förslaget till beslut från utskottet för utrikesfrågor.

(Applåder)

Hu Jia föddes den 25 juli 1973 i Peking och är en av de ivrigaste försvararna av de mänskliga rättigheterna i Folkrepubliken Kina. Denna engagerade aktivist har fått ta emot anklagelser på grund av sitt intresse för miljön, sin kamp mot hiv och aids och sitt engagemang när det gäller att se till att de mänskliga rättigheterna respekteras.

Den 27 december 2007 sattes Hu Jia i husarrest på grund av anklagelser om omstörtande verksamhet. Den 3 april dömdes han till fängelse i tre och ett halvt år.

I sin isoleringscell kämpar nu Hu Jia mot sin sjukdom. Han lider av levercirros, men så vitt vi vet förvägras han regelbunden läkarvård.

Den godtyckliga arresteringen av och domen mot Hu Jia har orsakat vrede i hela världen. Genom att tilldela Sacharovpriset till Hu Jia visar Europaparlamentet på ett kraftfullt och bestämt sätt att det erkänner den dagliga frihetskamp som utförs av alla försvarare av de mänskliga rättigheterna i Kina.

(Applåder)

Mina damer och herrar! Jag vill göra ett annat kort uttalande. I morgon, den 24 oktober, firar vi Förenta nationernas 63-årsdag. Jag vill därför betona vidden, engagemanget och framgångarna i samarbetet mellan Europeiska unionen, Europaparlamentet och FN:s olika program och organ.

För inte så länge sedan presenterade man i en publikation med titeln *Improving Lives*, som ni alla har fått ett exemplar av, en sammanfattning av det samarbete som har ägt rum under årens lopp. Under de senaste veckorna har vi sett början på en svår period i hela världen, särskilt när det gäller finanskrisen och dess drastiska effekter på världsekonomin.

Särskilt i detta sammanhang är Europeiska unionens värderingar rörande multilateral förståelse och solidaritet mycket viktiga. Detta gäller även vårt engagemang och ansvar för utvecklingsländerna. Den internationella konferensen om utvecklingsfinansiering som ska hållas i november kommer också att spela en avgörande roll i detta avseende. Trots det faktum att vi står inför avsevärda utmaningar, så får vi inte glömma bort utvecklingsländernas behov.

6. Omröstning

Talmannen. – Nästa punkt är omröstningen.

(För omröstningsresultat och andra uppgifter som rör omröstningen: se protokollet.)

6.1. Förslag till Europeiska unionens allmänna budget - Budgetåret 2009 (omröstning)

– Före omröstningen

Jutta Haug, föredragande. – (DE) Herr talman! Röstförklaringsförfarandet sker på samma sätt som vanligt. Före omröstningen måste jag informera parlamentet om en del tekniska anpassningar. Jag vet att detta inte är särskilt intressant för mina medledamöter, men vi måste ta med det i protokollet.

För det första, som redan har angetts i omröstningslistan, berör omröstningen om ändringsförslag 783 (budgetpost 22 02 04 02) endast betalningsbemyndiganden.

För det andra hör inte förklaringarna avseende den globala energianalysen till budgetpost 08 03 01, där de hamnat av misstag, utan post 08 05 01. Omröstningen om ändringsförslag 936 (budgetpost 08 03 01) måste göras utan kommentarerna om den globala energianalysen. Dessa kommer i stället att inkluderas i ändringsförslag 938 (budgetpost 08 05 01).

Jag vet hur entusiastiska alla är över detta.

För det tredje innebär naturligtvis återförandet av medel i det preliminära budgetförslaget för de decentraliserade byråerna med avdelningar under budgetrubrikerna 1 och 2 att även deras tjänsteförteckningar inbegrips. Detta gäller för Europeiska läkemedelsmyndigheten, Europeiska kemikaliemyndigheten, Europeiska byrån för luftfartssäkerhet, Europeiska sjösäkerhetsbyrån, Europeiska järnvägsbyrån, Europeiska miljöbyrån, Europeiskt centrum för utveckling av yrkesutbildning, Europeiska myndigheten för livsmedelssäkerhet,

Gemenskapens kontrollorgan för fiske och Gemenskapens växtsortsmyndighet, vars tjänsteförteckningar inte specifikt inkluderas i följehandlingarna till ändringsförslagen.

För det fjärde måste, på grund av en kommentar från rättstjänsten, en mindre justering göras gällande en anmärkning till flera budgetposter. Det gäller den anmärkning som börjar med "Kommissionen godkänner..." och slutar med "...avseende utnyttjandet av gemenskapsmedlen" som ingår i följande ändringsförslag: 994 (budgetpost 19 04 01), 1011 (budgetpost 21 02 01), 1015 (budgetpost 21 03 01), 1016 (budgetpost 21 04 01), 1026 (budgetpost 23 02 01) och 785 (budgetpost 23 02 02). Den korrekta versionen av förklaringen finns i omröstningslistan.

För det femte och slutligen är inte budgetpost 19 06 06 med rubriken "Konsulärt samarbete" med i förteckningen över ändringsförslag trots att den hade antagits som del av ändringsskrivelse nr 1/2009. Denna budgetpost ska därför endast läggas till som ett symboliskt anslag (p.m.).

Om ingen ledamot har några invändningar kommer sessionstjänsten att ta med allt vi har fattat beslut om.

Talmannen. – Fru Haug! Eftersom vi har ett stort förtroende för er kan vi nu hålla omröstningen.

(Parlamentet godkände föredragandens förslag.)

– Före omröstningen om ändringsförslag 111:

Catherine Guy-Quint (PSE). – (FR) Herr talman! Jag tror inte vi har röstat om den andra delen av 106. Kan ni kontrollera detta?

Talmannen. - Jo, det har vi, fru Guy-Quint! Herr Dunstan har just sagt till mig att den första delen bortföll och att vi redan har röstat om den andra delen.

– Före omröstningen om block 8:

Janusz Lewandowski, föredragande. – (EN) Det finns inga tekniska justeringar denna gång, så vi kan börja rösta.

(Applåder)

Talmannen. – Då kan vi bara gratulera föredraganden.

6.2. Förslag till allmän budget 2009 (avsnitt III) (A6-0398/2008, Jutta Haug) (omröstning)

6.3. Förslag till allmän budget 2009 (avsnitt I, II, IV, V, VI, VII, VIII, IX) (A6-0397/2008, Janusz Lewandowski) (omröstning)

7. Välkomsthälsning

Talmannen. – Mina damer och herrar! Det är en stor glädje för mig att välkomna delegationen med ledamöter från Moldaviens parlament som besöker Strasbourg med anledning av den parlamentariska samarbetskommittén EU-Moldaviens 11:e sammanträde i går och i dag.

Mina damer och herrar! Det faktum att ni besöker oss här i Europaparlamentet visar att parlamentarisk dialog är det bästa sättet att stärka våra förbindelser och hitta lösningar på de frågor som berör EU:s grannstater i öster.

Vi önskar er lycka till med valet nästa år och med er nuvarande och framtida verksamhet. Ni är alla varmt välkomna.

(Applåder)

8. Omröstning (fortsättning)

Talmannen. – Vi fortsätter nu med omröstningen.

8.1. Flygplatsavgifter (A6-0375/2008, Ulrich Stockmann) (omröstning)

8.2. Stabiliserings- och associeringsavtal EG/Bosnien och Hercegovina (A6-0378/2008, Doris Pack) (omröstning)

8.3. Kapningar till sjöss (B6-0537/2008) (omröstning)

– Angående punkt 4 del 2:

Rosa Miguélez Ramos (PSE). – (ES) Herr talman! Jag hänvisar till den första delen av punkt 4 vid den delade omröstningen. Jag vill att omröstningen om den första delen i den ursprungliga punkten tas om.

Talmannen. – Jag kan se att kammaren instämmer. Vi tar om omröstningen.

8.4. Överensstämmelse mellan redovisningsstandarder (B6-0544/2008) (omröstning)

8.5. Luftfartsskyddsåtgärder och kroppsskanning – konsekvenser för de mänskliga rättigheterna, integriteten, den personliga värdigheten och dataskyddet (B6-0562/2008) (omröstning)

– Före omröstningen:

Manfred Weber, för PPE-DE-gruppen. – (DE) Herr talman! Jag vill på PPE-DE-gruppens vägnar lägga fram ett förslag. Det är helt uppenbart att vi i parlamentet är överens om två punkter. Å ena sidan vill vi delta i förfarandet för dessa nya tekniska varianter, och detta kan inte beslutas utan parlamentet. Jag vill tacka kommissionsledamot Antonio Tajani som har sett till att så blir fallet.

Å andra sidan det uppenbart för oss alla att vi måste hantera denna nya tekniska åtgärd med stor försiktighet. Vi hyser ett antal farhågor i sammanhanget. Kriterierna för en möjlig tillämpning måste kontrolleras noga och alla i parlamentet instämmer i detta. Jag vill på PPE-DE-gruppens vägnar föreslå att vi ger oss själva fyra extra veckor och skjuter upp omröstningen till november, eftersom kommissionsledamot Antonio Tajani har sagt att det kommer att äga rum en stor utfrågning i ämnet i november. PPE-DE-gruppen anser att vi bör ta reda på alla fakta innan vi fattar beslut. Vi hoppas att en majoritet kommer att stödja detta. Detta är skälet till varför vi föreslår att omröstningen ska skjutas upp till november.

Martin Schulz, för PSE-gruppen. – (DE) Herr talman, mina damer och herrar! Jag stöder inte detta förslag av följande skäl. Det är visserligen så att Antonio Tajanis utfrågning kommer att ge oss möjlighet att få kompletterande information och att fastställa vår ståndpunkt. Vad vi gör i och med detta beslut är emellertid att tala om för rådet, som redan har nått en överenskommelse under sitt senaste sammanträde (rättsliga och inrikes frågor), att vi anser – och detta gäller åtminstone min grupp – att säkerhet och säkerhetsåtgärder är absolut nödvändiga. Användningen av skannrar eller skärmutrustning som visar folk fullständigt nakna är fullständigt oacceptabel. Detta är en överträdelse av den mänskliga värdigheten och innebär ingen ökad säkerhet.

(Applåder från vänster och mitten)

Detta är ett perfekt exempel på den säkerhetsmani som finns här. I och med vårt beslut vill vi skicka en tydlig signal om att vi inte stöder åtgärder av detta slag, som också är väldigt kontroversiella på medicinska grunder. Vi uppmanar er därför att förkasta Manfred Webers förslag.

(Applåder)

Talmannen. – Tack så mycket. ALDE-gruppen har begärt omröstning med namnupprop om detta förslag.

(Parlamentet förkastade förslaget att avbryta omröstningen.)

8.6. Stabiliserings- och associeringsavtal EG/Bosnien och Hercegovina (B6-0541/2008) (omröstning)

– Angående punkt 22:

Doris Pack, *föredragande*. – (DE) Herr talman! Jag har ett muntligt ändringsförslag till punkt 22, som jag har lagt fram tillsammans med en kollega. Vi måste korrigera texten eftersom den inte exakt stämmer överens med verkligheten. Efter institutet för saknade personer och semikolonet bör vi ändra meningen. Jag läser nu upp ändringsförslaget på engelska:

(EN) "urges the corresponding urgencies at the entity level to support the work of the state-level bodies by forwarding to them all the relevant information they gather;"

Talmannen. - Det är punkt 22. Jag ser inga som motsätter sig detta, så vi röstar om förslaget.

(Det muntliga ändringsförslaget godkändes.)

8.7. Minnesdagen för Holodomor, den framtvingade hungersnöden i Ukraina (1932-1933) (RC-B6-0571/2008) (omröstning)

8.8. Årsrapport om Europeiska ombudsmannens verksamhet 2007 (A6-0358/2008, Dushana Zdravkova) (omröstning)

– Före omröstningen om ändringsförslag 5:

Dushana Zdravkova, *föredragande*. – (EN) Herr talman! I mitt muntliga ändringsförslag, som har diskuterats (punkt 23) föreslår Europaparlamentet att ombudsmannen ska vidta åtgärder för att minska antalet klagomål i de fall där ingen åtgärd är möjlig. Slutet av punkten har ändrats.

(Det muntliga ändringsförslaget godkändes.)

– Före omröstningen om ändringsförslag 7:

Dushana Zdravkova, *föredragande*. – (EN) Herr talman! Det är rätt att ta bort orden "av den första Europeiska ombudsmannen" från första delen av ändringsförslaget.

Talmannen. - (Det muntliga ändringsförslaget godkändes.)

Omröstningen är härmed avslutad.

9. De interparlamentariska delegationernas sammansättning: se protokollet

10. Röstförklaringar

ORDFÖRANDESKAP: RODI KRATSA-TSAGAROPOULOU

Vice talman

Röstförklaringar

Förslag till Europeiska unionens allmänna budget för budgetåret 2009

Hannu Takkula (ALDE). - (FI) Fru talman! Låt mig först säga att det gläder mig att budgetpaketet röstades igenom. I egenskap av vice ordförande för utskottet för kultur och utbildning har jag naturligtvis särskilt följt de frågor som tillhör detta område, och det gläder mig att ett viktigt projekt, den olympiska festivalen för Europas ungdom i Tammerfors, röstades igenom.

Det är viktigt att vi använder budgeten för att gå vidare med projekt som ligger nära allmänheten. Då kan folk se och erfara hur EU fungerar i deras region. Budgeten är stark, men jag måste nämna att jag under en budgetrubrik, som handlar om Europeiska unionen som global partner, dvs. punkt 1 34, misstänker att jag röstade fel eftersom jag följde grupplistan men inte instämmer i alla avseenden. Det är kanske värt att påpeka

detta, men i andra avseenden kan jag säga att jag är nöjd med detta förslag till budget och är glad att det antogs.

Avril Doyle (PPE-DE). - (EN) Fru talman! Jag lade ned min röst om punkt 134 i förslaget till allmän budget för budgetåret 2009, eftersom oärligheten och cynismen hos upphovsmännen till ändringsförslaget profiterar på den genuina oron och farhågorna hos många medborgare genom att de påstår att EU:s utvecklingsfonder för närvarande – och även tidigare – har tagits i anspråk av regeringar och organisationer för program som omfattar, jag citerar: "tvångsabort, tvångssterilisering och barnamord", som vi alla fördömer – det behöver inte ens sägas. Så de berättigar ordalydelsen i detta känsloladdade ändringsförslag, vars text redan har använts med ett öga på det kommande valet till Europaparlamentet i juni. Ändringsförslaget beskrivs som, jag citerar: "ett försök att se till att sådana projekt inte får medel genom EU-budgeten för 2009". Eftersom EU-medel aldrig har använts på ett sådant sätt, utan alltid i enlighet med den internationella befolknings- och utvecklingskonferensen i Kairo, och eftersom det inte finns något sådant förslag att göra det i årets budget, måste förslagsställarnas politiska intrigmakeri påpekas av alla rättvisa och ärliga kommentatorer.

– Betänkande: Haug (A6-0398/2008)

Marusya Ivanova Lyubcheva (PSE) - (BG) Jag stödde budgeten för 2009 och förslaget att öka den i jämförelse med vad kommissionen har föreslagit. Även om den inte är tillräcklig för att möta de enorma krav som finns i alla medlemsstater, eller för att helt och hållet kunna genomföra all prioriterad politik, menar jag att den uppfyller EU:s grundläggande princip, dvs. solidaritet.

Genom att kanalisera medel till de sämre utvecklade länderna och regionerna har det finansiella instrumentet blivit en viktig faktor när det gäller att nå en balanserad utveckling. I detta avseende spelar Sammanhållningsfonden en viktig roll, eftersom den riktas mot de medlemsstater som behöver minska skillnaderna mellan den ekonomiska och den sociala utvecklingen genom denna fond. Det är särskilt viktigt för de nya medlemsstaterna, som verkligen behöver gemenskapens ekonomiska resurser. Jag anser inte att dessa resurser ska omfattas av strängare villkor än vad som anges i EU:s godkända regler och förfaranden.

De spelar en viktig roll för att hjälpa Bulgarien att komma ifatt utvecklingsmässigt och nå den genomsnittliga levnadsstandarden i EU. Förkastandet av förslaget att samla medel från Sammanhållningsfonden i en reserv är ett bra beslut. Förslaget var baserat på vaga kriterier, särskilt när det gäller återbetalningen av medel som hållits inne. Jag anser att Europeiska kommissionen och parlamentet har tillräckliga kontrollmekanismer till hands för att kunna se till att medlen används på ett effektivt sätt.

Frank Vanhecke (NI). - (NL) Fru talman! Jag har röstat mot förslaget till budget för 2009, särskilt kommissionens budget, av det enkla skäl att jag vill göra en politisk markering genom att inte stödja kommissionens verksamhet över huvud taget.

Rent allmänt anser jag att kommissionen är en institution som, per definition och när det gäller dess principer, arbetar på ett odemokratiskt sätt, eftersom den består av en styrelse med endast politiskt tillsatta höga tjänstemän som trots detta uppför sig som några slags europeiska mandariner som knappt tolererar övervakning och som därför inte heller kan bestraffas.

När det gäller de politiska aspekterna av budgeten för 2009 motsätter jag mig till att börja med kommissionens ständiga strävan att till varje pris stödja den fördömda idén att det islamitiska och icke-europeiska Turkiet ska anslutas till EU. Jag har inte för avsikt att stödja denna politik.

– Förslag till Europeiska unionens allmänna budget för budgetåret 2009

Colm Burke (PPE-DE). - (EN) Fru talman! Vi röstade till stöd för huvudinriktningen i Kathy Sinnotts ändringsförslag 134 om att förhindra att gemenskapsmedel ges till någon regering, någon organisation eller något program som stöder eller deltar i förvaltningen av ett program som omfattar överträdelse av de mänskliga rättigheterna, t.ex. tvångsabort, tvångssterilisering eller barnamord.

Vi anser emellertid att det är viktigt att ifrågasätta Kathy Sinnotts skäl för att lägga fram ett sådant ändringsförslag. I sitt pressmeddelande i veckan nämnde hon länder som Kina och Vietnam, där hon påstår att EU-medel, som kanaliseras genom FN:s befolkningsfond (UNFPA), för närvarande används till tvångsaborter, tvångssterilisering och barnamord. Jag talade med direktören för UNFPA:s kontor i Bryssel i morse och han sa att UNFPA, FN:s befolkningsprogram, inte stöder tvång eller aborter. Man följer mandatet från den internationella konferensen om befolkning och utveckling 1994, i vilket tydligt anges att program om reproduktiv hälsa bör tillhandahålla största möjliga mängd tjänster utan någon form av tvång.

Världssamfundet har dessutom bestämt att abort aldrig bör främjas som en familjeplaneringsmetod. Kinas medborgare har gynnats av UNFPA och de initiativ som det har medfört för landet. I de delar av Kina – och andra länder – som UNFPA finns, ges kvinnor fler alternativ när det gäller beslut som rör deras reproduktiva hälsa, och det finns mer information om reproduktiv hälsa, vilket även gäller tillgängligheten.

Mairead McGuinness (PPE-DE). – (EN) Fru talman! Detta var en komplicerad omröstning och en komplicerad budget. Jag beklagar att ändringsförslag 133 inte antogs, eftersom den hade medfört en större inriktning på behov hos barn med handikapp som vårdas på institutioner. Vår önskan var att få bort barnen från institutionerna. Frågan har emellertid inte försvunnit och vi kommer att fortsätta att kämpa för deras rättigheter. Jag hoppas att kommissionens ordförande reagerar på min skrivelse om ämnet.

– **Betänkande: Lewandowski (A6-0397/2008)**

Astrid Lulling (PPE-DE). – (FR) Fru talman! Jag röstade mot resolutionen om Europeiska unionens allmänna budget på grund av ännu ett försök i sista minuten från gruppen De gröna/Europeiska fria alliansen att genom ett ändringsförslag som de flesta av mina kolleger inte ens hade sett eller bedömt effekterna av tolka det berömda Coxpaketet om Europaparlamentarikernas framtida ställning på ett sätt som skulle göra deras frivilliga pensionsfond meningslös.

Detta ändringsförslag speglar inte det som man uttryckligen kom överens om genom Coxpaketet. Det kan därför inte komma ifråga att beröva nästan alla ledamöter nya rättigheter. Det finns ingen möjlighet att detta ändringsförslag kan få den minsta effekt på de genomförandebestämmelser som ska fastställas i sammanhanget.

Vi ska se till att man rättar till denna situation eftersom omröstningen har ägt rum utan ledamöternas kännedom, och nu söker alla upp mig och är överraskade över ändringsförslaget verkliga räckvidd. I egenskap av vice ordförande för pensionsfonden ska jag se till att detta åtgärdas.

Frank Vanhecke (NI). – (NL) Fru talman! I slutomröstningen röstade jag mot förslaget till allmän budget för 2009 för de olika EU-institutionerna, naturligtvis även parlamentet. Jag gjorde det först och främst därför att jag inte är övertygad om att alla dessa EU-institutioner, utan undantag, hanterar den enorma högen med skattepengar på ett ekonomiskt och ansvarsfullt sätt. Ska jag vara uppriktigt så tror jag det omvända är sanningen.

Den bild som våra väljare har av EU-institutionerna, och vi bör vara mycket medvetna om detta, är att de består av byråkrater som skär guld med täljkniv och betalar låg skatt och europaparlamentariker som bildar en sovjetliknande nomenklatura, vars beslut ofta fattas över huvudet på allmänheten och mot medborgarnas vilja och intresse.

Den här bilden av oss, som förvisso inte stämmer för allt och alla, men som, fruktar jag, innehåller vissa korn av sanning när det gäller ett avsevärt antal EU-institutioner.

Jag anser att vi nu under en period måste sopa rent framför vår egen dörr innan vi kan förmedla en mer positiv bild av vårt EU.

– **Andrabehandlingsrekommendation: Stockmann (A6-0375/2008)**

Oldřich Vlasák (PPE-DE). – (CS) Låt mig förklara varför jag röstade för Ulrich Stockmanns rekommendation om flygavgifter. Å ena sidan välkomnade jag skyldigheten att ange samtliga avgifter som de resande måste betala för flygbiljetterna, inklusive flygplatsavgifter, eftersom detta kommer att leda till större insyn när passagerarna ska fatta beslut och även öka den ekonomiska konkurrensen. Mest av allt välkomnar jag emellertid det gemensamma taket för de största och viktigaste nationella flygplatsernas avgifter, vilket gör det möjligt för de mindre flygplatserna att erbjuda lägre priser och därigenom konkurrera på en marknad som för närvarande lider stor brist på öppenhet. Detta skapar en möjlighet för regionala flygplatser att utvecklas och för de flygtjänster som riktas till allmänheten att expandera.

– **Resolutionsförslag: (B6-0537/2008)**

Bruno Gollnisch (NI). – (FR) Fru talman! Jag skulle vilja säga att, med tanke på det växande hotet från piraterna vid Afrikas horn, stöder vi genom resolutionsförslaget medlemsstaternas vilja att genomföra en samordnad kampanj till havs. Ändringsförslagen uttrycker till största delen tyvärr bara fromma förhoppningar eller påpekar det uppenbara, t.ex. kollapsen som har utvecklats till anarki i Somalia, händelser som man måste förstå de fullständiga konsekvenserna av.

Det kommer förvisso inte att bli möjligt att bekämpa sjöröveriet på ett effektivt sätt om man inte förstör piraternas baser. Det är också beklagligt att man i denna text inte lyfter fram huvudskälet till varför sjöröveriet har utvecklats, vilket är en effekt av Europas minskade påverkan när det gäller civilisationsgraden i denna del av världen.

Slutligen anser jag att det är ganska konstigt att man vill begära att medlemsstaternas sjöstyrkor så att säga gör åtskillnad mellan verksamheten att bekämpa sjöröveriet och den verksamhet som utförs – det framgår inte helt klart varför – inom ramen för *Operation Enduring Freedom*, som om Usama bin Laden på något sätt höll på att rymma från Afghanistan via Pakistan i en urholkad trädstam för att ta sig till Nya Zeeland. Jag förstår att det finns en önskan att införa denna åtskillnad, men fartyg i området måste naturligtvis utföra båda uppdragen.

– Resolutionsförslag: (B6-0544/2008)

Peter Skinner (PSE). - (EN) Fru talman! Redovisningsstandarder är den viktigaste delen på området finansiella tjänster. För investerare är åtgärderna för att konvergera de nationella redovisningsstandarderna till IFRS-standarder ett stort steg framåt. Det innebär att företagen kan offentliggöra sina räkenskaper i en grundläggande form som kan godtas i världens största ekonomier. Kanada, Kina, Japan, Förenta staterna – och även Indien, verkar det som – är överens om att konvergera standarderna till IFRS-standarder.

Även om jag välkomnar detta, i egenskap av föredragande för öppenhetsdirektivet, inser jag att det fortfarande återstår en del arbete för att få till stånd den faktiska konvergeringen. Det är därför jag och min medföredragande, Margarita Starkevičiūtė, har godkänt ändringsförslagen för övervakning av utvecklingen i denna konvergensprocess. Jag hoppas att kommissionen, i samband med diskussionerna med olika nationella myndigheter, kan driva ärendet framåt. När det gäller Förenta staterna tror jag att vi kan lita på att den nya förvaltningen gör de omfattande förändringar som krävs. Kommissionen bör här utöva påtryckningar.

När det gäller själva redovisningsstandarderna är det mycket viktigt att behålla det underliggande förhållningssättet, som man har kommit överens om i *International Accounting Standards Board* (IASB). Dessa bestämmelsers okränkbarhet kommer att prövas genom försök att vattna ur dem av nationella skäl. Detta bör man kraftfullt sätta sig emot, och man måste stödja redovisning till verkligt värde i samband med sådana påtryckningar.

– Resolutionsförslag: (B6-0562/2008)

Philip Claeys (NI). - (NL) Fru talman! Jag lade ned min röst om resolutionsförslaget om luftfartsskyddsåtgärder och kroppsskanning, inte därför att jag motsätter mig reservationerna om rätten till privatliv för resande, snarare motsatsen. Jag tror inte heller att kroppsskanning kan användas utan en tydlig vetenskaplig och medicinsk utvärdering av vilka eventuella hälsoeffekter denna teknik kan ha.

Jag kan bara beklaga att förslaget att skjuta upp omröstningen och uppmana kommissionsledamot Antonio Tajani att lägga fram en undersökning som gör det möjligt för oss att fatta ett mer välgrundat beslut om användning av kroppsskanning har förkastats.

Detta är en mycket allvarlig fråga som handlar om medborgarnas säkerhet och användning av banbrytande ny teknik. Det är därför jag finner det beklagligt att vi i parlamentet behandlar den så bristfälligt.

– Resolutionsförslag: (RC-B6-0571/2008)

Zita Pleštinšá, för PPE-DE-gruppen. – (SK) Fru talman! Som en av medförfattarna till Europaparlamentets resolutionsförslag till minne av Holodomor, den stora hungersnöden i Ukraina 1932-1933, vill jag – som ledamot av PPE-DE-gruppen – börja med att uttrycka mitt tack till alla mina kolleger i parlamentet som röstade för resolutionsförslaget.

Under PPE-DE-gruppens ledning nåddes en kompromiss enligt vilken ordet "folk mord" avlägsnades på begäran av den socialdemokratiska gruppen i Europaparlamentet. Till följd av diskussionen under er närvaro i dag, som var fylld med starka känslor och kommissionsledamot Antonio Tajanis kraftfulla ord, kunde ingen emellertid känna någon tvekan om vad man skulle kalla denna motbjudande handling som kostade tio miljoner människor livet. Det är nu upp till historikerna att på grundval av fakta och så länge det fortfarande finns personer som överlevde händelsen få ett slut på nedtystandet och mörkläggningen av dessa händelser. Det måste finnas böcker i våra bibliotek som på ett riktigt sätt beskriver hungersnöden i Ukraina.

Genom att rösta för resolutionsförslaget om att uppmärksamma hungersnöden i Ukraina 1932–1933 som ett fruktansvärt brott mot det ukrainska folket och mot mänskligheten, har vi i dag i de europeiska historieböckerna klistrat in en sida som revs ut av Josef Stalin.

Tunne Kelam (PPE-DE). - (EN) Fru talman! Jag röstade för resolutionen till minne av Holodomor, den stora hungersnöden i Ukraina. I resolutionen kallas händelsen med all rätt ett fruktansvärt brott mot det ukrainska folket och, i sanning, mot mänskligheten. På grund av den ståndpunkt som vissa fraktioner har intagit, undviks emellertid termen "folkmord" i resolutionen, en term som det egentligen bara skulle vara rätt och riktigt att använda i sammanhanget.

Det ukrainska parlamentet och 26 stater har fastställt att detta brott, som innebar döden för minst fyra miljoner personer, var ett folkmord. I skäl B i resolutionen citeras dessutom FN:s konvention om förebyggande och bestraffning av brottet folkmord från 1948, vilket utan tvekan omfattar den ukrainska händelsen. Jag hoppas verkligen att Europaparlamentet snart kommer att stödja den ståndpunkt som dessa stater har intagit.

Bruno Gollnisch (NI). - (FR) Fru talman! Vi har hedrat minnet av Holodomor, den metodiska förstörelsen av Ukrainas jordbrukarsamhälle genom svält, och vårt parlament har erkänt, just som vår kollega alldeles nyss, att det var ett folkmord.

Jag vill bara betona att de som utförde detta folkmord satt bland civilisationens domare i Nürnberg, ett faktum som skulle göra det möjligt att i dag diskutera sammansättningen, förfarandet och slutsatserna vid Nürnbergrättegången. Intellectuella som tar upp denna diskussion i Europa i dag blir arresterade, hetsade till det yttersta, ruinerade, förföljda och kastade i fängelse. Vad värre är, deras advokater som också lägger fram samma slutsatser hetsas också på samma sätt.

I Hans-Gert Pötterings hemland, till exempel, hetsas och arresteras folk med metoder som liknar dem som användes vid de stalinistiska rättegångarna. Vi gav Sacharovpriset för tankefrihet till en kinesisk dissident; vi skulle lika gärna ha kunnat ge det till vissa européer, till exempel den modiga tyska advokaten Sylvia Stolz.

- **Betänkande: Pack (A6-0378/2008)**

Bernd Posselt (PPE-DE). - (DE) Fru talman! Doris Pack har som vanligt lagt fram en utmärkt text på grund av att hon inte bara är expert på Sydeuropa, utan även på utbildning.

Jag välkomnar det faktum att utbildning är ett område som betonas särskilt i samband med stabiliseringsavtalet. Vi måste emellertid utvidga våra metoder, först och främst genom att koncentrera oss på att påskynda viseringsavregleringen och ge ungdomar i Bosnien och Hercegovina möjligheten att lära sig mer om Europa genom att studera och resa här.

Den andra avgörande faktorn är grundandet av ett universitet i Sarajevo för studenter med olika trosbekännelser, vilket stöds av de tre religiösa grupperna i landet. Detta universitet kommer att fungera som ett centrum för tolerans och ömsesidig förståelse, inte på grundval av likgiltighet, utan på grundval av studenternas rötter i respektive religion. Med vårt starka stöd för det europeiska universitetet kommer detta inte bara att stå för ett viktigt framsteg för folket i Bosnien och Hercegovina, utan även göra det möjligt för landet att skicka ett budskap till hela den europeiska världsdelen.

- **Betänkande: Zdravkova (A6-0358/2008)**

Frank Vanhecke (NI). - (NL) Fru talman! Det aktuella betänkandet från utskottet för framställningar om Europeiska ombudsmannens verksamhet 2007 var i det stora hela mycket positivt, och jag kan verkligen instämma i detta synsätt. Jag har därför stött betänkandet.

Jag skulle emellertid återigen i denna röstförklaring vilja uppmärksamma att det är anmärkningsvärt att parlamentet bör gratulera Europeiska ombudsmannen till att han ser till att reglerna och bestämmelserna tillämpas på ett korrekt sätt, samtidigt som det sker överträdelser av bestämmelserna dagligen och i mycket omfattande grad mitt framför våra ögon i detta parlament, så att säga, utan att parlamentet ingriper eller till och med i samarbete med parlamentet.

Det sätt exempelvis på vilket kommissionen och parlamentet fortsätter att hantera Lissabonfördraget, som har dött en politisk och rättslig död sedan folkomröstningen på Irland, innebär ett hån mot alla rättsbestämmelser. Jag anser att det är hög tid att vi sopar rent framför vår egen dörr.

Skriftliga röstförklaringar

Förslag till Europeiska unionens allmänna budget för budgetåret 2009 – Betänkande: Haug (A6-0398/2008)

Hélène Goudin och Nils Lundgren (IND/DEM), skriftlig. – Junilistan anser att EU:s budget ska begränsas till 1 procent av medlemsländernas genomsnittliga BNI. Vi har därför valt att rösta nej till samtliga höjningar som Europaparlamentet föreslagit, samtidigt som Junilistan välkomnat de få besparingar som endera budgetutskottet eller enskilda ledamöter lagt fram som ändringsförslag.

Det finns fler olyckliga budgetposter, men Junilistan beklagar i synnerhet det höga stödet till EU:s jordbrukspolitik, Sammanhållningsfonden, fiskerinäringen samt de budgetposter som innehåller stöd till olika former av informationskampanjer.

Junilistan anser vidare att Europaparlamentets ständiga resande mellan Strasbourg och Bryssel måste åtgärdas samt att Europeiska ekonomiska och sociala kommittén och Regionkommittén ska läggas ned.

Jean-Claude Martinez (NI), skriftlig. – (FR) Det faktum att 27 länder har en EU-budget på omkring 130 miljarder euro – dvs. motsvarigheten till Spaniens budget – är ganska konstigt under normala omständigheter.

Det är emellertid så att det krävs en budgetinsats som är helt skild från den vanliga europeiska budgeten i ett EU som saknar snabbtågslinjer mellan Finland och Spanien och mellan Frankrike och Polen, såväl som utrustning och personal vid universiteten, forskningscentrum och äldreboenden i en världsdal som håller på att dränkas av en våg av åldringar. Vi har också den världsomfattande krisen avseende interbankhandeln, fastighetschocken i åtskilliga ekonomier och entreprenörernas och arbetstagarnas minskande förtroende.

Vi kräver därför en exceptionell budgetprogramplanering för en större infrastrukturplan som godkänns genom en omfattande "europeisk finansiell folkomröstning". Jag avser med detta ett europeiskt lån som uppgår till 1 770 miljarder euro och som sker via banksektorn.

Jan Andersson, Göran Färm, Inger Segelström och Åsa Westlund (PSE), skriftlig. – Vi svenska socialdemokrater beklagar att EU ska finansiera stöd till tobaksproducenter, samtidigt som vi lägger stora pengar på folkhälsokampanjer och antirökningssatsar i EU.

Vi anser också att det är en skandal att EU:s budget ska användas till stöd för tjuvfäktning, som är en tradition som vi inte anser vara förenlig med moderna värden och djurens rättigheter.

Vi beklagar även att exportstöd av alla de slag samt mjölkkvoter fortfarande ska uppta en del av EU:s budget.

Alla dessa förslag röstade vi emot.

Vi vill även tydliggöra varför vi röstade emot förslaget om ett pilotprojekt till förmån för barn och barns rättigheter. Det beror på att detta förslag inte rymdes i den kompromiss mellan de politiska grupperna som rör pilotprojekt, och för att inte riskera denna känsliga kompromiss kunde vi tyvärr inte stödja förslaget, vars innehåll vi fullt sympatiserar med (ändringsförslag 133).

Slutligen vill vi uttrycka vår stora besvikelse över att de ändringsförslag som syftade till att stärka fackligt samarbete och samråd mellan näringslivet och fackliga organisationer inte antogs i plenum.

Jean-Pierre Audy (PPE-DE), skriftlig. – (FR) Jag röstade för Haugbetänkandet om förslaget till Europeiska unionens allmänna budget för budgetåret 2009 och ändringsskrivelse 1/2009 till det preliminära förslaget till Europeiska unionens allmänna budget. Precis som många kolleger beklagar jag att rådet ytterligare har bantat en budget som var liten från början: åtagandebemyndigandena i budgetförslaget uppgår totalt till 134 miljarder euro, dvs. en minskning på 469 miljoner euro med hänsyn till det preliminära budgetförslaget. Även om betalningarna hamnar på 115 miljarder euro är detta en minskning med 1,8 miljarder euro. Betalningarna är sålunda begränsade till 0,89 procent av BNI, dvs. en aldrig tidigare skådad nivå som dramatiskt ökar klyftan mellan bemyndiganden och betalningar, och detta är något som inte är förenligt med budgetdisciplin. När det gäller jordbruket stöder jag inrättandet av tre nya fonder – fonden för omstrukturering av mejerisektorn, *Eco-Aid* för att bevara får- och getuppfödningen i EU och de finansiella ad hoc-instrumenten för anpassning av fiskeflottan till de ekonomiska konsekvenserna av de höjda bränslepriserna.

Bastiaan Belder (IND/DEM), skriftlig. – (NL) Haugbetänkandet kan inte räkna med mitt stöd eftersom Europaparlamentet begär mer pengar. Jag stöder emellertid de nya prioriteringarna avseende klimatförändringar och energi. Många ändringsförslag syftar till att höja profilen för dessa prioriteringar i

budgeten, vilket jag välkomnar. Detta innebär emellertid att vi måste visa inom vilka områden vi vill minska kostnaderna. I parlamentets ståndpunkt nämns inget om detta.

Jag vill dessutom öppet förklara att jag är för ett välavvägt stöd till regeringarna i Mellanöstern. Frågan om den palestinska myndigheten kräver vår fortsatta uppmärksamhet. Det är lämpligt att vi försätter att ge bistånd med tanke på att det nu ser ut som att premiärminister Fayad håller på att välja en linje som förtjänar vårt stöd.

Slutligen är det berättigat att Europeiska unionen bör ge extra livsmedelsbistånd till fattiga länder på grund av de ökade livsmedelspriserna. Jag håller med föredraganden om att detta inte bör finansieras genom EU:s jordbruksbudget, utan i stället genom budgeten för yttre förbindelser.

Charlotte Cederschiöld, Christofer Fjellner, Gunnar Hökmark and Anna Ibrisagic (PPE-DE), skriftlig. – Vi stöder grundprinciperna för EU:s budget för 2009 och vill understryka att den ska ge medborgarna god valuta för pengarna. De ramar som lagts fast i budgetplanen bör respekteras och därför välkomnar vi att budgeten med god marginal kommer att hålla sig inom dessa ramar.

Vi vill skära ned jordbruks- och regionalstöden drastiskt och minska den totala budgeten. Vi vill i större utsträckning använda de gemensamma pengarna till forskning och utveckling, tillväxt, infrastruktur och säkerhet.

Brigitte Douay (PSE), skriftlig. – (FR) Torsdagen den 23 oktober antog Europaparlamentet vid första behandlingen Europeiska unionens budget för 2009.

Omständigheterna för denna budget är speciella: den snäva budgetramen för 2007–2013, som de franska socialisterna för övrigt vägrade att rösta för 2006, finanskrisen och förberedelserna inför valet till Europaparlamentet i juni 2009.

En budget är politik uttryckt i siffror. Parlamentet har lyckats återupprätta en tillfredsställande betalningsnivå, trots rådets vilja till kärva nedskärningar i budgetposter som verkar prioriteras av parlamentsledamöterna, som kampen mot klimatförändringar, stöd till små och medelstora företag, tillväxt och konkurrenskraft, och medborgarskapsprogram.

I samband med detta gläder det mig att vi har återinfört tillräckliga anslag till kommunikationsinitiativ som rör medborgare och media. Att göra medborgarna medvetna om EU-frågor är avgörande för att kunna förbereda det kommande valet och få medborgarna att vilja delta och rösta. Alla initiativ som genomförs av kommissionen och parlamentet i syfte att upplysa om EU och om det mervärde som EU medför i det dagliga livet och i förberedelserna för framtiden måste uppmuntras och förses med tillräckliga resurser.

Proinsias De Rossa (PSE), skriftlig. – (EN) Jag röstade mot ändringsförslag 134, eftersom att rösta för eller lägga ned min röst skulle vara att ge trovärdighet till Kathy Sinnotts falska anklagelser om att EU finansierar tvångsaborter, ofrivillig sterilisering och barnamord.

Pedro Guerreiro (GUE/NGL), skriftlig. – (PT) Under flera tidigare budgetförfaranden har vi haft många skäl att omedelbart förkasta budgeten vid första behandlingen. Denna gång, när det handlar om förslaget till Europeiska unionens allmänna budget för budgetåret 2009, kan man säga att vi har ännu fler skäl att förkasta den.

Rådet ser uppenbarligen nästa budget på exakt samma sätt som de tidigare. Med andra ord planerar rådet att använda detta instrument för att fortsätta att stödja EU:s nyliberala politik. Vi borde egentligen inte ha väntat oss något annat.

Detta budgetförfarande ger ännu en gång klara bevis på hur EU planerar att svara på den allt värre kapitalistiska krisen, som utlösts av den ekonomiska krisen i själva hjärtat av systemet, med andra ord USA. Vare sig kommissionen, Europaparlamentet eller rådet har föreslagit några åtgärder i EU:s budget som motsvarar behoven och de växande svårigheterna för arbetstagare och befolkningen i allmänhet, för mikroföretag, små och medelstora företag och en stor del av den produktiva sektorn.

Just i den stund då den strukturella krisen inom Europeiska unionen håller på att förvärras har rådet sänkt utbetalningarna till den lägsta nivån någonsin, en sänkning på nära 9 miljarder euro jämfört med prognosen i den fleråriga budgetramen.

Därför röstade vi mot budgeten.

Anna Hedh (PSE), skriftlig. - Jag lade ned min röst eftersom stora delar av resultatet är en besvikelse. Det är till exempel galet att EU ska finansiera stöd till tobaksproducenter, samtidigt som vi lägger stora pengar på folkhälsokampanjer och anti-rökningsinsatser i EU.

Dessutom är det en skandal att EU:s budget ska användas till stöd för tjurfäktning, som är en tradition som jag inte anser vara förenlig med moderna värden och djurs rättigheter.

Jag beklagar också att exportstöd av alla de slag fortfarande ska uppta en del av EU:s budget och att de ändringsförslag som syftade till att stärka fackligt samarbete och samråd mellan näringslivet och fackliga organisationer inte antogs av parlamentet.

Bairbre de Brún and Mary Lou McDonald (GUE/NGL), skriftlig. - (EN) Vi vänder oss starkt emot tvångsaborter, tvångssterilisering och barnamord, och instämmer i att dessa är brott mot de mänskliga rättigheterna.

Vi har lagt ned våra röster om ändringsförslaget eftersom EU-medel aldrig har använts på detta sätt och eftersom man misslyckats med att klargöra vikten av trovärdiga organisationers internationella utvecklingsarbete för att stödja kvinnor på området för fruktsamhetskontroll, särskilt genom utbildning om fortplantning, reproduktiv hälsovård och familjeplanering, och kampanjer för kvinnors rätt till hälsovård.

Vi röstar för ändringsförslagen 612, 131, 132 och 133 eftersom ämnet är så viktigt, men anser samtidigt att det skulle vara lämpligare att skapa en separat budgetrubrik om barns rättigheter, som skulle omfatta de frågor som behandlas i dessa ändringsförslag.

Erik Meijer (GUE/NGL), skriftlig. - (NL) Genom budgetpost 05 02 08 12 och ändringsförslag 169 har frågan om frukt i skolan fått plötslig och oväntad betydelse, då man föreslår att mer pengar ska läggas på detta i framtiden. I årtal har man reserverat medel för det nuvarande köpeavtalet, i syfte att stödja fruktodlarna. Detta program ger ett nyttigt syfte åt den inköpta frukten. Det finns förslag i görningen som skulle kunna innebära att budgeten för marknadsreglering ökas med 90 miljoner euro eller mer per år från och med 2010. Parlamentet kan bara ha en rådgivande roll i detta. Det är rådet som fattar besluten, och subsidiaritetestet kan inte tillämpas, eftersom detta länge har varit EU:s befogenhetsområde i enlighet med artiklarna 36 och 37 i fördraget.

Vårt parti, det nederländska socialistpartiet, anser att situationen är bisarr. Att förse skolbarn med frukt kan vara nyttigt för att förebygga att barnen blir alltmer överviktiga och sjuka. Frågan är varför EU ska blanda sig i detta, snarare än kommunerna, som ansvarar för undervisningen. I dagsläget görs betalningar från EU-fonden till medlemsstaterna, som är skyldiga att lägga till ett visst belopp, och sedan är det upp till kommunerna att genomföra programmet. Om inte annat så leder detta arbetssätt till en hel del onödig administration och tidsödande byråkrati.

Luca Romagnoli (NI), skriftlig. - (IT) Fru talman, mina damer och herrar! Jag har röstat för förslaget till Europeiska unionens allmänna budget för budgetåret 2009, som utarbetats av Jutta Haug. Jag är glad över att man ökat resurserna för de totala utgifterna för transport i det preliminära budgetförslaget för nästa budgetår, och för att man inrättat en ny budgetrubrik för stödåtgärder för den gemensamma transportpolitiken och passagerarrättigheter. Jag måste emellertid uttrycka min besvikelse över att utbetalningarna med anknytning till denna punkt har minskats, om än inte överdrivet mycket.

Slutligen vill jag dra er uppmärksamhet till yttrandet från utskottet för medborgerliga fri- och rättigheter samt rättsliga och inrikes frågor, som jag är ledamot av, och säga att jag delar Bárbara Dührkop Dührkops glädje över att den ökade budget som i år beviljades för avdelning 18, "Ett område med frihet, säkerhet och rättvisa", har fått finnas kvar även för 2009. Detta speglar den stora vikt som läggs vid frågor som rör säkerhet och skydd för friheterna, hanteringen av migrationsströmmar och EU:s yttre gränser. Dessa frågor blir allt viktigare, inte minst i de europeiska medborgarnas ögon.

Olle Schmidt (ALDE), skriftlig. - Som alltid när man röstar om en budget av EU:s storlek så finns det enskildheter som man kan ha synpunkter på. I EU:s fall är det naturligtvis framför allt jordbrukspolitiken som sticker i ögonen. Därför kan det te sig besynnerligt att rösta för en budget där den dominerande budgetposten är en som man skulle önska var en av de mindre – om alls. Samtidigt måste man se till helheten, och den goda nyheten är den alltmer vakna insikten om att betydligt större resurser måste läggas på det som verkligen är gemensamma uppgifter – i det här fallet klimatet. Min röst ska därför tolkas i ljuset av att årets budgetförslag innebär "ett fall framåt", inte som att jag okritiskt stöder det totala innehållet. Två rättningar i röstprotokollet, bland annat om tobaksstöd har förts in.

Catherine Stihler (PSE), skriftlig. - (EN) Ändringsförslag 602 stöddes av parlamentet. Detta är återigen en besvikelse, eftersom det innebär att man fortsätter att stödja tobaksproducenter inom EU. Tobak orsakar årligen en halv miljon EU-medborgares död. Det är skamligt att det fortfarande finns subventioner för att odla en produkt som dödar så många.

Andrzej Jan Szejna (PSE), skriftlig. - (EL) Mitthöger- och mittvänsterstyrkorna i Europaparlamentet röstade för EU:s budget för 2009, med medverkan från de grekiska parlamentsledamöterna av partierna Ny demokrati, Pasok och Laos. Detta visar vilken intensivt gräsrotsfientlig politik som bedrivs mot arbetstagarerna.

Inom ramen för Lissabonstrategin och under krisen i det kapitalistiska systemet använder EU sig av budgeten för att tvinga arbetarna att betala för denna senaste kris, för att påskynda kapitalistiska omstruktureringar, för att främja hårda arbetskraftsovänliga åtgärder som undergräver kollektivavtalen, för att göra bruket av flexibla anställningsformer allmänt och för att privatisera statliga sociala tjänster och försäkringssystem.

Europeiska kommissionen och Europaparlamentet rycker fram med sina imperialistiska åtgärder och gör mer pengar tillgängliga för att militarisera EU, i syfte att bana väg för de europeiska monopolerna att tränga in i tredjeländer.

De använder morotens och piskans politiska makt för att försöka vilseleda arbetarrörelsen och stärka sina repressiva mekanismer för att kunna slå mot de arbetande gräsrotternas kamp. Samtidigt använder de social dialog för att försöka locka fram arbetstagarernas samtycke till grunderna för den europeiska vägen framåt.

Greklands kommunistiska partis parlamentsgrupp röstade mot denna djupt klassbaserade budget och mot kapitalets och EU:s imperialistiska planer.

Silvia-Adriana Țicău (PSE), skriftlig. - (RO) Som en del i omröstningen om betänkandet om godkännandet av budgeten för 2009, Avsnitt III – Kommissionen, röstade jag för punkterna 14 and 38 i betänkandet, som innebär stöd för utvecklingen av institutionell kapacitet för Nabuccoprojektet.

Jag röstade också för ändringsförslag 542, som innebär en ökning på 5 miljoner euro för budgetpost 06 03 04 (ekonomiskt stöd till projekt av gemensamt intresse i det transeuropeiska energinätverket). Även om det är ett mycket litet belopp jämfört med storleken på de budgetar som krävs för att genomföra energiprojekt, anser jag att det är viktigt för oss att utveckla den institutionella kapacitet som krävs för att kunna genomföra detta projekt. Det extra beloppet är öronmärkt för utveckling av Nabuccoprojektets samordnares administrativa färdigheter.

Europa behöver diversifiera sina energikällor. I detta avseende är Nabuccoprojektet ett strategiskt projekt för Europeiska unionen. Att dessa ändringsförslag antogs med så stor majoritet visar att Europaparlamentet lägger stor vikt vid Nabuccoprojektet. Dessutom förväntar vi oss konkreta åtgärder som leder till att byggandet av Nabuccoledningen kan inledas.

Gary Tittley (PSE), skriftlig. - (EN) De brittiska parlamentsledamöterna från Labourpartiet har länge stött reformer av den gemensamma jordbrukspolitiken, särskilt reformer som sparar pengar. Därför stöder vi inte åtgärder som leder till att kostnader ökar i onödan. EPLP stöder i synnerhet inte subventioner till tobaksproduktion, tjurfäktning, nya medel för mjölksektorn, får- och getuppfödning och medel för att ge publicitet åt den gemensamma jordbrukspolitiken.

De brittiska Labourledamöterna välkomnar alla möjligheter att hjälpa små och medelstora företag, eftersom dessa är ryggraden i vår ekonomi och ger flest arbetstillfällena i EU. Att konsolidera finansieringen under en budgetrubrik kommer att hjälpa till att dra uppmärksamhet till små och medelstora företags behov.

- Betänkande: Lewandowski (A6-0397/2008)

Jean-Pierre Audy (PPE-DE), skriftlig. - (FR) Jag röstade för resolutionen om EU-budgetens olika avsnitt, förutom avsnittet om Europeiska kommissionens budget, på grundval av Janusz Lewandowskis betänkande. Även om ingen av de budgetar som omfattas av betänkandet verkar medföra några större problem, förblir jag övertygad om att Europaparlamentets resurser inte motsvarar de politiska ansvarsområdena det har förvärvat genom utvecklingen av fördragen och ledamöternas arbete, och dessutom genom sin roll i att minska den klyfta som uppstått mellan europeisk integration och folket, en klyfta som bekräftats gång på gång i olika folkomröstningar på senare tid. Liksom en stor majoritet av mina kolleger stöder jag förslaget om att förstärka Europeiska revisionsrättens granskningskapacitet genom att inrätta 20 tjänster. Kostnaderna för att finansiera utbyggnaden av revisionsrätten måste hållas så låga som möjligt med tanke på skattebetalarna,

och det är lämpligt att finansiera denna utgift direkt från budgeten under fyra år, snarare än att dölja de avsevärt högre kostnader som ett 25-årigt hyrköpsarrangemang skulle innebära.

Hélène Goudin och Nils Lundgren (IND/DEM), skriftlig. - Betänkandet tar fasta på ett utökat interinstitutionellt samarbete genom en generell utökning av tjänsterna inom EU:s institutioner. Föredraganden menar att effektiviteten på detta sätt kommer att förbättras. Exempelvis föreslås att personalresurserna för de politiska grupperna ska öka med 53 tjänster. Dessutom inrättas ytterligare två högre tjänster, utöver de nya tjänster som ingår i budgetförslaget.

Junilistan ställer sig mycket positivt till en effektivisering av EU-systemet, men anser inte att detta per automatik uppnås med fler tjänster! Principiellt är vi emot en utökning, både av EU-budgeten och fler tjänster, eftersom vi anser att detta innebär byråkratisering och mindre nationellt självbestämmande. Vad gäller fler tjänster i de politiska grupperna hävdar vi att nyttan för detta främst kommer de stora grupperna till del, vilket kommer att försvåra arbetet för andra grupper att driva en egen politik.

Dessutom har Europaparlamentet redan tidigare sett till att införa EU-bidrag till speciella "EU-partier" och partipolitiska stiftelser som är kopplade till dem. Vi anser att man därmed har gynnat de stora etablerade politiska partierna och deras grupper i Europaparlamentet alldeles tillräckligt på skattebetalarnas bekostnad. Junilistan har därför valt att rösta nej till betänkandet.

Luca Romagnoli (NI), skriftlig. - (IT) Fru talman, mina damer och herrar! Jag röstade för förslaget till den allmänna budgeten för 2009, som Janusz Lewandowski redogör för i sitt betänkande. Jag anser att EU bör hålla sig strikt till finansieringssystemet för att framföra ett starkt budskap i dessa tider av stor osäkerhet på marknaderna. Jag vill påpeka att det fortfarande finns utrymme för förbättringar – till exempel finns det fortfarande mycket arbete att utföra för att bygga upp ett starkare samarbete mellan institutionerna.

Slutligen anser jag det vara min plikt att framföra mitt motstånd mot de ändringsförslag som innebär betydande nedskärningar av EU-medel till regionerna i Syditalien. Detta är knappast det rätta sättet att uppnå europeisk integration, även om förvaltningen av medlen i dessa områden skulle kunna vara bättre. Om en kran läcker är lösningen inte att stänga av den, utan att reparera vattenledningen. I stort sett är det samma sak som gäller i detta fall.

Hannes Swoboda (PSE), skriftlig. - (DE) Angående ändringsförslag 4 till Janusz Lewandowskis betänkande skulle jag vilja framföra att PSE-gruppen inte har undertecknat detta ändringsförslag på grund av ett misstag. Gruppen stödde dock fullständigt detta ändringsförslag och fortsätter att göra det.

Gary Titley (PSE), skriftlig. - (EN) De brittiska parlamentsledamöterna från Labourpartiet stöder principen att Europaparlamentets arbete ska bygga på kunskap, men beslutade att lägga ned sina röster om beslutet att öka personalantalet för grupperna, på grund av de aktuella ekonomiska omständigheterna och det åtföljande behovet av att spara pengar.

- Andrabehandlingsrekommendation: Stockmann (A6-0375/2008)

Pedro Guerreiro (GUE/NGL), skriftlig. - (PT) Som vi har betonat under hela detta förfarande är målsättningen här att slå samman och avsiktligt blanda ihop "konkurrens" med "öppenhet".

Naturligtvis är det nödvändigt att fastställa relevanta kriterier för flygplatsavgifter och vad dessa avgifter faktiskt hänför sig till.

Detta bör emellertid inte ske genom en politik som syftar till att liberalisera och privatisera strategiska allmännyttiga tjänster som lufttransporter, särskilt genom att skapa en "verkligt konkurrenskraftig flygplatsmarknad", tillämpa principen att användaren betalar och kräva lönsamhet från en allmännyttig tjänst. Målet verkar till och med vara att ta bort den offentliga kontrollen över tillsynsfunktionen, genom att överföra denna funktion till "oberoende" tillsynsmyndigheter eller organ.

Vi vill upprepa att tidigare privatisering i denna sektor inte har lett till mervärde i de tjänster som erbjuds, utan har bidragit till att arbetstillfällena har försvunnit och att arbetstagarnas rättigheter har inskränkts. I vissa fall har den dessutom orsakat tekniska och driftsmässiga problem.

De yttersta randområdena har inte uttryckligen uteslutits från direktivets tillämpningsområde (genom att erkänna dessa områdens permanenta naturliga och geografiska nackdelar och begränsningar, och genom att upprätta lämpliga undantag från uppfyllandet av övergripande allmännyttiga skyldigheter, som vi föreslog).

Vi välkomnar dock att direktivets räckvidd har begränsats till flygplatser med mer än 5 miljoner passagerare per år.

Timothy Kirkhope (PPE-DE), skriftlig. - (EN) De brittiska konservativa ledamöterna förstår att de avgifter som flygplatser tar ut av sina användare bör granskas med jämna mellanrum, men lade ned sina röster vid omröstningen om ändringsförslagen under andra behandlingen av förslaget till direktiv om flygplatsavgifter. Anledningen till detta är att de fortfarande anser att regleringen av vissa regionala flygplatser är onödig och kan påverka flygplatsernas förmåga att bedriva en konkurrenskraftig verksamhet. De konservativa ville gärna att EU skulle anta en procentuell gräns vid första behandlingen. Den nuvarande gränsen är godtycklig och tar inte hänsyn till ökad konkurrenskraft inom sektorn.

Jörg Leichtfried (PSE), skriftlig. - (DE) Jag kommer att rösta för direktivet om flygplatsavgifter som föredrogs av Ulrich Stockmann.

Betänkandet kommer att göra missbruk svårare och minska snedvridningen av konkurrensen. Flygplatser kommer att hindras från att missbruka sin dominanta ställning på marknaden och införa överdrivna avgifter för flygbolagen.

Jag anser att det är rätt att det kommer att skilja mer mellan avgiftsnivåerna i framtiden och att det nya systemet därför även kommer att gynna konsumenterna. I samtliga fall är det viktigt för flygplatsanvändare att veta hur och på vilka grunder avgifterna fastställs.

Det är också viktigt att direktivet innehåller standardiserade bestämmelser om den ömsesidiga skyldigheten att tillhandahålla information, uppfylla kraven på öppenhet och redovisa metoderna för att fastställa avgifterna.

Astrid Lulling (PPE-DE), skriftlig. - (DE) Jag har inte röstat för direktivet om flygplatsavgifter vid andra behandlingen, liksom inte heller vid första behandlingen, för det som föreslås här kommer att leda till oacceptabel diskriminering mot Luxemburgs flygplats. Så ska man inte behandla ett litet land. Att direktivet tillämpas på Luxemburgs flygplats, som har 1,6 miljoner passagerare per år, men inte på de direkta konkurrenterna Frankfurt-Hahn eller Bryssel-Charleroi, som transporterar över 3 miljoner passagerare, innebär en oacceptabel diskriminering på den inre marknaden, bara för att det ligger en nationell gräns mellan dessa flygplatser.

Om direktivet syftar till att förebygga att flygplatser missbrukar sin dominanta ställning på marknaden borde den avgörande faktorn i detta fall inte vara de nationella gränserna, utan objektiva kriterier.

När det gäller en mindre flygplats, även om den är den enda i landet, finns det ingen risk för denna typ av missbruk då de konkurrerande flygplatserna, som också används av lågprisflygbolag, bara ligger en kort sträcka därifrån. Luxemburg är så litet att man kan nå tre grannländer efter bara en halvtimmes motorvägskörning.

Detta är en uppenbar överträdelse av proportionalitetsprincipen. Av detta skäl röstar jag ännu en gång, vid andra behandlingen, under protest mot detta betänkande som är avsett att vara en kompromiss.

Seán Ó Neachtain (UEN), skriftlig. - (GA) Föredraganden och utskottet för transport och turism har slitit som djur med detta betänkande. Bristen på ändringsförslag visar att parlamentets ställning i denna fråga är stark och enad och att ledamöterna anser det viktigt att komma vidare med direktivet om flygplatsavgifter.

Jag är glad över att man vid första behandlingen antog bestämmelsen om att flygplatskapaciteten i direktivet skulle ändras från 1 miljon till 5 miljoner passagerare per år. Det är också berömvärt att man har tagit med miljöbestämmelser i den gemensamma ståndpunkten.

Jag kände emellertid att vissa element saknades i den gemensamma ståndpunkten. Föredraganden har lyckats med att rätta till detta vid andra behandlingen. Jag ger mitt fulla stöd.

Andrzej Jan Szejna (PSE), skriftlig. - (PL) Direktivet om flygplatsavgifter kommer att få slut på den långvariga konflikten och debatten mellan flygplatser och flygbolag om tjänsters kostnad och kvalitet. De nya bestämmelserna kommer också att skydda passagerare mot oskäligt höga flygplatsavgifter och begränsa de stora flygplatsernas bruk att tillämpa konstlat höga priser. Fram tills nu har de kostnader för flygplatsanvändning som flygbolagen tvingats betala överförts på konsumenterna.

Målet med direktivet är att öka insynen i och reglera principerna för hur flygplatsavgifter tas ut. Det innebär också att mer specifika bestämmelser om tjänsternas kvalitet införs. Dessutom ska oberoende tillsynsorgan

upprättas. Tack vare det nya direktivet kommer flygplatsavgifter till sist att knytas till verkliga kostnader, och diskriminering mellan särskilda flygbolag kommer att upphöra.

Direktivet kommer att tillämpas på de 67 största europeiska flygplatserna, som används av över fem miljoner passagerare per år. Warszawas Okęcie flygplats är en av dessa. Direktivet kommer också att gälla varje EU-medlemsstats största flygplats. Ytterligare tio flygplatser kommer att omfattas av direktivet 2010.

Lars Wohlin (PPE-DE), skriftlig. - Jag har varit emot förslaget ända sedan det lades fram för parlamentet, eftersom jag anser att Chicagokonventionen, som i dag reglerar de grundläggande bestämmelserna för avgifter för flygtrafik, ska ha samma betydelse för medlemsstaterna även i fortsättningen. Det finns ingen anledning att förändra regler som har en generell acceptans och därmed kan regleras ensamt av medlemsstaterna.

Ny EU-lag medför att prissättningen vid en konflikt i sista hand kan tolkas av EG-domstolen och detta var givetvis ett av skälen till varför förslaget uppkom. Min mening är likväl att det finns anledning att vara skeptisk när EG-domstolen ska tolka den bindande gemenskapsrätten. Motviljan att i vissa frågor fästa avseende vid nationella bestämmelser oroar mig. Jag menar att det även fortsättningsvis måste finnas skäl att ifrågasätta vilken roll domstolen ska ha, inte minst i denna fråga.

- Betänkande: Pack (A6-0378/2008)

Alessandro Battilocchio (PSE), skriftlig. - (IT) Jag röstade för Doris Packs betänkande om ingående av stabiliserings- och associeringsavtalet mellan Europeiska gemenskaperna och deras medlemsstater, å ena sidan, och Bosnien och Hercegovina, å andra sidan, eftersom jag är övertygad om att detta steg kommer att bidra till att upprätta en avtalsförbindelse mellan de två parterna och underlätta Bosnien och Hercegovinas övergång till fullt fungerande stat.

Detta avtal kommer att sätta fart på landets ekonomi och göra det möjligt att gradvis tillnärma dess lagstiftning och bestämmelser till gemenskapens regelverk. Detta kommer att stärka stabiliserings- och associeringsavtalet, med tanke på att större insatser krävs för att övervinna den etniska splittringen och komma närmare en verklig försoning mellan parterna. Jag instämmer också i att dessa insatser måste inriktas mot de yngre generationerna, genom gemensamma utbildningsprogram i de två delarna av landet och genom en gemensam förståelse av de tragiska händelser som nyligen ägde rum där.

Pedro Guerreiro (GUE/NGL), skriftlig. - (PT) Europaparlamentet "ger sitt samtycke till att avtalet ingås"...

Bakom dessa sju ord finns ett 65-sidigt "avtal" som har många negativa aspekter, däribland att det styrs av vad som med en förskönande omskrivning kallas "marknadsekonomiska principer".

Utöver vissa oroväckande politiska aspekter är det primära målet med avtalet att integrera Bosnien och Hercegovina i den europeiska inre marknaden, och på så sätt att se till att EU:s transnationella storföretag får kontroll över landets ekonomi.

Avtalet är späckat med uttryck som "frihandel" "rörlighet för kapital", "liberalisering av etablering och tillhandahållande av tjänster" och "liberalisering av transport" (lufttransporter, transporter till sjöss, på inre vattenvägar och på land). Målet är att se till att Bosnien och Hercegovina inom sex år har uppnått "fullständig tillämpning" av gemenskapens regelverk om fri konkurrens på den inre marknaden och även om "andra handelsrelaterade områden".

Naturligtvis stöder vi ytterligare utveckling av vänskapliga förbindelser med andra länder, men detta måste ske på ett sätt som motsvarar dessa länders verkliga behov. Förbindelserna måste vara av godo för båda parter och bidra till ömsesidig utveckling, och principen om icke-inblandning och respekt för den nationella suveräniteten måste respekteras.

Detta avtal strider emellertid mot den principen.

- Resolutionsförslag: (B6-0537/2008)

Sebastian Valentin Bodu (PPE-DE), skriftlig. - (RO) Kapningar till sjöss är en fråga som är lika aktuell nu som under de senaste århundradena. Verkligheten är emellertid långt ifrån det romantiska, nobla "yrke" som skildras i äventyrsromaner eller i filmer om piraterna i Västindien.

Kapningar skördar offer och ger enorma inkomster för utövarna av detta "yrke". Enligt en del statistik angrep kaparna bara förra året över 60 fartyg, intog 14 av dem och tog hundratals sjöfarare som gisslan. Kapningar

i Adenbukten har kostat fartygsägare mellan 18 och 30 miljoner dollar i form av lösensummor för att få tillbaka fartygen och besättningarna.

Kapningar kan dessutom leda till komplicerade situationer, som när ett ukrainskt fartyg med över 30 missiler i lasten föll i somaliska kapares händer. Dessa vapen kunde mycket väl ha hamnat bland militanta islamister i Somalia eller i andra konfliktråden i Afrika. Det är svårt att förklara hur vi år 2008 fortfarande kan ha kapningar till sjöss precis som på medeltiden. Det internationella samfundet i allmänhet och Europeiska unionen i synnerhet har en skyldighet att granska denna historiska avvikelse och utveckla mekanismer som kan sätta stopp för detta, för hela regionens skull.

David Martin (PSE), skriftlig. - (EN) Jag stöder fullständigt resolutionen om kapningar till sjöss. För närvarande sker två attacker per dag kring Afrikas horn. Kaparna stör handeln och hindrar internationellt bistånd från att nå Somalia. I denna resolution uppmanas till samordnade åtgärder från EU, FN och Afrikanska unionen för att isolera kaparna i regionen och se till att bistånd kan nå fram till denna problemtyngda region. Jag stöder dessa rekommendationer.

Luís Queiró (PPE-DE), skriftlig. - (PT) En av de viktigaste aspekterna av EU Navco-insatsen är att den är EU:s första marina insats. Det bör dock också noteras att när EU vidtar åtgärder mot dessa kapningar till sjöss är vi mycket medvetna om att vi försvarar våra egna direkta intressen. Denna medvetenhet har utan tvivel samband med globaliseringens följder. Nu när omvärlden kommer allt närmare och den europeiska ekonomin blir alltmer global, står det klart att våra intressen sträcker sig långt utanför våra gränser och att även försvaret av dem kommer att kräva resurser som sträcker sig utanför Europas geografiska gränser.

Samtidigt bör vi betona att dessa intressen och försvaret av dem i regel delas av EU och dess allierade. Därför är bland annat Natos roll i kampen mot kapningar till sjöss mycket viktig, och måste tas i beaktande när vi analyserar denna föränderliga situation.

Luca Romagnoli (NI), skriftlig. - (IT) Fru talman, mina damer och herrar! Jag röstade för resolutionsförslaget om kapningar till sjöss. Obehindrad genomfart för fartyg är en nödvändig förutsättning för att internationell handel ska kunna utvecklas. EU kan inte tolerera att kapningar av gemenskapens fiskerifartyg sker utanför Somalias kust, som utgör rika jaktmarker för tjuvar som bedriver sin verksamhet till sjöss.

Jag välkomnar uppmaningen till den somaliska övergångsregeringen att samarbeta med Förenta nationerna och Afrikanska unionen och behandla kapningar och väpnade rån som begås från den somaliska kusten mot fartyg som kommer med humanitärt bistånd som brott som bör beivras genom att arresteras gärningsmännen enligt gällande internationell lagstiftning. Slutligen välkomnar jag även de gemensamma åtgärder som förordats av rådet, nämligen att utvidga rätten att förfölja dessa kapare till sjöss och i luften till att omfatta kuststaternas territorialvatten, förutsatt att de berörda länderna samtycker, liksom att utveckla en mekanism för samordnat bistånd mot kapningar till sjöss.

Brian Simpson (PSE), skriftlig - (EN) Jag kommer att rösta för denna resolution och jag gratulerar mina kolleger i utskottet för transport och turism till att ha tagit detta initiativ vid denna tidpunkt.

Kapningar till sjöss är ett brott som inte bara utgör ett hot mot sjöfarares liv utan också stör legitim handel och till och med humanitärt stöd.

Det är ingenting romantiskt med dessa moderna sjörövare. De är inte Johnny Depp-liknande typer som svingar sig kring masterna. De är desperata, farliga brottslingar som måste ställas inför rätta.

Kapningar till sjöss är ett problem i hela världen, särskilt utanför Somalias kust, där problemet har antagit epidemiska proportioner. Nu är det dags för samordnade internationella åtgärder för att sätta stopp för denna typ av verksamhet. Denna resolution kommer i rättan tid, och jag hoppas att den kommer att hjälpa våra regeringar att arbeta tillsammans som en del i denna internationella insats.

Georgios Toussas (GUE/NGL), skriftlig. - (EL) I resolutionsförslaget, som antogs av den stora koalitionen av politiska mitthöger- och mittvänsterstyrkor i Europaparlamentet, används kapningar till sjöss som en förevändning för att främja nya imperialistiska ingripanden från EU:s sida i området kring Somalia och Afrikas horn. Man utnyttjar förekomsten av kapningar i ett område där EU:s, USA:s, Rysslands och andra maktens imperialistiska ambitioner stöter samman, för att se till att EU:s militära styrkor ska kunna närvara och med en handfull vapen främja EU:s imperialistiska planer på geostrategisk kontroll.

Europaparlamentet välkomnar Europeiska rådets beslut att inrätta och skicka en gemensam europeisk sjöstyrka. Denna är i stort sett en anfallsstyrka för monopolistiska europeiska företag, som är ute efter större

marknadstäckning och omfördelning av marknaderna till sin egen fördel. Denna nya imperialistiska insats kommer att innebära ännu större plundring av de välståndsproducerande resurserna i området, mer utnyttjande av folket för att skydda monopolens vinster och nya risker för opportunistiska krig på de konkurrerande imperialisternas slagfält.

Folket kan avvisa dessa nya imperialistiska planer och hävda sin omistliga rättighet att besluta om sin egen framtid och sitt eget öde, på grundval av sina egna intressen, mot dessa imperialistiska planer och ambitioner.

Geoffrey Van Orden (PPE-DE), skriftlig. – (EN) Den brittiska konservativa delegationen stöder starka internationella insatser till sjöss mot kapningar, men vi anser inte att detta är ett område där EU kan eller bör vara involverat. Vi lade därför ned våra röster om resolutionen. En av Natos marina styrkor har redan satts in mot kapningar på haven utanför Afrikas horn. De EU-medlemsstater som skulle behöva bidra med stridsfartyg till den "EU-ledda marina styrkan" bidrar redan till Natos insats. EU har inga ytterligare tillgångar. Detta medför inget mervärde, bara komplikationer, förvirring och dubbelarbete, när situationen kräver sammanhållning, otvetydig befälsordning och politisk kontroll, och tydliga insatsregler. Detta är en uppgift för Nato. Vi vänder oss också emot bruket av uttryck som "fiskefartyg från EU", "fiskare från EU" och "gemenskapens fiskefartyg, handelsfartyg och passagerarfartyg". EU äger inga fartyg och inga av dessa fartyg seglar under EU-flagg.

Bernard Wojciechowski (IND/DEM), skriftlig. – (PL) Antalet kapningar till sjöss som registrerades i hela världen mellan åren 2000 och 2006 var 2 400. Denna siffra omfattar inte de incidenter som transportföretag underlåter att rapportera på grund av oro för att försäkringspremierna ska stiga. Den australiensiska regeringen har beräknat att det verkliga antalet kapningar är tvåusen procent högre. Kapningar leder årligen till förluster på runt 13-16 miljarder dollar, och denna siffra kommer troligen att stiga avsevärt under de närmaste åren.

Somalia är bara toppen på ett isberg. Från år 2000 och framåt har de farligaste vattnen i världen funnits längs sydöstra Asiens kuster, samt kring Malaysia, Indonesien, Nigeria, Irak och Tanzania.

Kapningar till sjöss utgör ett allvarligt hot inte bara mot människor, utan också mot sjösäkerheten. Europeiska unionen bör göra allt som står i dess makt för att bekämpa detta hot.

– Resolutionsförslag (B6-0544/2008) – Överensstämmelse mellan redovisningsstandarder

Bernard Wojciechowski (IND/DEM), skriftlig. – (PL) De internationella finansiella redovisningsstandarderna (IFRS) utgör en stabil grund för att förena redovisningsstandarder jorden runt. Allmänt utbredd användning av globalt godtagna redovisningsstandarder kommer att förbättra möjligheterna till insyn i och jämförelse av ekonomiska rapporter. Fördelarna kommer att bli märkbara för såväl företag som investerare. Förenta staterna godkänner enbart ekonomiska rapporter som utarbetats i enlighet med IFRS-standarder i den version som utfärdats av International Accounting Standards Board (IASB). Förenta staterna har emellertid angett att de under en övergångsperiod är beredda att godta ekonomiska rapporter som utarbetats i enlighet med IFRS-standarder i den version som antagits inom ramen för förordning (EG) nr 1606/2002 utan att kräva att de justeras.

- Resolutionsförslag: (B6-0562/2008)

Alessandro Battilocchio (PSE), skriftlig. – (IT) Jag röstade för Europaparlamentets resolutionsförslag om följderna av luftfartsskyddsåtgärder och kroppsskanning, det vill säga maskiner som framställer bilder av personer som om de vore nakna – vilket kan likställas med en virtuell kroppsvisitation – för de mänskliga rättigheterna, integriteten, den personliga värdigheten och dataskyddet. Jag instämmer nämligen med föredragandena i att denna kontrollåtgärd är långt ifrån enbart en teknisk fråga, utan har allvarlig inverkan på rätten till integritet, rätten till dataskydd och rätten till personlig värdighet. Av detta skäl anser jag att den bör åtföljas av starka och lämpliga skyddsåtgärder.

Eftersom villkoren för att ett beslut ska kunna fattas ännu inte har uppfyllts, då viktig information fortfarande saknas, vill jag betona behovet av att innan tidsfristen på tre månader löper ut uppmana kommissionen att utföra en konsekvensanalys med avseende på de mänskliga rättigheterna och att snarast utarbeta ett yttrande om kroppsskanning före början av november 2008.

Carlos Coelho (PPE-DE), skriftlig. – (PT) Jag stöder Europaparlamentets resolutionsförslag om följderna av luftfartsskyddsåtgärder och kroppsskanning för de mänskliga rättigheterna, integriteten, den personliga värdigheten och dataskyddet.

Jag oroas av den föreslagna bestämmelse som tillåter användning av kroppsskannrar som en metod för att undersöka passagerare på EU:s flygplatser. Dessa maskiner framställer bilder av personer som om de vore nakna, vilket är att likställa med en virtuell kroppsvisitation. Detta är långt ifrån en rent teknisk fråga, utan har allvarlig inverkan på rätten till integritet, dataskydd och personlig värdighet.

Jag anser att villkoren för att man ska kunna fatta ett beslut ännu inte har uppfyllts, att Europaparlamentet fortfarande saknar viktig information och att Europeiska kommissionen måste utföra en konsekvensanalys med avseende på de mänskliga rättigheterna, samråda med de oberoende uppgiftsskyddsmyndigheterna samt utföra en vetenskaplig och medicinsk bedömning av eventuella hälsokonsekvenser av denna teknik.

Att fatta ett beslut utan att genomföra dessa bedömningar skulle vara förhastat på ett sätt som de europeiska medborgarna inte kommer att ha förståelse för, och det skulle utgöra ännu ett steg i upptrappningen av säkerhetsåtgärder helt utan respekt för grundläggande rättigheter och personlig värdighet.

Rareş-Lucian Niculescu (PPE-DE), skriftlig. - (RO) Jag lade ned min röst om detta resolutionsförslag, eftersom EU behöver ta ett mycket mer moget ställningstagande till balansen mellan säkerhet och frihet. Det säger sig självt att detta är två av de viktigaste värderingarna för medborgarna i medlemsstaterna, och båda måste skyddas i lika stor utsträckning. Vi måste emellertid vara medvetna om att den teknik som används av kriminella grupper eller terrorister i många fall är mer avancerad än den som våra brottsbekämpande myndigheter har tillgång till. Det finns ingen ursäkt för EU att inte använda de mest avancerade tekniska resurserna som finns tillgängliga, om det kan innebära att man undviker förluster av människoliv.

Luís Queiró (PPE-DE), skriftlig. - (PT) På senare år har striktare säkerhetskrav vid lufttransporter i allt högre grad lett till frågeställningar om dessa kravs förenlighet med individens rättigheter. Detta behov av att uppnå harmoni mellan olika intressen uppstår i regel särskilt på området frihet och integritet. I detta fall har ännu en gång oro uppstått, och en lämplig lösning krävs. Vi tror att man kan finna en sådan lösning. Om vi tar med i beräkningen å ena sidan hur inkräktande de nuvarande metoderna är, och å andra sidan de lösningar som erbjuds genom metoder som omfattar tagning av bilder och ett garanterat fysiskt avstånd mellan säkerhetspersonalen och den passagerare som kontrolleras, så verkar det som att vissa av dessa frågor har lösts eller åtminstone skulle kunna lösas.

Det finns emellertid en annan fråga som enligt min åsikt inte har behandlats tillräckligt, och som ger allvarliga skäl till oro. Det finns ännu inte tillräcklig forskning om hur denna teknik kan påverka hälsan. Värdet av det som står på spel i detta fall, nämligen medborgarnas hälsa, kräver noggrannhet. Detta blir svårt att leva upp till om åtgärder antas utan att man röstar om de villkor som föreslås i originalversionen av texten. Därför röstade jag mot det ändringsförslag som syftade till att ta bort dessa villkor.

Carl Schlyter (Verts/ALE), skriftlig. - Jag röstar för denna resolution som kräver att man utreder problemen med kroppsscanning innan man tar beslut. Resolutionen kunde dock ha gått längre. Jag är principiellt emot användningen av kroppsscanning som innebär en alldeles för stor integritetskränkning och inte står i proportion till vad man vill uppnå. Dagens system är redan på gränsen till integritetsövergrepp och tillräckligt säkert.

Georgios Toussas (GUE/NGL), skriftlig. - (EL) EU:s oacceptabla resolutionsförslag om användning av kroppsskannrar på flygplatser har ingenting att göra med luftfartsskydd. Det är en del i EU:s reaktionära politik och utgör en grov överträdelse av arbetstagares personliga rättigheter och frihet, med smärtsamma följder för deras hälsa och säkerhet.

De demagogiska hänvisningar, reservationer och invändningar mot bristen på garantier kring användandet av kroppsskannrar som ingick i Europaparlamentets gemensamma resolutionsförslag banar väg för tillämpning av detta oacceptabla och ytterst farliga system.

Den föreslagna åtgärden, som är en vulgär förolämpning mot den mänskliga värdigheten och mot själva den mänskliga personligheten, och som samtidigt utsätter människor för allvarliga hälsorisker, avslöjar ännu en gång det kapitalistiska EU:s verkliga, fränstötande ansikte. Folket måste återigen dra sina egna slutsatser. Att på elektronisk väg klä av medborgare, med eller utan "garantier", är helt oacceptabelt och måste fördömas grundligt och beslutsamt nu genast. Motstånd, olydnad och uppror mot EU:s politik och åtgärder är det enda sättet för folket att skydda sin grundläggande värdighet.

– Resolutionsförslag: (B6-0541/2008)

Erik Meijer (GUE/NGL), skriftlig. – (NL) De allra flesta länder i forna Jugoslavien vill ansluta sig till EU. Denna önskan har inte bara uttryckts av albaner och makedonier i f.d. jugoslaviska republiken Makedonien, som bara nyligen fann en lösning på problemet med meningsskiljaktigheter om hur landet skulle styras, utan även av serber, montenegriner och kosovoalbaner, som nyligen sa farväl till en gemensam stat, tillsammans med serber, kroater och bosnier i Bosnien och Hercegovina. EU bör inte underskatta innebörden av detta. Det faktum att de vill arbeta tillsammans inom EU säger ingenting alls om statsstrukturen i hemlandet. Detta är en fråga som ytterst ligger hos folket och inte hos EU. Om de måste välja mellan självstyre och en överföring av makt till en centralregering – eftersom det är detta som EU vill – kommer de att välja det förstnämnda. Kriget i Bosnien 1992–1995 uppstod på grund av att en majoritet av befolkningen inte ville ha någon centralregering utan på sin höjd ett icke-bindande partnerskap. Under gårdagens debatt framgick det tydligt att en stor majoritet i parlamentet skulle rösta för ett större centralstyre i Bosnien och Hercegovina i stället för decentralisering. Eftersom detta mål inte kan nås dömer EU sig självt till närvaro i detta land på obestämd tid. Detta är skälet till att jag kommer att rösta mot förslaget.

– Resolutionsförslag: (RC-B6-0571/2008)

Pedro Guerreiro (GUE/NGL), skriftlig. – (PT) Detta resolutionsförslag utgör en del av den medvetna kampanjen för att förvränga historien genom att likställa kommunism med fascism i en process som där man på ett oförskämt sätt skönmålar fascismen och jämför de personer vars mål var att förslava mänskligheten med dem som på ett heroiskt sätt kämpade för frihet.

Liksom vi tidigare påpekat är detta en i grunden antikommunistisk kampanj som syftar till att splittra de demokratiska krafterna genom att förneka och förvränga kommunismens betydelse för den antifascistiska kampen och utvecklingen av vår civilisation. Man får inte glömma att antikommunismen var den ideologiska grunden för flera diktaturer och utnyttjades av diktaturerna för att splittra demokratiska krafter.

Detta resolutionsförslag utgör även ett led i försöket att dölja det faktum att det är kapitalism som ger upphov till misär och hunger i världen. Det räcker med att lyssna till vad FN:s livsmedels- och jordbruksorganisation rapporterade om nyligen, nämligen att tiotals miljoner människor kommer att falla offer för hungersnöd, vilket är något som redan drabbar cirka en miljard människor runt om i världen.

Det här resolutionsförslaget måste betraktas mot bakgrund av de ökande nationalistiska krafterna i Ukraina, försöken att skönmåla samarbetet mellan ukrainska fascistvänliga grupper och nazister, påtryckningarna för att man ska utvidga Nato och den pågående kampanjen mot Ryssland.

Richard Howitt (PSE), skriftlig. – (EN) Vi brittiska parlamentsledamöter från Labour håller verkligen med dem som anser att hungersnöden 1932–1933 var en förfärlig humanitär tragedi som skapades av människor. Vi tycker att det är viktigt att verka för att den stora hungersnöden och den betydelse som den har i Ukrainas historia inte glöms bort och att det finns en medvetenhet om detta bland allmänheten.

Den brittiske premiärministern Gordon Brown gjorde ett gemensamt uttalande med Ukrainas president den 15 maj 2008 där Storbritannien gjorde utfästelser om samarbete inom internationella institutioner för att främja hågkomsten av holodomor. Även om vi inte officiellt erkänner att händelserna under 1932–1933 omfattas av definitionen i FN:s konvention om folkmord bekräftar vi att det från akademiskt håll finns stöd för denna ståndpunkt och åtar oss att följa debatten och noggrant granska nya bevis.

Carl Lang och Fernand Le Rachinel (NI), skriftlig. – (FR) Vårt parlament erkänner äntligen den fruktansvärda förintelse genom hungersnöd – holodomor – som Sovjetregimen startade i Ukraina. Det är dock beklagansvärt att parlamentet inte har följt Ukrainas exempel och betecknat detta massmord som folkmord.

Hungersnöden som ledde till miljoner ukrainares död 1932–1933 orsakades dock inte enbart av kommunismens absurda experiment på det ekonomiska och sociala planet. Det var även resultatet av en förintelseplan som stämmer in på beskrivningen av folkmord, det vill säga man hade för avsikt att "helt eller delvis förinta en viss nationell, etnisk, rasmässigt bestämd eller religiös grupp" och även att "uppsåtligt påtvinga gruppen levnadsvillkor som är avsedda att medföra dess fysiska undergång helt eller delvis".

Genom att erkänna ett folkmord som detta, i en tid då en viss vänsterextremistisk kommunistisk medelklassgrupp, särskilt i Frankrike, drar fördel av mediernas stöd, skulle det bli lättare att minnas de fasansfulla följderna av marxism-leninismen, som redan har orsakat 200 miljoner människors död sedan Bolsjevikrevolutionen 1917 och som ännu i dag förtrycker mer än en och en halv miljard människor i Kuba,

Nordkorea, Vietnam och framför allt i Kina, där de mest okontrollerade formerna av kapitalism samverkar mycket väl med kommunistisk diktatur.

Erik Meijer (GUE/NGL), skriftlig. – (NL) Min grupp har inte undertecknat resolutionsförslaget och en majoritet har röstat mot detta eftersom man anser att Sovjetunionens framväxt i ett på den tiden underutvecklat Ryssland var ett steg framåt och gjorde det möjligt för många lågutbildade, lågavlönade och rättslösa människor att få ett bättre liv. Jag delar denna uppfattning men det kan inte rättfärdiga alla de metoder som användes då. Vissa personer som var för modernisering, inte minst deras ledare Stalin, ansåg att rätten till liv för människor med andra åsikter var fullständigt oviktig. Denna attityd stämde överens med en lång rysk tradition av förtryck och våld. Alla dåliga metoder från det förflutna dammdes av, den här gången för att hindra all eventuell opposition att utvecklas. Det ursprungliga idealet med demokrati och lika rättigheter för alla människor kom i andra hand. De dåliga saker som gjordes rättfärdigades genom de goda ting som uppnåddes baserat på idén att historien alltid dömer till förmån för dem som segrar. Det har nu gått 75 år sedan dess och det är inte mer än rätt och riktigt att stor uppmärksamhet ges åt vad som gick fel då och de många offren för dessa händelser. Det är anledningen till att jag kommer att rösta för det här resolutionsförslaget.

– Betänkande: Zdravkova (A6-0358/2008)

Robert Atkins (PPE-DE), skriftlig. – (EN) – Jag och mina brittiska konservativa kolleger stöder Europeiska ombudsmannens arbete och anser att flera av förslagen i detta betänkande om att förbättra verksamheten förtjänar stöd.

När det gäller skäl B skulle jag vilja klargöra att de brittiska konservativa parlamentsledamöterna motsätter sig Lissabonfördraget och införlivandet av stadgan om de grundläggande rättigheterna i detta. Vi anser att ratificeringsförfarandet för detta fördrag borde ha avslutats efter omröstningen i Irland som ledde till ett övertygande nej.

Ilda Figueiredo (GUE/NGL), skriftlig. – (PT) I detta betänkande uppmanar utskottet för framställningar ombudsmannen att fortsätta sina ansträngningar att uppnå det dubbla syfte som framhölls i årsrapporten 2006, nämligen att arbeta med institutionerna för att främja god förvaltningssed och att öka kommunikationsinsatserna så att alla medborgare som kan behöva använda ombudsmannens tjänster får korrekt information om hur man gör detta. Det ökade antalet ingivna klagomål bekräftar vikten av sådan information.

Man bör komma ihåg att ombudsmannen har större befogenheter i dag till följd av de ändringar som antagits av Europaparlamentet på ombudsmannens begäran. Under 2007 ökade det totala antalet undersökningar som ombudsmannen genomförde till 641. Av dessa gällde 64 procent Europeiska kommissionen, 14 procent Epso (Europeiska rekryteringsbyrån), 9 procent Europaparlamentet och 1 procent Europeiska unionens råd. De viktigaste typerna av påstådda administrativa missförhållanden var bristande insyn, bland annat informationsvägran, orättvisa och maktmissbruk, otillfredsställande förfaranden, omotiverade förseningar, diskriminering, försummelse, rättsliga fel och underlåtenhet att garantera fullgörande av åtaganden. I vissa fall löstes dessa ärenden.

Bernard Wojciechowski (IND/DEM), skriftlig. – (PL) Den 19 maj 2008 lade Europeiska ombudsmannen, Nikoforos Diamandouros, fram sin rapport för utskottet för framställningar. I denna gjorde han en utförlig redogörelse för verksamheten med uppgifter angivna i siffror och procent. Enligt rapporten har antalet tillåtliga klagomål till ombudsmannen ökat. De ökade från 449 under 2006 till 518 under 2007. Jämfört med 2006 minskade antalet otillåtliga klagomål förra året. Skälen till klagomålen var flera. De avsåg bristande insyn, otillfredsställande förfaranden, omotiverade förseningar, diskriminering, underlåtenhet att garantera fullgörande av åtaganden och rättsliga fel. De flesta av klagomålen, så mycket som 65 procent av det totala antalet, gällde Europeiska kommissionen. Endast 9 procent av klagomålen till ombudsmannen gällde Europaparlamentet. Europeiska ombudsmannen nämnde även fel som begåtts av de europeiska institutionerna. Nikoforos Diamandouros kritiserade Europeiska kommissionen för att inte ha respekterat den rättsliga skyldigheten att år 2006 offentliggöra årsrapporten från 2005 om tillgång till Europaparlamentets, rådets och kommissionens handlingar.

11. Rättelser/avsiktsförklaringar till avgivna röster: se protokollet

(Sammanträdet avbröts kl. 12.35 och återupptogs kl. 15.00.)

ORDFÖRANDESKAP: ONESTA*Vice talman***12. Justering av protokollet från föregående sammanträde: se protokollet****13. Debatt om fall av kränkningar av de mänskliga rättigheterna samt av demokratiska och rättsstatliga principer****13.1. Venezuela**

Talmannen. - Nästa punkt är debatten om tre resolutionsförslag om Venezuela⁽¹⁾.

José Ribeiro e Castro, författare. – (PT) Herr talman, herr kommissionsledamot, mina damer och herrar! Venezuela är ett underbart land och det venezuelanska folket har djupt rotade demokratiska traditioner och uppfattningar. Situationen i landet är dessvärre fruktansvärd och blir allt värre med kränkningar av medborgarnas grundläggande rättigheter. Det är anledningen till att vi på nytt diskuterar denna fråga i kammaren och att vi måste fördöma denna situation.

Vi fördömer missbruket av personuppgifter som förs upp på listor och används för politisk förföljelse enligt totalitära principer, till exempel Tascón-listan, Maisanta-listan och Russián-listan. De metoder som används för att hindra dussintals medborgare från att ställa upp i de regionala och kommunala val som ska hållas i Venezuela är oacceptabla. Utvisningen av människorättsorganisationer, till exempel företrädare för den icke-statliga organisationen Human Rights Watch, av den enda anledningen att de har gjort viktiga iakttagelser, är oacceptabelt. Det är även upprörande att till och med unga människor har fallit offer för det våld och den intolerans som gynnas av myndigheterna.

Vi fördömer och beklagar därför mordet på en ung studentledare som dog till följd av det våldsklimat som myndigheterna underblåser. Vi kräver att sanningen kommer fram och att de ansvariga ställs inför rätta.

Vi européer måste bli mer aktiva. Tänk om detta pågick i våra länder! Skulle vi i våra länder godta att medborgare hindras från att ställa upp i val på det sätt som sker i Venezuela? Om inte, hur kan vi då blunda för detta? Hur kan vi blunda och låtsas som ingenting?

Hur kan vi till exempel godta den portugisiska regeringens attityd? (Portugal är tyvärr mitt hemland, vilket jag skäms över)? Portugal böjer knä för den venezuelanska regeringen, intar en inställsam hållning och har den senaste tiden blivit en europeisk tillflyktsort för diktatorer. Det är verkligen inte godtagbart.

Det är oerhört viktigt att kommissionen och rådet på ett fastare och tydligare sätt fördömer dessa kränkningar av de mänskliga rättigheterna.

Ewa Tomaszewska, författare. – (PL) Herr talman! En detaljerad redogörelse av omständigheterna kring Julio Sotos död i Maracaibo måste lämnas. Jag skulle vilja uttrycka mitt deltagande med hans familj. Vi kräver att de som har begått detta brott ställs inför rätta och straffas. Iakttagelserna och kommentarerna från Human Rights Watch förtjänar uppmärksamhet från vår sida, särskilt eftersom detta är en oberoende organisation som inte får bidrag från något håll. Vi vill protestera mot att denna organisation inte tillåts verka i landet. Vi kräver full respekt för yttrandefriheten i media och föreningsfrihet. Vi kräver ett fullständigt införande av lagstiftningen om skydd av kvinnor mot våld. Vi kräver att valen i november genomförs på ett sådant sätt att det inte finns några förbehåll när det gäller genomförandet av valkampanjen eller själva valprocessen. Venezuela borde vara ett demokratiskt land där människor kan åtnjuta samma frihet som i Europeiska unionens samtliga medlemsstater.

Renate Weber, författare. – (EN) Herr talman! Oppositionen i Venezuela har under många år befunnit sig i en mycket svår situation och det har varit befogat att ifrågasätta demokratin i landet.

Men det som händer just nu är ett bevis på att demokratin och rättssäkerheten i Venezuela är en parodi. Att vidta en administrativ åtgärd för att förbjuda människor att under 15 års tid inneha eller kandidera till offentliga ämbeten är oacceptabelt. Endast domstolarna borde få fatta sådana beslut och då endast efter att ha dömt personerna i fråga för allvarliga brott.

(1) Se protokollet.

Det är lätt att inse den lömska avsikten med denna åtgärd när man konstaterar att de allra flesta av dem som avstängs kommer från den politiska oppositionen, vilket är en metod som troligen inte bara kommer att användas vid valen nu i november utan även vid kommande val.

Det är inte förvånande att denna politiska avstängning sker vid en tidpunkt när människorättsaktivister som kritiserar den nuvarande regeringen utvisas från Venezuela och när många märkliga olyckor, som lett till att personer som yttrat sig kritiskt dött, inte utreds på riktigt sätt.

Europaparlamentet måste sända ett tydligt budskap till den allmänna opinionen i Venezuela om att politisk avstängning är en odemokratisk metod och strider mot själva grunden för rättssäkerhet. Vi måste kraftfullt tillbakavisa påståendena från den venezuelanska vice Europaministern om att Europaparlamentet vägrade rösta om denna resolution i september eftersom det ansågs vara en omröstning mot kampen mot korruption. Ett sådant tillvägagångssätt för att manipulera den venezuelanska opinionen är ovärdigt för en Europaminister. Vi tillbakavisar även starkt hans anklagelse om att det som vi gör här är ett angrepp mot en självständig stat.

Resolutionen ger uttryck för vår oro över den demokratiska utvecklingen och respekten för mänskliga rättigheter i ett land vars befolkning vi högaktar och respekterar.

Bernd Posselt, för PPE-DE-gruppen. – (DE) Herr talman! Det brutala mordet på Julio Soto vittnar om en provisorisk kollaps av demokratin och rättssäkerheten i Venezuela, ett land som under en tid spelade en positiv roll i Latinamerika.

Under den nuvarande regimen rör det sig dock inte bara om att grundläggande mänskliga rättigheter åsidosätts helt och hållet, utan även om att en diktator med storhetsvansinne försöker exportera detta inhumana terrorsystem till hela kontinenten och till och med till Europa, om man räknar med hans relationer med Vitryssland. Det är därför mycket viktigt att vi snabbt sätter stopp för hans planer av hänsyn till hans egen befolkning men även till befolkningen i andra nationer som han försöker köpa eller utöva utpressning mot med sina oljetillgångar för att tvinga på dem sin ideologi.

Om han skulle återropa argumentet med nationell suveränitet kan jag bara säga att det finns något som är långt viktigare än nationell suveränitet, och det är grundläggande och universella mänskliga rättigheter.

Marios Matsakis, för ALDE-gruppen. – (EN) Herr talman! Det råder inga tvivel om att Venezuela har haft en traumatisk utveckling både på senare tid och längre tillbaka i tiden, och man kan inte bara skylla allt på inre faktorer. Yttre faktorer är kanske betydligt mer relevanta i detta avseende. Men oavsett vad eller vem som kan tillskrivas skulden för detta är det främst den oskyldiga civilbefolkningen som har fått lida.

Den nuvarande regeringen, som leds av Hugo Chávez, har tydligen egna intressen att bevaka tillsammans med Förenta staterna och dess anhängare och allierade, men detta får inte leda till så storakränkningar av det venezuelanska folkets rättigheter som nu sker när myndigheterna hindrar en person från att ställa upp i val, eller när medlemmar av oppositionen förföljs och mördas. Chávez måste inse att om han vill att landet ska nå välstånd måste han se till att regeringen verkar strikt inom de demokratiska ramarna och respekterar de mänskliga rättigheterna. Att utsätta det egna folket för våld och förföljelse kan bara leda till fler nationella trauman och mer lidande för landet, och det är detta som vi inte får låta ske.

Leopold Józef Rutowicz, för UEN-gruppen. – (PL) Herr talman! Resolutionen om kränkning av de mänskliga rättigheterna i Venezuela baseras på fakta och är något som förtjänar stöd. De politiska motsättningarna i det venezuelanska samhället har dessvärre skärpts under de senaste åren. Jag syftar till exempel på den s.k. kupp som genomfördes av delar av armén, intoleransen, den allt större uppdelningen av samhället i fattiga och rika samt skillnaderna mellan olika folkgrupper. President Chávez regering bidrar främst till detta eftersom presidenten i enlighet med det nya presidentsystemet kan utöva kontroll över administrationen och armén. Som en följd av denna kamp om beslutsfattandet blir samhällsstrukturen i Venezuela alltmer lik den i Kuba, nämligen präglad av socialism med historiska och nationalistiska drag. Detta kan leda till en annan nationalflagga och nationalsång.

De pågående förändringarna har inte haft någon särskild inverkan på levnadsstandarden eftersom Venezuela har oerhört stora naturtillgångar. Detta dämpar effekten av förändringarna och möjliggör populistiska aktioner. Situationen är så pass allvarlig att resolutionen i sig inte kommer att kunna stoppa utvecklingen mot ytterligare begränsning av medborgarnas rättigheter i Venezuela. Det är viktigt att alla länder i området ger konkret stöd.

Pedro Guerreiro, för GUE/NGL-gruppen. – (PT) Återigen står vi inför ett oacceptabelt och beklagansvärt försök från Europaparlamentets sida att ingripa, som av en händelse råkar ske före de regionala och

kommunala valen i Venezuela. I grund och botten är avsikten med att ta upp denna diskussionsfråga på dagordningen och med resolutionsförslaget helt enkelt att tillfredsställa dem som stöder och uppmuntrar ett redan långvarigt och oroväckande försök att ingripa i och destabilisera en demokratisk och suverän stat.

Man vill med buller och bång förespråka en inblandning i Venezuelas interna angelägenheter genom att försöka lägga sig i och utöva påtryckningar för att påtvinga landet beslut som bara det venezuelanska folket har den suveräna rätten att fatta. I stället för att förvränga fakta och försöka ge Venezuela lektioner i demokrati borde Europaparlamentet ha lagt in en debattpunkt på dagordningen om EU:s försök att införa ett förslag till EU-fördrag som redan har förkastats, och detta utan någon som helst hänsyn till de demokratiska beslut som har fattats av det franska, nederländska och irländska folket. Man borde också diskutera EU:s vägran att ge andra människor rätt att ge uttryck för sina åsikter genom folkomröstningar. I stället för att lägga sig i saker som bara det venezuelanska folket kan bestämma om borde Europaparlamentet ha förkastat det inhumana återvändandedirektivet som ignorerar och kränker invandrares – många av dem från Latinamerika – mänskliga rättigheter.

Det som verkligen stör förespråkarna för detta initiativ är att det venezuelanska folket har varit ett föredöme vilket orsakar problem när det gäller de större finansiella och ekonomiska intressen som styr Europeiska unionen. Det venezuelanska folket har visat hur man kan bejaka nationell suveränitet och självständighet, hur man kan upprätta ett patriotiskt projekt för frigörelse, framsteg och utveckling och hur man kan skapa antiimperialistisk solidaritet. Det har visat att det är värt att kämpa och att det är möjligt att åstadkomma ett land och en värld som kännetecknas av mer rättvisa, demokrati och fredlighet. Verkligheten visar att det bästa svaret på Europaparlamentets försök till inblandning är den enorma prestige och betydelse som den bolivarianska rörelsen har för människorna i Latinamerika och världen. Följaktligen borde Europaparlamentet sluta hävda att det kan predika för resten av världen.

Urszula Krupa, för IND/DEM-gruppen. – (PL) Vi diskuterar i dag kränkningar av mänskliga rättigheter i Venezuela på grund av att de medborgerliga och politiska rättigheterna i den venezuelanska konstitutionen inte respekteras och att motståndare till den nuvarande regeringen förnekas dessa rättigheter. Det är omöjligt för oppositionsmedlemmarna att ställa upp i val, det finns ingen yttrandefrihet och observatörer från internationella organisationer förvisas. Denna debatt är därför ett bra tillfälle för oss att uttrycka vårt motstånd till den bristande demokratin i Venezuela och på andra platser.

Debatten utgör också ett tillfälle att kräva sanning i det offentliga och politiska livet. Venezuelas president har fallit för frestelsen att eftersträva absolut makt. Så har även ledare i många andra länder och riken gjort som försöker underkva olikänkade eller fattiga människor. Chávez nya vänsterinriktade doktrin är känd som kristen socialism men har inte mycket gemensamt med kyrkans sociala läror. Detta är skälet till att representanter för de venezuelanska biskoparna har kritiserat avsaknaden av demokrati. Man påminns ofta om Bibelns liknelse om grandet och bjälken i detta sammanhang.

Laima Liucija Andrikiienė (PPE-DE). – (LT) Tio år har gått sedan Hugo Chávez blev Venezuelas president. 1999 års konstitution för Venezuela var ett perfekt tillfälle att stärka rättssäkerheten och garantera mänskliga rättigheter i detta land. I dag måste vi dock erkänna att detta historiska tillfälle har gått förlorat. Vi vet att diskriminering av politiska motståndare och kritiker tolereras och till och med uppmuntras i det Venezuela som styrs av president Chávez. I detta Venezuela är rättsväsendet inte längre oberoende och vi känner även till situationen för fackföreningar och media i detta land. Vår resolution i dag är ännu en påminnelse till president Chávez om att konstitutionen inte bara är ett papper och att dess regler måste tillämpas i verkligheten.

Zdzisław Zbigniew Podkański (UEN). – (PL) Kammaren ska diskutera den mycket dramatiska och tragiska situationen i Demokratiska republiken Kongo som lett till hundratals eller till och med tusentals offer. I jämförelse verkar situationen i Venezuela inte alls lika allvarlig. Där handlar det om kränkningar av valrättigheter och landsförvisning. Det första mordet har dock skett. En studentledare har mördats.

Det är dock även i detta skede mycket viktigt att ta upp frågan, eftersom vi måste komma ihåg att alla sådana processer börjar med kränkning av demokratiska rättigheter. Det första skedet är alltid maktmissbruk i brist på argument – och detta leder i sin tur till mord. Resolutionen har därför betydelse. Den fungerar som en signal eller en påminnelse om att denna farliga process har uppmärksammats i en tid då vi fortfarande har möjlighet att övervaka den och förhindra folkmord.

Georgios Toussas (GUE/NGL). – (EL) Herr talman! Det är uppenbart att ett helt klart oacceptabelt försök gjordes kvällen före valen i Venezuela att blanda sig i landets inre angelägenheter i det uppenbara syftet att påverka valresultaten.

Situationen i Venezuela utgör en stor och betydande seger för arbetstagare i Europa och i världen i allmänhet eftersom positiva åtgärder har vidtagits under den senaste tiden i detta land. Arbetstagarnas problem håller på att lösas trots befintliga svårigheter och hinder och trots inblandning från ett imperialistiskt Förenta staterna.

Det försök som gjorts är oacceptabelt och vi vill ta detta tillfälle i akt att fördöma de politiska krafter som blandar sig i Venezuelas inre angelägenheter genom denna resolution.

Avslutningsvis skulle jag vilja säga att det är ofattbart att sju parlamentsledamöter tar det politiska ansvaret att under ett sammanträde i Europaparlamentet fördöma en nation som kämpar för sin frihet och för att tillgodose sina behov. Ett folks rätt att bestämma över sin egen framtid är inte förhandlingsbar och vi borde respektera detta.

Kathy Sinnott (IND/DEM). - (EN) Herr talman! När man tänker på demokrati tänker man även på mänskliga rättigheter. Det är lätt att inse att det är viktigt med rösträtt och röstning på samtliga myndighetsnivåer. Detta har under flera år inte varit fallet i Venezuela, ett land som präglas av korruption och som för närvarande leds av Hugo Chávez. Under hans regering har oppositionsmedlemmar länge fått utstå hotelser. Medlemmar av oppositionspartier och människorättsförfvarare har mördats brutalt, och medlemmar av icke-statliga organisationer har drivits bort med våld. Venezuela använder sig för närvarande av så kallade kontrollistor inte bara för att hindra medborgare från att inneha offentliga ämbeten utan även för att beröva dem rätten att fritt rösta för de företrädare som de själva föredrar. Det vi i egenskap av en demokratisk organisation borde begära av Venezuela är förenlighet med internationella regler för demokrati för att venezuelanska medborgare ska ha grundläggande rättigheter och fritt och öppet kunna kritisera makthavande personer och rösta på ett annat parti utan fruktan.

Gerard Batten (IND/DEM). - (EN) Herr talman! Man kan säga att president Chávez har varit den europeiska vänsterns gullgosse. I min valkrets fick han bland annat stöd från Londons förre borgmästare, Ken Livingstone. Hans tvivelaktiga image kunde på så sätt retuscheras en aning genom en fernissa av hycklad anständighet. President Chávez har uppenbarligen verkat för en begränsning av det venezuelanska folkets rättigheter och friheter. Han har urholkat den politiska friheten, rättsstaten, domstolarnas oberoende, mediefriheten och fackföreningsrörelsen. Politiker som Livingstone, som stöder ledare som president Chávez, undergräver den verkliga demokratin och avslöjar en hel del om sig själva.

Andris Piebalgs, ledamot av kommissionen. - (EN) Herr talman! Kommissionen följer utvecklingen i Venezuela med stort intresse. Landet håller på att förbereda de regionala och kommunala val som kommer att äga rum den 23 november.

Det bör noteras att flera demokratiska val har ägt rum i Venezuela de senaste åren. Några av dessa har övervakats av europeiska valobservatörer som ansåg att valprocesserna generellt sett var förenliga med internationella regler och nationell lagstiftning. Andra val, till exempel den senaste folkomröstningen, har inte övervakats eftersom vi inte bjudits in till dessa.

Kommissionen är medveten om den oro som några av er och även flera grupper i det venezuelanska samhället har gett uttryck för angående det grundlagsenliga i "brännmärknigen". Enligt vissa är avsikten att hindra oppositionen från att fullt ut delta i valen i november.

Kommissionen har noterat den förklaring som de venezuelanska myndigheterna vid flera tillfällen gett när det gäller det grundlagsenliga i dessa "administrativa sanktioner" mot ett antal statstjänstemän som införts Venezuelas motsvarighet till Riksrevisionsverket.

Vi betonar vikten av att se till att alla medborgare som vill kan delta i valen, i enlighet med konstitutionen och rättsstatsprincipen. Vi hoppas att de kommande valen kommer att stärka demokratin i Venezuela och att resultaten kommer att återspegla åsikterna i hela det venezuelanska samhället.

Vi uppmanar alla aktörer att engagera sig i valprocessen i en anda av tolerans, samhällsansvar och respekt för åsiktspluralism.

Kommissionen är också medveten om att representanter från Human Rights Watch utvisas från Venezuela. Vi har hört uttalanden från personer som fördömer detta beslut som menar att åtgärden innebär en inskränkning i yttrandefriheten och en handling som vittnar om en intolerant attityd mot kritik. Vi vill i detta avseende understryka att EU fäster stor vikt vid yttrande- och åsiktsfrihet. Yttrandefrihet är en av de grundläggande mänskliga rättigheterna och utgör hörnstenen i ett demokratiskt rättssamhälle.

Jag vill försäkra parlamentet om att kommissionen kommer att fortsätta att noggrant följa utvecklingen i Venezuela. Kommissionens åtaganden att stödja den demokratiska utvecklingen och de mänskliga rättigheterna kommer även fortsättningsvis att återspeglas i våra samarbetsprogram och förbindelser med Venezuela.

Talmannen. - Debatten är härmed avslutad.

Omröstningen kommer att äga rum efter eftermiddagens debatter.

13.2. Demokratiska republiken Kongo: Strider i de östra gränzonerna

Talmannen. - Nästa punkt är en debatt om sex resolutionsförslag om Demokratiska republiken Kongo: Strider i de östra gränzonerna⁽²⁾.

Renate Weber, författare. – (EN) Herr talman! Konflikten i Demokratiska republiken Kongo är djupt traumatiserande för det kongolesiska samhället.

Våldtäkt är en av de ogärningar som under många år har använts som krigsvapen och tiotusentals kvinnor och flickor utsätts för detta. Empati är inte tillräckligt. Det pågår utan tvivel ett folkmord på kvinnor i Demokratiska republiken Kongo och vi kan inte längre blunda för denna fruktansvärda situation. Man kan inte i ord beskriva de fasor som dessa kvinnor får utstå. Rebellernas sammanstötningar i de östra provinserna kommer tveklöst att leda till alltfler våldsamheter, bland annat sexuellt våld.

Hur många kvinnor och flickor måste sätta livet till, utsätts för gruppvåldtäkt, misshandlas, underkuvas, smittas med hiv och förskjutas från sina samhällen innan vi på internationell nivå beslutar att på allvar och på lång sikt engagera oss i denna fråga? Det borde vara nolltolerans mot sexuellt våld mot kvinnor och flickor. Förbrytarna måste straffas och rättssäkerheten återupprättas i de östra provinserna i Demokratiska republiken Kongo.

Vi måste alla inse att situationen kräver ett mångfacetterat tillvägagångssätt. Fred måste uppnås, rättssäkerhet måste upprättas och samhället måste skyddas från fattigdomsfällan i Demokratiska republiken Kongos östra provinser. Detta innebär att rättssäkerhet också måste respekteras vid utvinningen av kongolesiska naturresurser.

Giovanna Corda, författare. – (FR) Herr talman, mina damer och herrar! För det första skulle jag vilja framföra min kollega Hutchinsons ursäkter eftersom han inte kunde vara med oss här i dag.

5 400 000 människor – det är antalet offer i konflikten i Demokratiska republiken Kongo sedan 1998. Varje dag dör 1 500 människor. Dessa människor är kvinnor som inte överlever de stympningar som de utsätts för. De är rebeller eller soldater från den kongolesiska reguljära armén. De är även barnsoldater som ryckts bort från sina föräldrar. De är små flickor vars korta liv på jorden kommer att ha varit en mardröm.

Våldsamheten i de ord som jag använder är ingenting i jämförelse med det våld som har pågått i Demokratiska republiken Kongo under alldeles för lång tid. Detta våld har tilltagit och spridit sig under de senaste veckorna och framför ögonen på ett internationellt samfund som visat total likgiltighet. De betänkanden som vi samlat in är dock starkt kritiska: starkt kritiska mot soldaterna i flera olika rebellgrupper i landet, starkt kritiska även mot regeringsstyrkorna, som i stället för att skydda befolkningen utgör ett hot mot denna, och starkt kritiska till och med mot FN som inte kan garantera skydd för civilbefolkningen.

Den resolution som vi diskuterar har följaktligen tagits fram för att underrätta den internationella allmänna opinionen om vad som pågår och innehåller en rad mycket konkreta krav för att säkerställa en snabb och långvarig lösning på denna konflikt.

Socialdemokratiska gruppen i Europaparlamentet lägger till exempel särskild vikt vid flera punkter. För det första finns det krav på att stärka FN-delegationen med europeisk personal som kan kommunicera med befolkningen. För det andra uppmanar vi politiska och militära myndigheter på högsta nivå i Demokratiska republiken Kongo att göra sitt yttersta för att se till att soldater från den kongolesiska armén upphör med grymheterna en gång för alla.

(2) Se protokollet.

Raül Romeva i Rueda, författare. – (ES) Herr talman! Jag skulle vilja betona några av de aspekter som redan nämnts angående situationen i Demokratiska republiken Kongo.

Den första är uppenbar. Den konflikt som vi talar om har uppstått av flera skäl. Vi talar om ett problem som rör tillgång till resurser. Vi talar också om den straffrihet som det innebär att utnyttja dessa resurser, det vill säga den straffrihet som vissa människor "går omkring" med runt om i regionen när de begår illdåd utan att ställas inför rätta vare sig av lokala myndigheter eller av internationella krafter och slutligen den straffrihet som leder till konstant närvaro av internationella styrkor som regelbundet kommer till regionen.

Jag anser att dessa tre faktorer, och sambandet mellan dessa, är oerhört viktiga eftersom de framför allt visar på behovet av en ingående översyn av FN:s närvaro i regionen.

För det andra måste vi ingående granska problemet med det våld, särskilt sexuellt våld, som begås mot kvinnor. Detta är ett problem som vi tidigare har diskuterat i kammaren. Vi borde ta tillfället i akt att återigen insistera på att både Förenta nationerna och Europeiska unionen kräver att våldtäkt och i synnerhet tortyr och utnyttjande av kvinnor som ett sexuellt vapen ska betraktas som krigsförbrytelser. Vi har länge begärt detta i alla lämpliga forum.

Det finns även en tredje aspekt som jag anser borde lyftas fram: Hela problemet har sin grund i en av de största källorna till välfärd i världen, nämligen diamanter. En konsekvent och korrekt tillämpning av övervakningsmekanismer, såsom Kimberleyprocessen, är absolut väsentligt om man ska kunna komma till rätta med detta grundläggande problem.

Låt mig påminna er om att en debatt om antagandet av ett internationellt fördrag om vapenexport kommer att inledas i FN nästa vecka. Jag anser att det är ett gyllene tillfälle att betona att ett sådant fördrag är absolut nödvändigt när det gäller länder som Demokratiska republiken Kongo.

Erik Meijer, författare. – (NL) Herr talman! Det blir allt viktigare för invånarna i Demokratiska republiken Kongo att finna sätt för att överleva, även om det förblir omöjligt att få till stånd en centralregering. Vi borde omedelbart försöka förhindra alla sådana omständigheter som leder till våld och utnyttjande, tvångsfördrivning eller hungersnöd.

Varför är Demokratiska republiken Kongo kontentan av allt det som kan gå fel i Afrika? Landets historia började med ett kolonialt gruvprojekt i den svåråtkomliga inre delen av Afrika. Det fanns inga kongoleser med gemensamma intressen och framtidsutsikter utan bara en massa människor i isolerade områden.

När Demokratiska republiken Kongo blev självständigt för nästan 50 år sedan blev de då stridande politikerna välkända runt om i hela världen. Tshombe och Kalonji, med nära förbindelser med gruvsektorn, ville att deras sydöstra region som hade betydande naturtillgångar skulle separeras från resten av landet. Den enda visionär som satte sin stolthet i att ge landet som helhet en riktig framtid, Patrice Lumumba, tystades genast.

Efter detta ledde militärdiktatorn Mobutu landet under lång tid som ett privat företag, fullständigt underkastat hans nyckel. Hoppet om att Mobutus död skulle innebära början till efterlängtade framsteg i Kongo har släckts.

Den andre presidenten efter Mobutu, Kabila, har inte lyckats inspirera eller kontrollera större delar av landet. Kongos möjligheter i dag begränsas av misslyckade val, med resultat som redan från början varit omstridda och som säkerligen inte accepteras av alla, massmigration från de östra grannländerna, regionala härskare med gruvintressen och rebellstyrkor. Det återstår att se om det fortfarande finns möjlighet till en enhetlig lösning för ett odelat land.

Ewa Tomaszewska, författare. – (PL) Herr talman! För närvarande befinner sig några polska präster i Demokratiska republiken Kongo (DRK) tillsammans med präster från andra länder. Deras uppdrag är att skydda civilbefolkningen, i synnerhet kvinnor och barn, mot våld. Polska beväpnade styrkor har också deltagit i fredsuppdragen. Därför känner jag mig personligen berörd av de dramatiska händelserna i landet.

Särskild oro har uttryckts över situationen i norra Kivu-provinsen och det fredsbevarande arbetet i Ituri-regionen. Sedan många år tillbaka har fruktansvärda massakrer, våldtäkter på kvinnor och flickor samt rekrytering av barn till armén varit vardagliga händelser i landet. Vi uppmanar regeringarna i DRK och Rwanda att inleda en konstruktiv dialog för att Demokratiska republiken Kongo ska kunna ta sig ur denna humanitära katastrof.

Jag vill göra ett viktigt påpekande. Den verkliga anledningen till att konflikten höll i sig var att sydafrikanska arbetare vägrade att lasta av kinesiska vapen. Vi uppmanar regeringarna i området runt de stora sjöarna att inleda en dialog för att våldet i DRK ska upphöra. Jag väddar till Europeiska kommissionen att öka den medicinska hjälpen till landets civilbefolkning. I synnerhet behövs det hjälp till kvinnor och barn som smittats efter att ha utsatts för våldtäkt.

Bernd Posselt, ställföreträdare för föredraganden. – (DE) Herr talman! Demokratiska republiken Kongo befinner sig för närvarande i samma situation som Europa gjorde efter trettioåriga kriget då rättsstaten kollapsade. Situationen i Kongo är emellertid betydligt värre. Uniformerade gäng rör sig över hela landet. Några av dem kallar sig "den officiella armén" och andra kallar sig "den privata armén". I själva verket är de allihop kriminella män som plundrar landet och mördar, våldtar och rånar civilbefolkningen. Freden kommer inte att återvända till landet förrän något som åtminstone liknar en rättsstat återupprättas, både på regional och på nationell nivå.

Därför är vår uppgift i EU att i första hand tillhandahålla humanitär hjälp och i andra hand att försäkra en miniminivå av nationell säkerhet. Vi är långt ifrån att kunna göra detta. Det ingripande som skedde i DRK var uppenbarligen inte så framgångsrikt som vi hade velat och vi måste vara självkritiska när det gäller detta.

Av den anledningen är det oerhört viktigt att vi genast börjar planera för hur vi med alla fredliga och om nödvändigt även militära medel som står till vårt förfogande, även fredsbevarande styrkor, kan återinföra stabilitet i detta land i Afrikas hjärta. Vi har inte kommit hit än, men frågan måste diskuteras. Jag har vid flera tillfällen flugit över landet och när man ser DRK inser man att det gränsar till alla områden i Afrika på ett sätt som inget annat afrikanskt land gör.

Utan stabilitet i Demokratiska republiken Kongo finns det ingen stabil afrikansk kontinent och därför har vi ett stort ansvar.

Tunne Kelam, för PPE-DE-gruppen. – (EN) Herr talman! Vi är verkligen ytterst oroade över det uppflammande våldet i Demokratiska republiken Kongos östra provinser. Därför uppmanar vi samtliga deltagande att omedelbart återvända till fredsprocessen som de åtog sig i januari.

Jag har tre kommentarer. För det första måste regeringen i Kongo ta ett särskilt ansvar för att få stopp på det omfattande sexuella våldet mot kvinnor och flickor vilket används som ett vapen i denna interna krigsföring. För det andra måste man sätta internationell press på både regeringen i Kongo och i Rwanda för att få dem att återuppta en konstruktiv dialog. För det tredje uppmanar vi samtliga regeringar i EU att omedelbart tillhandahålla särskild hjälp till befolkningen i östra Kongo.

Katrin Saks, för PSE-gruppen. – (ET) Mina damer och herrar! I dag diskuterar vi en mycket komplicerad region. Diskussionen verkar huvudsakligen handla om hur hemsk situationen är men inte om att vi har en klar uppfattning om hur den ska lösas. Jag har emellertid ett par kommentarer även om jag kommer att upprepa tidigare talare, även Tunne Kelam.

Det viktigaste är att stödja regeringen i Demokratiska republiken Kongo för att finna en lösning på krisen. Våld föder bara nytt våld och även om jag inte vill säga att mäns liv på något sätt är mindre värda eller att våld mellan män är tillåtligt, så är situationen för kvinnor och barn i Demokratiska republiken Kongo verkligen fruktansvärd och man måste ägna denna grupp särskild uppmärksamhet. Jag väddar till det internationella samfundet och till FN:s säkerhetsråd för ökad hjälp, till rådet och kommissionen för tillhandahållande av medicinsk hjälp, framför allt till den största riskgruppen, samt om särskild hjälp från medlemsstaterna vilket verkligen är mycket viktigt.

Marios Matsakis, för ALDE-gruppen. – (EN) Herr talman! Det östra området av Demokratiska republiken Kongo har under senare år varit en plats för massakrer samt en lång rad enormt grymma och sadistiska brott mot människor, i synnerhet mot oskyldiga civila och bland dem många kvinnor och barn.

Afrikanska unionen, EU och FN har visat sig skamligt oförmögna att göra en verklig insats för fred i området. Detta har mestadels berott på att man varken tillhandahållit välbehövlig hjälp eller de resurser som krävs för att på ett effektivt sätt kunna skydda lokalbefolkningen. Man har inte heller varit förmögen att bistå med en möjlig politisk lösning av de rådande konflikterna. Låt oss hoppas att denna resolution kommer att bidra till ökade fredsinsatser i Kongo och att de kanske också kommer att avskräcka de illasinnade regeringar i världen som fortsätter att tillhandahålla krigsmateriel till de stridande falangerna i Kongo från att fortsätta med det.

Zdzisław Zbigniew Podkański, för UEN-gruppen. – (PL) Herr talman! Fredsavtalet som slöts i Goma den 28 januari 2008 löste varken problemen eller skapade fred i de östra delarna av Demokratiska republiken Kongo. Våldtäkter av kvinnor och även småflickor, plundring och tvångsrekrytering av civila och barn till de väpnade styrkorna har fortsatt. Ohyggligheter har begåtts av samtliga inblandade i konflikten. Jag kan nämna rebellgrupperna, soldaterna i de demokratiska styrkorna för Rwandas befrielse (FDLR) och den kongolesiska armén. Sammandrabbningarna har fortsatt vilket visar att kriget som inleddes för över fyra år sedan fortsätter och intensifieras. Nyligen har oroande information kommit från norra Kivu-provinsen om att över hundra döda kroppar dumpats i floder och att omkring etthundratusen personer är på flykt.

Kriget orsakar inte bara dödsoffer utan även förödelse, akut hungersnöd och omfattande demoralisering. Myndigheterna och armén i Kongo kommer inte att kunna lösa problemen i området på egen hand. Det krävs internationell hjälp och även hjälp från EU. Det finns också ett trängande behov av material i form av mat och medicin. Gruppen Unionen för nationernas Europa stöder till fullo denna resolution. Varje individs välbefinnande och rätt till liv och fred måste segra.

Gerard Batten (IND/DEM). – (EN) Herr talman! De ohyggligheter som pågår i Demokratiska republiken Kongo är ofattbara för oss som lever i fredliga och civiliserade samhällen. Hur kan vi bistå med praktisk hjälp till människor som kongoleserna? Direkt militärt ingripande och humanitär hjälp får endast komma från internationella insatser under FN:s beskydd. Emellertid ser vi gång på gång hur denna typ av ledare för sönderfallande stater tillåts plundra sina länder och sedan njuta av förmögenheten i västvärlden. Världens stabila och fredliga länder måste gemensamt se till att man inte ostraffat kan stjäla stora rikedomar och sedan deponera dem i bankerna i väst.

Internationella avtal måste ingås så att ledarna i sådana stater inte kan leva av vinster som de kommit över olagligt. Detta vore i alla fall en liten del av en övergripande lösning för stabilisering av länder som Kongo.

Kathy Sinnott (IND/DEM). – (EN) Herr talman! Nya strider i de östra delarna av Demokratiska republiken Kongo gör mänskliga rättigheter till ett åtlöje och tystar demokratin. Trots fredsavtalet i Goma i januari i år fortsätter övergreppen av de mest grundläggande mänskliga rättigheter. Kvinnor i alla åldrar våldtas, massakrer begås och barnsoldater rekryteras. En sådan ömtålig situation får inte ignoreras. Vi måste utnyttja vår ställning som en av de starkaste rösterna i det internationella samfundet för att kräva fred, samarbete och stabilitet i området.

Med samma röst kan vi också fördöma Laurent Nkundas senaste uttalande där han krävde att man ska stöta den valda och rättmätiga regeringen i Demokratiska republiken Kongo. Den kongolesiska armén har inte de mänskliga, tekniska eller finansiella resurser som krävs för att ensam kunna genomföra sitt uppdrag i östra delen av landet. Ett globalt uttalande, som undertecknandet av akten om ansvarsskyldighet för barnsoldater (Child Soldier Accountability Act) denna månad i Förenta staterna, påminner oss alla att det finns hjälp att erbjuda sådana länder och dess myndigheter för att ställa de som kränker mänskliga rättigheter inför rätta.

Andris Piebalgs, ledamot av kommissionen. – (EN) Herr talman! Kommissionen delar oron över den försämrade situationen i den östra delen av Demokratiska republiken Kongo, som utsätter den redan kraftigt utsatta befolkningen för ytterligare stress. Kommissionen är också särskilt oroad över de omfattande överträdelserna av mänskliga rättigheter i området, däribland våldet mot kvinnor samt den fortsatta rekryteringen av barnsoldater i konflikten.

Kommissionen upprepar sin övertygelse att den nuvarande krisen med inblandning av Kinshasa och kongolesiska rebellgrupper inte har någon militär lösning. Därför uppmanas samtliga parter i konflikten att snabbt återuppta dialogen och främja modiga politiska kompromisser med hänsyn till de överenskommelser som nåddes i januari 2008 i de så kallade *Actes d'engagement de Goma*.

Det är därför ytterst viktigt att återupprätta en godtagbar förtroendenivå mellan de direkt inblandade kongolesiska aktörerna. Som en förberedande åtgärd bör samtliga parter utan undantag stå fast vid en verklig vapenvila med avsikt att genomföra den militära avvecklingsplan som FN lagt fram.

Man måste även komma ihåg att en av de underliggande orsakerna till konflikten är det dramatiska problemet med de utländska väpnade gruppernas närvaro i Demokratiska republiken Kongo. Det gäller i synnerhet det rwandiska FDLR, och det är en fråga där de flesta av Kongos åtaganden i Nairobi-kommunikén ännu inte har uppfyllts.

Med tanke på de många utmaningar som Demokratiska republiken Kongo fortfarande står inför förespråkar kommissionen med eftertryck att FN:s fredsbevarande mandat ska förnyas och om möjligt förstärkas så att befolkningen tillförsäkras effektivt skydd och så att den kongolesiska armén kan få stöd i hanteringen av de utländska militära grupperna.

Utöver de outtröttliga insatserna från EU:s stödteam är det viktigt med ett ökat deltagande från den afrikanska diplomatin, även Afrikanska unionen, för att lösa konflikterna i östra delarna av landet och särskilt i områden där en hållbar lösning kraftigt skulle underlättas av ett nära samarbete mellan grannländerna, i synnerhet mellan Demokratiska republiken Kongo och Rwanda.

När det gäller vårt stöd till befolkningen i de konfliktdrabbade områdena kommer kommissionen att tillhandahålla stöd både genom humanitärt samarbete och genom utvecklingssamarbete.

Hälso- och sjukvården i Demokratiska republiken Kongo är ett ämne som har tagits upp i samtliga resolutioner. Det är i detta sammanhang viktigt att påpeka att kommissionen har varit aktiv sedan 1994 och att hälso- och sjukvårdssektorn i dag är ett av de centrala områdena i vårt samarbete.

Utöver den humanitära hjälpen tillhandahåller vi i dag strategiskt och finansiellt stöd till de kongolesiska myndigheterna för att förbättra kvaliteten på både vård och vårdpersonal.

Talmannen. - Debatten är härmed avslutad.

Omröstningen kommer att äga rum efter eftermiddagens debatter.

13.3. Burma

Talmannen. - Nästa punkt är en debatt om sex resolutionsförslag om Burma⁽³⁾.

Zdzisław Zbigniew Podkański, författare. – (PL) Herr talman! Den burmesiska militärjuntan har inte lyckats hålla sitt löfte till det internationella samfundet efter den så kallade safirrevolutionen. Den har inte heller lyckats förbättra situationen för sitt land som protesterar och kräver sina rättmätiga rättigheter. Demokratien och utvecklingen kommer inte att krossas varken genom det brutala undertryckandet av de omfattande protesterna i september i år eller genom massfångslanden.

Burma måste arbeta för att uppfylla demokratiska principer, garantera uttrycks-, mötes- och föreningsfrihet samt flerpartisystem. Burma måste även frigge de politiska fångarna, utveckla ett självständigt domstolsväsen och förhindra etnisk rensning. Burma behöver hjälp. Därför krävs det ett större deltagande från FN och dess generalsekreterare, Internationella rödakorskommittén, Europeiska kommissionen samt regeringarna från länder med möjlighet att påverka de burmesiska myndigheterna. Som representant för UEN-gruppen och författarna uttrycker jag mitt stöd för denna resolution samt rekommenderar den till parlamentets ledamöter.

Marios Matsakis, författare. – (EN) Herr talman! Detta är den sjätte resolutionen om Burma från Europaparlamentet de senaste två åren, men den ohyggliga burmesiska militärjuntan verkar inte ha brytt sig ett dugg om vad EU anser. Under tiden fortsätter de vanliga medborgarna i Burma att lida av förtryck, förföljelse och fattigdom. Detta är resultatet av den brutala, föråldrade och skamfulla inställningen från den obegåvade militärregim som kontrollerar landet. Diktatorerna fortsätter naturligtvis att berika sig och leva ett påkostat liv på folkets bekostnad.

Det tycks som om resolutionerna har haft liten effekt på dessa militära kriminella, och det beror enligt min uppfattning på att länder som Kina, Indien och Ryssland fortsätter att stödja Burma både ekonomiskt och politiskt. Jag anser därför att vår uppmärksamhet bör riktas mot dessa länder i stället för mot själva Burma. Det måste göras klart för dem att de måste upphöra med att hjälpa de burmesiska militärgeneralerna som saknar både själ och hjärta, i annat fall kommer deras förbindelser med EU att lida allvarlig och oåterkallelig skada.

Józef Pinior, författare. – (PL) Herr talman! Burma har nästan blivit ett stående ämne här i kammaren. Vi återkommer till situationen i Burma vid varje session som Europaparlamentet håller i Strasbourg.

⁽³⁾ 1 Se protokollet.

Det kommande Asien-Europamötet innebär en möjlighet för EU, representerat av det franska ordförandeskapet, att ta upp vissa grundläggande frågor med de burmesiska myndigheterna. Den första gäller frigivandet av politiska fångar. Enligt Amnesty International finns det för närvarande omkring 2 100 politiska fångar i Burma. För det andra måste man upphöra med tortyr av de fångslade. Det finns en ständig risk för att utsättas för tortyr i Burma. För det tredje måste den burmesiska armén uppträda professionellt. Den måste respektera mänskliga rättigheter under militära aktioner mot etniska minoriteter och nu särskilt mot karenfolket. EU kan inte tolerera våld och brott mot mänskligheten.

Slutligen måste EU:s politik få påtagliga effekter. Vi måste fundera på om sanktionerna har störst inverkan på Burmas ledare eller invånare. Vi måste föra en klok politik. EU måste på nytt överväga sin politik när det gäller sanktioner mot Burma. Å ena sidan måste vi därför insistera på respekten för mänskliga rättigheter och demokratisk frihet. Å andra sidan måste det internationella samfundet anta en effektiv politik gentemot Burma.

Raül Romeva i Rueda, författare. – (ES) Herr talman! Morgondagens Asien-Europamöte (ASEM) i Peking erbjuder ett lysande tillfälle för EU:s deltagande stats- och regeringschefer att återigen ta upp den oroande situationen när det gäller mänskliga rättigheter i Burma.

Som Amnesty International via en skrivelse redan har begärt, vore det ytterst lämpligt för tjänstgörande ordförande Nicolas Sarkozy, som delar ordförandeskapet för ASEM, att uttrycka EU:s stora oro för de över 2 100 politiska fångarna samt begära deras omedelbara frigivande.

En annan källa till oro är den nuvarande militära offensiven mot karenfolket i landets östra delar där man har genomfört den största militära operationen på årtionden. Det direkta målet för denna operation är civilbefolkningen och den har lett till förflyttning av 1 50 000 personer i landet. Amnesty International visade i juni 2006 att sådana handlingar innebär ett brott mot mänskligheten.

Dessutom har Burma Campaign Spain och Burma Campaign International bland andra krävt att de grundläggande politiska problemen för första gången ska diskuteras med FN:s generalsekreterare under dennes planerade besök i Burma i december. Generalsekreteraren har redan besökt landet vid två tillfällen året efter orkanen Nargis.

Vi har aldrig tidigare sett ett sådant till synes brett samförstånd mellan EU och Asien om att förena våra krafter och sätta press på regimen för att frige samtliga politiska fångar. Därför är morgondagens möte så avgörande.

Det är beklagligt att FN så länge har ignorerat, och ibland även trott på, regimens lögner vilket bevisas av de nästan obefintliga framsteg som de 37 besöken av FN:s sändebud har resulterat i.

Därför vill även jag uppmana både EU:s stats- och regeringschefer, naturligtvis även den spanske premiärministern José Luis Rodríguez Zapatero, och FN att visa att de verkligen stöder en förändring i Burma. Det är därför mycket viktigt att de kräver ett omedelbart frigivande av de fångslade.

Morgondagens tillfälle får inte gå förlorat och stats- och regeringscheferna måste agera enligt de förväntningar som ställs på dem.

Jag litar på att dessa stats- och regeringschefer, och särskilt ordförande Nicolas Sarkozy, kan hantera situationen och framför allt vara medvetna om dess allvar samt agera därefter. Om EU verkligen vill vara en trovärdig politisk aktör med en utrikespolitik som grundar sig på försvar och främjande av mänskliga rättigheter i stället för att, som så ofta är fallet, framstå som en part som endast vill tjäna de ekonomiska intressena hos storföretag som Total och Chevron är detta det rätta tillfället. Det är i situationer som denna som vi kan få trovärdighet.

Många liv är beroende av dessa insatser.

Colm Burke, författare. – (EN) Herr talman! I morgon är det trettonårsdagen av det ogrundade fängslandet av Aung San Suu Kyi, Burmas mest respekterade politiska fånge. I denna lägligt offentliggjorda parlamentsresolution fördömer man hennes fortsatta fängslande och insisterar på att hon omedelbart ska frigges.

I maj förlängdes Aung San Suu Kyis senaste femårsperiod i husarrest med ytterligare ett år. Enligt artikel 10b i Burmas lag om skydd av staten från 1975 anges att en person som anses utgöra ett hot mot statens suveränitet och säkerhet samt medborgarnas fred endast kan hållas häktad upp till fem år. Därför är denna förlängda

häktningstid olaglig. Aung San Suu Kyi har under de senaste 19 åren varit fånge i sitt hem i Rangoon i mer än 13 år.

Jag beklagar också djupt att antalet politiska fångar i Burma har ökat från 1 300 till över 2 100 sedan Saffranrevolutionen i september 2007. Det är uppenbart att militärjuntan inte har hållit sina löften till det internationella samfundet i denna fråga.

Trots att förra månadens frigivning av den erfarna journalisten och sekreteraren för Nationella demokratiförbundet (NLD) U Win Tin och sex andra ledare var ett steg i rätt riktning, måste mer göras för att frigge Burmas politiska dissidenter.

Jag uppmanar FN:s generalsekreterare att hålla fast vid ett andra besök i Burma i december, oavsett de rådande förhållandena, för att personligen begära att alla politiska fångar släpps fria och att NLD fullt ut involveras i förberedelserna inför 2010 års val.

Slutligen uppmanar jag ledarna vid morgondagens ASEM-möte i Kina, på trettonårsdagen av häktningen av Aung San Suu Kyi, att de ska ta sitt ansvar när det gäller det fortsatta förtrycket i ett av sina grannländer och vidta beslutsamma åtgärder för att fördöma den burmesiska militärjuntan för dess fortsatta förtryck av politiska dissidenter.

Esko Seppänen, författare. – (FI) Herr talman, herr kommissionsledamot! Det råder ingen respekt för mänskliga rättigheter eller medborgerliga friheter i Burma. Som många här har sagt, så är det inte första gången som vi tar ställning mot inskränkningarna i yttrandefriheten, underkuvandet av information, förbudet mot mötesfrihet, kränkningarna av samtliga grundläggande rättsstatsprinciper samt förbudet mot opposition.

Den burmesiska nationens värsta fiende är dess eget ledarskap som med arméns hjälp med vapen och våld påtvingar sitt folk det statliga monopolets kontroll. Det sitter fler politiska fångar i juntans fångelser än någonsin. Juntan motarbetar också sitt eget folk genom att hindra internationell nödhjälp att nå fram till katastrofdrabbade områden. Det internationella samfundet bevittnar maktlöst hur det burmesiska folket dör på grund av ledare som tillgriper repressiva åtgärder samtidigt som de inte gör något själva.

I vårt uttalande vädjar vi till ledarna vid Asien-Europamötet så att andra länder i området ska utöva press på juntan för att den ska frigge de politiska fångarna. Det är naturligtvis lite skenheligt av oss att insistera på detta eftersom vi vet att Burma inte är det enda landet i området som fullständigt ignorerar mänskliga rättigheter. Vår grupp stöder den gemensamma resolutionen.

Filip Kaczmarek, för PPE-DE-gruppen. – (PL) Herr talman, herr kommissionsledamot! Ett år efter det brutala krossandet av de buddistiska munkarnas protester har det internationella samfundet fortfarande inte lyckats enas om hur man ska agera mot en av de mest förtryckande regimerna i världen. Förenta staterna och EU inför hårdare sanktioner och förklarar högljutt sin indignation över kränkningarna av de mänskliga rättigheterna, liksom vi gör i dag i kammaren. Emellertid avstår Burmas grannländer, det vill säga medlemmarna i Sydostasiatiska nationernas förbund (Asean) tillsammans med Kina, Indien och Ryssland, från att öppet kritisera den burmesiska regimen under förevändning att de inte vill blanda sig i landets inre angelägenheter. Därför stöder jag Marios Matsakis tidigare ord. Europeiska kommissionen måste vara tuffare och ta upp denna fråga på ett öppnare sätt i sina diskussioner med Kina, Ryssland och Asean-länderna.

Det finns ytterligare en svårighet som har att göra med agerandet på FN-nivå vilket har visat sig fullständigt ineffektivt. Före generalförsamlingens senaste möte hade man förutspått ett genombrott för frågan om Burma. Inget sådant genombrott har ägt rum. Europeiska kommissionen och medlemsstaterna måste vidta beslutsamma åtgärder för att försäkra att mer görs på internationell nivå för Burma.

Lidia Joanna Geringer de Oedenberg, för PSE-gruppen. – (PL) Herr talman! Det har gått mindre än fyra månader sedan Europaparlamentets senaste resolution om den dramatiska situationen i Burma. Den sittande militärregimen har inte hållit något av sina löften till det internationella samfundet efter upproret förra året. Om inte situationen i Burma förbättras finns det risk för att FN:s generalsekreterare kommer att inställa sitt besök i december. Antalet politiska fångar har ökat till tvåtusen. De hålls fortfarande under omänskliga förhållanden utan tillgång till sjukvård. Aung San Suu Kyi har suttit arresterad i sju år. Hon har mottagit både Nobelpriset och Sacharovpriset. Den burmesiska regimen begränsar fortfarande de grundläggande mänskliga rättigheterna och friheterna och även tillgången till oberoende informationskällor. Människor som tillhör karenminoriteten förföljs av myndigheterna. De har sökt en tillflyktsort i Thailand där de lever på gränsen till fattigdom. Det samma gäller de invånare som drabbades av orkanen. Regimen tillät inte den

humanitära hjälpen att nå fram till dem och utsatte därmed tusentals av sina egna medborgare för risken att dö av hungersnöd.

Vi måste begära att de burmesiska myndigheterna häver samtliga restriktioner för leveranser av humanitär hjälp och återinför grundläggande friheter i landet. Stora insatser måste göras för att se till att FN:s generalsekreterare kan genomföra sitt besök i Burma och att Nationella demokratiförbundet får delta i det förberedande arbetet inför valet 2010. Kina och Indien måste utöva politiska och ekonomiska påtryckningar på den burmesiska regimen genom att vägra ge stöd till Burmas armé. Det internationella samfundet måste införa ekonomiska sanktioner och även frysa regeringsmedlemmarnas och deras närståendes tillgångar.

Kathy Sinnott, för IND/DEM-gruppen. – (EN) Herr talman! Burma är ett fruktansvärt korrumpert land. Med över 2 000 häktade politiska fångar, myndigheternas undertryckande av fria medier samt ett utbrett slaveri i industrin behöver Burmas folk omfattande hjälp.

Trots över 37 besök av FN:s sändebud under de senaste tjugo åren och sex resolutioner från parlamentet har militärjuntan inte genomfört en enda reform. Jag håller med Marios Matsakis att det inte räcker med att utpeka Burma. Vi måste inrikta oss på de länder som stöder Burma och i synnerhet på Kina som är landets mäktigaste ekonomiska och militära allierade. Trots detta företrädde en leende Nicolas Sarkozy Europeiska rådet vid sommarens olympiska spel. Tog han upp frågan om folket i Burma, Sudan och Tibet eller frågan om Kinas eget förföljda folk med Kinas högsta ledare som stod tillsammans med honom?

Jag vill även särskilt nämna missbruket av det bistånd som sänds till Burma – vi försöker nämligen fortfarande att nå fram till de vanliga människorna i landet. Dessa varor delas emellertid ofta ut till den burmesiska regeringens favoriter så att de kan sälja dem vidare till ett högt pris.

Paulo Casaca (PSE). – (PT) Herr talman, herr kommissionsledamot! I morgon är det trettonårsdagen av den ogrundade fängslandet av den burmesiska ledaren Aung San Suu Kyi. Därför är detta ett bra tillfälle för EU och dess tjänstgörande ordförande som befinner sig i Peking för Asien-Europamötet att högst formellt förklara att situationen i Burma är oacceptabel, att utöva nödvändiga påtryckningar – i synnerhet på Kina som flera ledamöter redan har föreslagit för att följa särskilt Förenta staternas exempel från 2003 – och att vägra fortsatt import av klädesplagg som tillverkas under eländiga och slavliknande förhållanden. Utöver detta måste kristallklara och konsekventa sanktioner införas. Om så sker tror jag att vi äntligen skulle kunna börja se förändringar i Burmas situation.

Peter Skinner (PSE). – (EN) Herr talman! Jag vill tacka kommissionsledamoten för att han lyssnar på oss. Tillsammans med kolleger som Glenys Kinnock har jag sett fram emot den dag då resolutioner om mänskliga rättigheter i Burma och andra länder inte behöver tas upp i parlamentet, men vi måste ständigt återgå till detta.

Jag kan bara hålla med kollegerna i kammaren om att när vi ser de upprepade försöken att genomföra förändringar i Burma konstaterar vi bara misslyckanden. Vi måste exponera de länder som hjälper och ger ekonomiskt stöd i form av handel till denna korrupta regim. Vi har angivit namnen på några av dessa länder och bör göra mer på EU-nivå för att försäkra att exponeringen av dessa länder verkligen leder till förändring. Vi måste se förändringar i Burma som leder till mötes- och föreningsfrihet, till frigivande av samvetsfångar och till en fullständig övergång till ett demokratiskt flerpartisystem. Vi har besegrat juntor i Europa. Vi måste få världen att besegra juntan i Burma.

Zbigniew Zaleski (PPE-DE). – (PL) Herr talman! En ensam person som protesterar mot myndigheterna hörs knappt. Men om samtliga ledamöter i parlamentet höjer sina röster tillsammans med röster från andra länder kommer medborgare i länder som utsätts för varaktigt förtryck att inse att det är värt att tala sanning och stå upp mot sådana regimer. De kommer att inse att deras ansträngningar slutligen kommer att bära frukt, och deras kampanj kommer att stärkas. Likväl måste särskilda åtgärder vidtas utöver blotta ord för att visa juntan att det inte lönar sig att framhärda med förtryck till det bittra slutet på grund av följderna för både nationen och myndigheterna själva. Två bestämda åtgärder måste därför vidtas och genomföras fullt ut. Jag är övertygad om att sanningen kommer att vinna, och ju fler människor som kräver sanningen i Burma, desto starkare blir de.

Gerard Batten (IND/DEM). – (EN) Herr talman! Tidigare i år såg vi den burmesiska regeringen misslyckas med att hantera följderna av en naturkatastrof som drabbade landet. Med tanke på de summor som militären spenderar på sitt eget uppehåll och dess hårda grepp om nationens liv, hade man i alla fall kunnat förvänta sig att den skulle se till sitt eget folks behov i samband med en humanitär kris. Det gjorde den inte, för den har ingen verklig funktion utöver att förlänga sin egen existens och behålla sitt grepp om makten.

Med hänvisning till vad jag sa i mina tidigare kommentarer om Demokratiska republiken Kongo undrar jag hur många i militärjuntan som har bankkonton i banker i väst och som åker på shoppingresor till London, Paris och Rom. Ett direkt sätt för demokratiska länder att visa sitt stöd för det burmesiska folket vore att vägra militärjuntan inresetillstånd tills Burma respekterar mänskliga rättigheter och demokrati.

Justas Vincas Paleckis (PSE). - (LT) Jag har noga följt diskussionen och vill framhålla två saker. Jag anser att Marios Matsakis helt rätt betonar att nyckeln till situationen i Burma ligger i Moskva men framför allt i Peking och Delhi. Man får inte öka påtryckningarna enbart på Burma, utan även på dessa länder. För det andra är Józef Piniors iakttagelse mycket viktig och jag håller helhjärtat med honom. Vi måste först se hur mycket dessa påtryckningar på och sanktioner mot Burma påverkar juntan respektive befolkningen. Jag vill be Europeiska kommissionen att analysera hur negativt dessa åtgärder kommer att påverka juntans agerande och hur de kommer att påverka folket. Det verkar som om Burma måste uppmuntras att öppna sig för resten av världen på alla tänkbara sätt. Endast då kommer landet att kunna slå in på vägen mot demokrati.

Marios Matsakis (ALDE). - (EN) Herr talman! I slutet av denna sammanträdesperiods debatt om mänskliga rättigheter här i Strasbourg är det värt att notera att livet håller på att återgå till det normala. Vi har ett fåtal mycket trogna och beslutsamma kolleger som fortfarande är närvarande tillsammans med företrädare för kommissionen – vi är tacksamma över att kommissionen alltid har företrädare närvarande vid dessa debatter – men vi saknar naturligtvis företrädare för rådet. Vi borde kanske alla vara tacksamma över att inte har taket har ramlat ner över oss. Låt oss hoppas att det aldrig kommer att göra det!

Andris Piebalgs, ledamot av kommissionen. - (EN) Herr talman! Jag vill inleda med att påminna er om att kommissionens insatser i samband med cyklonen i maj förra året var snabba och omfattande. Vi tillhandahöll humanitär hjälp och livsmedel och arbetade via civilskyddsmekanismen i samarbete med EU:s medlemsstater.

Vi är nöjda med Asean-ländernas aktiva bidrag för att samordna de internationella insatserna. Kommissionen finansierade den största delen av behovsbedömningen som genomfördes i samarbete med Asean, FN och regeringen. Den humanitära krissituationen är inte över, men vi kommer nu även att ägna oss åt återuppbyggnadsfrågor. Det mest anmärkningsvärda under denna tid har varit vägen av solidaritet mellan medborgarna, de lokala icke-statliga organisationerna och Röda Korset i Myanmar. Detta visar tydligt att det inte är ett alternativ att ge upp det civila samhället.

Följande problem måste tas upp:

För det första måste vi minska det burmesiska folkets isolering. Det civila samhället måste stärkas. Kommissionen delar på värdskapet för en konferens som ska hållas i Bryssel den 29 oktober om det civila samhällets roll i Myanmar.

För det andra måste vi hålla samtliga tänkbara kommunikationskanaler med regeringen öppna. Ordförande José Manuel Barroso förväntas tala vid det Asien-Europamöte som ska hållas i Peking den 26 oktober. Dessutom har kommissionen etablerat arbetsrelationer med berörda ministerier för hälsa, utbildning och försörjning.

För det tredje måste vi bevara och stärka FN som en ledande kraft. Det finns inte några alternativ till det förhandlingsarbete som FN:s generalsekreterare och FN:s särskilde rådgivare Ibrahim Gambari har utfört. Kommissionen stöder kraftfullt FN:s särskilde rapportör för mänskliga rättigheter i Myanmar, Tomás Ojea Quintana.

Nationell försoning kräver även en öppen dialog. Den kan inte hållas med politiska aktörer i fängelse eller husarrest. Vi fortsätter att kräva att alla politiska fångar frigges. Kommissionen stöder även Internationella arbetsorganisationens (ILO) insatser för att få slut på den metod med tvångsarbete som används för militära och infrastrukturella program.

Kommissionen använder alla sina kanaler för att uttrycka oro över tvångsarbete och bristande respekt för grundläggande friheter. Folket i Myanmar förtjänar vår uppmärksamhet och vårt stöd och kommissionen kommer att fortsätta att göra allt som står i dess makt.

Talmannen. - Debatten är härmed avslutad.

Skriftliga förklaringar (artikel 142)

Sebastian Valentin Bodu (PPE-DE), skriftlig. - (RO) Europaparlamentet måste uppvisa en enad front när det fördömer Myanmar – där situationen har blivit tragisk – för brott mot mänskligheten. Välspekterade

icke-statliga organisationer uppger att omkring 70 000 civila har tvingats överge sina hem det senaste halvåret i sina försök att fly militärjuntans systematiska övergrepp.

Myanmars historia är sedan omkring femtio år präglad av militärdiktatur och vi fördömer det faktum att landets invånare under ett halvt sekel inte har kunnat leva ett normalt liv.

Med tanke på graden av förföljelse, tortyr, straffarbete, konfiskering av mark och begränsning av rörelsefrihet i Myanmar skulle myndigheterna lätt kunna anklagas för brott mot mänskligheten.

Som medlem av EU, en institution vars grundläggande princip är respekt för mänskliga rättigheter, anser jag att myndigheterna i Myanmar på ett offentligt sätt måste göras medvetna om att respekten för mänskliga rättigheter utgör grunden för ett lands ekonomiska framgång. Ett frigivande av alla politiska fångar i Myanmar, till att börja med Nobelpristagaren Aung San Suu Kyi, skulle utgöra en mycket symbolisk gest från myndigheternas sida. Det skulle visa att de är öppna för en internationell dialog och inte avser att bli fullständigt isolerade från resten av världen.

Jules Maaten (ALDE), skriftlig. – (NL) Vid nästa Asien-Europamöte den 24 oktober 2008 i Peking har den burmesiska oppositionsledaren och Nobelpristagaren Aung San Suu Kyi hållits fängslad i exakt tretton år. FN:s generalsekreterare Ban Ki-Moon har meddelat att han tänker besöka Burma i december, men bara om verkliga framsteg kan göras på det politiska och människorättsliga området i Burma. I annat fall kommer han att tvingas senarelägga sitt besök. Det kommande Asien-Europamötet är ett gyllene tillfälle att utöva intensiva påtryckningar för att förmå Burma att genast uppfylla FN:s villkor och därmed bidra till Ban Ki-Moons besök.

14. Omröstning

Talmannen. - Nästa punkt på föredragningslistan är omröstningen.

(För omröstningsresultat och andra uppgifter som rör omröstningen: se protokollet.)

14.1. Venezuela (omröstning)

14.2. Demokratiska republiken Kongo: Strider i de östra gränzsonerna (omröstning)

14.3. Burma (omröstning)

15. Utskottens och delegationernas sammansättning: se protokollet

16. Beslut om vissa dokument: se protokollet

17. Skriftliga förklaringar (artikel 116 i arbetsordningen): se protokollet

18. Översändande av texter som antagits under sammanträdesperioden: se protokollet

19. Datum för nästa sammanträdesperiod: se protokollet

20. Avbrytande av sessionen

Talmannen. - Jag förklarar Europaparlamentets session avbruten.

(Sammanträdet avslutades klockan 16.20.)

BILAGA (skriftliga svar)

FRÅGOR TILL RÅDET (Europeiska unionens tjänstgörande rådsordförandeskap är ensamt ansvarigt för dessa svar.)

Fråga nr 13 från Gay Mitchell (H-0732/08)

Angående: Missbruk av EU-medel

Bulgariska myndigheter, särskilt chefsåklagare Boris Veltjev, har nyligen medgivit att samarbete med OLAF:s undersökningar om bedrägeri och missbruk av EU-medel i landet behöver förbättras och påskyndas.

Hur planerar rådet att se till att ett sådant ändamålsenligt samarbete verkligen kommer till stånd?

Hur kommer rådet att göra för att sända en stark signal till nuvarande och framtida medlemsstater om att det inte finns någon plats för korruption i Europeiska unionen och särskilt inte när det gäller utgifter och tilldelningar från europeiska skattebetalares pengar?

Svar

(FR) Detta svar, som utarbetats av ordförandeskapet och inte är bindande för vare sig rådet eller medlemsstaterna, gavs inte muntligen vid frågestunden med frågor till rådet under Europaparlamentets sammanträdesperiod i oktober 2008 i Strasbourg.

Europeiska unionen fäster stor vikt vid bekämpning av korruption. Konkreta bevis på detta utgör den europeiska konventionen av den 26 maj 1997 om kamp mot korruption som tjänstemän i Europeiska gemenskaperna eller Europeiska unionens medlemsstater är delaktiga⁽⁴⁾ samt rådets rambeslut 2003/568/RIF av den 22 juli 2003 om kampen mot korruption inom den privata sektorn⁽⁵⁾. Förutom dessa finns det olika instrument för skydd av Europeiska gemenskapernas finansiella intressen, särskilt konventionen om skydd av Europeiska gemenskapernas finansiella intressen⁽⁶⁾ och beslutet om att inrätta OLAF. Rådet har dessutom långt framskridna planer på ett beslut om skapande av ett antikorrupsionsnätverk med kontaktpunkter⁽⁷⁾.

I detta sammanhang anser rådet att det är av yttersta vikt att Europeiska unionens medel förvaltas i de olika medlemsstaterna i fullständig överensstämmelse med de tillämpliga gemenskapsreglerna. Därför får rådet från kommissionen regelbundet rapporter och förslag, som det studerar mycket noggrant. Rådet fäster således stor vikt vid att utöka samarbetet mellan Europeiska byrån för bedrägeribekämpning (OLAF) och medlemsstaterna.

Rådet antog 2005 slutsatser där det står att rådet "uppmannar Olaf och medlemsstaterna att stärka sitt samarbete för att förbättra samordningen av sina aktiviteter på området för skyddet av EU:s finansiella intressen och kampen mot bedrägerier, och anser det vara till nytta att förbättra förfarandena för informationsutbyte för det ändamålet, samt delar revisionsrättens uppfattning om möjligheten att skapa en särskild struktur för samordnings- och stödoperationer".

Trots det bör man tänka på att det sätt på vilket OLAF:s arbete organiseras, till exempel de praktiska detaljerna kring samarbetet med medlemsstaterna, är en fråga där byrån har administrativ självständighet.

När det mer särskilt gäller frågan om förvaltningen av EU-medel i Bulgarien har nyligen en rapport sammanställts i frågan av kommissionen och lämnats till Europaparlamentet och rådet⁽⁸⁾, och denna granskas för närvarande av rådets behöriga organ.

(4) EGT C 195, 25.6.1997, s. 2.

(5) EUT L 192, 31.7.2003, s. 54.

(6) EGT C 316, 27.11.1995, s. 49.

(7) Dok. 11231/07.

(8) Dok. 12244/08 FIN 299 BUDGET 27 PECOS 17 FSTR 18 AGRISTR 18 AGRIFIN 64 COVEME 6 (KOM(2008)0496 slutlig av den 23 juli 2008).

Slutligen konstaterade rådet i sina slutsatser av den 15 september 2008⁽⁹⁾ att samarbets- och kontrollmekanismen för Bulgarien och Rumänien utgjorde ett lämpligt verktyg och att det skulle bibehållas i avvaktan på förväntade resultat inom dess ram.

Rådet kommer att fortsätta att noggrant uppmärksamma utvecklingen på detta område.

*
* *

Fråga nr 14 från Silvia-Adriana Țicău (H-0734/08)

Angående: Främjande av rastplatser och säkra parkeringsplatser för chaufförer som utför godstransporter

Vägtransporterna utgör 72,2 procent av de totala landbaserade godstransporterna inom EU. De europeiska vägtransporterna omfattar cirka 600 000 företag och 4,5 miljoner anställda. Sektorn har alltså stor betydelse för den ekonomiska utvecklingen i Europa. Det är därför oerhört viktigt att garantera säkerheten för vägtransporterna och förbättra chaufförernas sociala villkor. EU-lagstiftningen kräver att vissa bestämmelser som rör chaufförernas körtid, arbetstid och vilotid respekteras. Antalet säkra parkeringsplatser är dock otillräckligt. Enligt statistik från den enhet som registrerar incidenter uppgår de årliga förlusterna till följd av stöld av transporterat gods i EU till 8,2 miljarder euro, och 70 procent av de anmälda incidenterna äger rum när fordonet står stilla.

Kan rådet ange vilka gemenskapsåtgärder och projekt som har planerats för att upprätta säkra parkeringsplatser, framför allt i Rumänien och Bulgarien, och hur de påverkar EU-budgeten?

Svar

(FR) Detta svar, som utarbetats av ordförandeskapet och inte är bindande för vare sig rådet eller medlemsstaterna, gavs inte muntligen vid frågestunden med frågor till rådet under Europaparlamentets sammanträdesperiod i oktober 2008 i Strasbourg.

Uppförandet av parkeringsplatser är huvudsakligen en fråga för medlemsstaterna, och därför har inga gemenskapsåtgärder vidtagits i frågan. I kapitlet om trafiksäkerhet har Europaparlamentet och rådet vid första behandlingen just kommit överens om ett direktiv om förvaltning av vägars säkerhet⁽¹⁰⁾. Rådet antog officiellt direktivet den 10 oktober.

I direktivet betonar Europaparlamentet och rådet att det är viktigt att det finns tillräckligt med parkeringsplatser längs vägarna, "inte bara i brottsförebyggande syfte, utan även för trafiksäkerheten". Parkeringsplatser gör att förare kan stanna och vila i god tid och sedan vara helt koncentrerade under den fortsatta resan. En integrerad del av förvaltningen av vägars säkerhet bör därför vara att tillhandahålla tillräckligt många säkra parkeringsplatser.

I en bilaga till direktivet finns också en bestämmelse om kriterier för uppförandet av säkra parkeringsplatser. Medlemsstaterna uppmuntras att tillämpa dessa kriterier i synnerhet vid uppförande av ett tillräckligt antal säkra parkeringsplatser för att förbättra trafiksäkerheten.

*
* *

Fråga nr 15 från Colm Burke (H-0736/08)

Angående: Livsmedelsförsörjningen i Etiopien

Enligt Förenta nationerna har situationen avseende livsmedelsförsörjning i Etiopien nått en alarmerande nivå till följd av torkan som drabbat hela landet. Ungefär 4,6 miljoner människor i Etiopien behöver livsmedelsbistånd på grund av en kombination av torka och höga livsmedelspriser, enligt ett uttalande av FN:s kontor för samordning av humanitära frågor (OCHA).

Kan rådet ange hur mycket bistånd EU och dess medlemsstater för närvarande ger Etiopien, och om livsmedelsbiståndet kan ökas, med särskild hänsyn till den nuvarande fruktansvärda situationen i landet?

⁽⁹⁾ Dok. 12678/08.

⁽¹⁰⁾ Dok. PE-CONS 3652/08.

Svar

(FR) Detta svar, som utarbetats av ordförandeskapet och inte är bindande för vare sig rådet eller medlemsstaterna, gavs inte muntligen vid frågestunden med frågor till rådet under Europaparlamentets sammanträdesperiod i oktober 2008 i Strasbourg.

Herr Burke, jag minns att ni vid den förra sammanträdesperioden uttryckte ert stöd för en ambitiös politik för utvecklingsbistånd. När det mer särskilt gäller frågan om livsmedelsförsörjningen i Etiopien delar rådets ordförandeskap er oro. Ni nämner ett uttalande från kontoret för samordning av humanitära frågor, och enligt detta behöver över 4,6 miljoner människor livsmedelsbistånd i Etiopien. Sedan dess har situationen tyvärr blivit ännu värre. Faktum är att den etiopiska regeringen den 17 september reviderade denna siffra och uppskattar att det nu är över 12 miljoner människor som har drabbats av torkan, ett fenomen vars konsekvenser har förvärrats på grund av den kraftiga ökningen av livsmedelspriserna. Det antal människor som är direkt hotade av hungersnöd och näringsbrist uppskattas nu till 6,4 miljoner.

Med tanke på denna situation reagerar Europeiska unionen på två nivåer:

För det första vidtas nödgärder genom akut livsmedelshjälp som syftar till att uppfylla behoven för de sårbara befolkningsgrupperna på kort sikt.

För det andra har det inom ramen för EU:s utvecklingspolitik skapats program för att säkerställa livsmedelsförsörjningen och göra det möjligt för landet att klara sig utan livsmedelshjälp på längre sikt.

När det gäller akut livsmedelshjälp erbjuds detta i form av gåvor till partner som Världslivsmedelsprogrammet (WFP). Jag vill betona att fem av de tio största givarna till WFP 2008 i samband med krisen på Afrikas horn var från Europeiska unionen. När det gäller WFP avsatte EU till exempel 28,7 miljoner euro 2008 till livsmedelshjälp till Etiopien.

Förutom den hjälp som gavs av EU genom WFP har många medlemsstater gett livsmedelshjälp till Etiopien genom andra mekanismer, till exempel Förenta nationernas centrala beredskapsfond för humanitära nödsituationer (CERF) eller kontoret för samordning av humanitära frågor för Etiopien.

I allmänhet finns det planer på att öka biståndet till regionen mycket snabbt, och Europeiska kommissionen meddelade den 16 oktober att 15 miljoner euro i ytterligare katastrofstöd har frigjorts för fem länder på Afrikas horn som har drabbats av torkan och de ökade livsmedelspriserna.

Sammanlagt borde detta nya bidrag komma 10 miljoner människor till del, varav 4,6 miljoner i Etiopien och resten i Somalia, Kenya, Uganda och Djibouti. Hittills under 2008 har kommissionen beviljat 134,5 miljoner euro i humanitärt bistånd till Afrikas horn – förutom det stöd som har givits till Sudan – varav 64 miljoner utgjordes av livsmedelshjälp. Eftersom EU:s livsmedelshjälp förvaltas av Europeiska kommissionen bör dock denna ha mer detaljerad information i frågan.

Som ni kan se visar det bistånd som EU har beviljat, tillsammans med det som medlemsstaterna har givit på bilateral nivå eller inom ramen för multilaterala organ, att EU har vidtagit beslutsamma åtgärder för att ta itu med den humanitära situationen i Etiopien.

*
* *

Fråga nr 16 från Aloyzas Sakalas (H-0737/08)

Angående: Skäl för att inte stryka organisationen Iranska folkets mujahedin från rådets förteckning över terroristorganisationer

Sedan 2003 ingår organisationen Iranska folkets mujahedin (PMOI) i rådets förteckning över terroristorganisationer. Detta beslut grundar sig på ett beslut av det brittiska inrikesministeriet om att införa PMOI i förteckningen över förbjudna organisationer.

PMOI har överklagat det beslut som de behöriga myndigheterna i Storbritannien fattade. Domar av besvärnsnämnden för förbjudna organisationer och appellationsdomstolen har lett till att PMOI ströks från den brittiska förteckningen över förbjudna organisationer i juni 2008.

Sedan den 24 juni 2008 saknar rådets beslut därmed grund i form av ett beslut av en rättslig myndighet eller motsvarande behörig myndighet. I samband med den översyn av förteckningen som genomfördes den 15 juli 2008 beslutade rådet emellertid inte att PMOI skulle strykas från förteckningen över

terroristorganisationer. Varför har rådet valt att låta PMOI stå kvar i dess förteckning över terroristorganisationer?

Svar

(FR) Detta svar, som utarbetats av ordförandeskapet och inte är bindande för vare sig rådet eller medlemsstaterna, gavs inte muntligen vid frågestunden med frågor till rådet under Europaparlamentets sammanträdesperiod i oktober 2008 i Strasbourg.

Rådets tidigare beslut att föra upp Iranska folkets mujahedin (PMOI) på den europeiska terroristbekämpningslistan föranleddes av att den fanns med på den brittiska förteckningen över förbjudna terrororganisationer.

Efter att den brittiska regeringen den 24 juni hade fattat beslutet att stryka PMOI från denna förteckning togs frågan upp huruvida organisationen skulle strykas från den europeiska förteckningen.

Rådet fick dock kännedom om annan information och drog därför den 15 juli slutsatsen att grunderna kvarstod för att PMOI skulle finnas med i den europeiska förteckningen, i enlighet med de kriterier som fastställdes i den gemensamma ståndpunkten 2001/931/GUSP.

Jag vill betona att detta beslut av rådet samt en förklaring av skälen för att organisationen ska finnas med i förteckningen har meddelats till organisationen. I detta sammanhang, och i enlighet med gällande regler, informerades PMOI om sin möjlighet att begära en översyn av beslutet och överklaga det till Europeiska gemenskapernas förstainstansrätt.

Just så gick PMOI till väga när organisationen beslutade att överklaga beslutet, och överklagan lämnades in till förstainstansrätten den 21 juli. Ärendet behandlas för närvarande, och det ankommer inte på rådet att kommentera den processen.

*
* *

Fråga nr 17 från Sarah Ludford (H-0738/08)

Angående: Gränsöverskridande tillämpning av åtgärder vid vägtrafikförseelser

Mot bakgrund av målet att inrätta ett område med fri rörlighet, gemensamt rättvisesystem och gemensamma miljömål, instämmer rådet med att det vore rimligt att tillämpa påföljder, oavsett i vilken medlemsstat man är medborgare eller bosatt, för förare som överträder lokala, regionala eller nationella trafikregler inom EU, till exempel förare som inte betalar trafikavgifter, inte respekterar lågutsläppszoner eller gröna zoner eller kör eller parkerar i buss- eller spårvagnsfiler? Vad gör rådet för att uppnå målet om övergripande tillämpning av åtgärder?

Svar

(FR) Detta svar, som utarbetats av ordförandeskapet och inte är bindande för vare sig rådet eller medlemsstaterna, gavs inte muntligen vid frågestunden med frågor till rådet under Europaparlamentets sammanträdesperiod i oktober 2008 i Strasbourg.

Frågan om hantering av vägtrafikförseelser som begås av europeiska medborgare på EU-territorium utanför hemlandet är en prioritering för det franska ordförandeskapet när det gäller transportfrågor.

Ordförandeskapet har för avsikt att använda det förslag som lämnades in av kommissionen i april 2008 som grund. Detta förslag till direktiv från Europaparlamentet och rådet syftar till att underlätta gränsöverskridande uppföljning av vissa trafikförseelser enligt medlemsstaternas lagstiftning (bilkörning utan säkerhetsbälte, fortkörning, bilkörning under alkoholpåverkan och körning mot rött ljus)⁽¹¹⁾. I direktivförslaget förordas särskilt inrättandet av ett elektroniskt nät för utbyte av uppgifter inom EU för att man lättare ska kunna identifiera fordonsinnehavaren, så att myndigheterna i en medlemsstat där en förseelse har begåtts kan skicka en anmälan till fordonsinnehavaren oavsett i vilken EU-medlemsstat denne befinner sig. I realiteten försvåras eller förhindras undersökningar, åtal och utdömande av påföljder eftersom många som begår förseelser inte är bosatta i den medlemsstat där förseelserna registreras.

(11) Dok. 7984/08 KOM(2008)0151.

En inledande diskussion ägde rum då rådet (transport) sammanträdde den 9 oktober. Denna ledde till ett brett samförstånd om behovet av att snabbt slutföra diskussionen om förslaget. Detta skulle göra det möjligt för oss att uppnå de mål som har fastställts i vitboken om trafiksäkerhet (dvs. att halvera antalet dödsfall på Europas vägar fram till år 2010).

Dessutom har rådet redan inom ramen för avdelning VI i EU-fördraget antagit flera rättsakter som syftar till att förbättra samarbetet och informationsutbytet mellan medlemsstaternas polis- och justitiedepartement, vilket omfattar offentliga åtgärder mot vägtrafikförseelser, till exempel följande:

Rambeslut 2005/214/RIF om tillämpning av principen om ömsesidigt erkännande på bötesstraff⁽¹²⁾. Syftet med detta beslut är att se till att bötesstraff som ådöms i en medlemsstat drivs in i den medlemsstat där den berörda personen normalt är bosatt eller har egendom eller inkomst.

Konventionen om kördiskvalifikationer (1998)⁽¹³⁾.

Konventionen om ömsesidig rättslig hjälp i brottmål mellan medlemsstaterna (2000)⁽¹⁴⁾.

Rådets rambeslut 2006/960/RIF om förenklat informations- och underrättelseutbyte mellan medlemsstaternas brottsbekämpande myndigheter⁽¹⁵⁾.

Beslutet om ett fördjupat gränsöverskridande samarbete, särskilt för bekämpning av terrorism och gränsöverskridande brottslighet (2008)⁽¹⁶⁾ samt beslutet om genomförande av detta beslut⁽¹⁷⁾.

Detta beslut omfattar särskilt bestämmelser om automatiserad gränsöverskridande sökning i fordonsregister.

*
* *

Fråga nr 19 från Koenraad Dillen (H-0743/08)

Angående: Nekat visum för valobservatörsuppdrag till Rwanda

Inför valet måndagen den 15 september i Rwanda skickade Europaparlamentet en delegation med valobservatörer, sammansatt enligt D'Hondt-systemet. Politiker av olika partifärg och nationaliteter ingick i denna delegation. Jag själv, grupplös ledamot av Europaparlamentet, ingick normalt sett i denna delegation. Förra året var jag närvarande vid den årliga EU-AVS-sammankomsten i Kigali och fick då utan vidare visum. Denna gång nekade Rwandas ambassad i Bryssel dock mig visum, utan att några orsaker gavs, och trots upprepade påstötningar, vilket innebar att delegation fick åka med en man kort. Rwandas regering visar därmed att den själv vill besluta om vilka som ska ingå i en valobservatörsgrupp och undergräver därmed Europaparlamentets trovärdighet som oberoende politisk institution.

Hur bedömer rådet de rwandiska myndigheternas ståndpunkt? Har rådet frågat varför Rwanda inte ville ge visum till en medlem av denna delegation? Vilka åtgärder kommer rådet framöver att vidta inför de rwandiska myndigheterna för att undvika ett sådant godtycke?

Svar

(FR) Detta svar, som utarbetats av ordförandeskapet och inte är bindande för vare sig rådet eller medlemsstaterna, gavs inte muntligen vid frågestunden med frågor till rådet under Europaparlamentets sammanträdesperiod i oktober 2008 i Strasbourg.

Rådet beklagar att Rwandas ambassad i Bryssel nekade er visum och att de inte förklarade orsaken till detta. Rådets ordförandeskap och chefen för Europeiska kommissionens delegation har tagit kontakt med de rwandiska myndigheterna i Kigali med anledning av att de inte har velat utfärda visum till några av de

(12) EUT L 76, 22.3.2005, s. 16.

(13) EUT C 216, 10.7.1998, s. 2.

(14) EUT C 197, 12.7.2000, s. 3.

(15) EUT L 386, 29.12.2006, s. 89.

(16) EUT L 210, 6.8.2008, s. 1.

(17) EUT L 210, 6.8.2008, s. 12.

valobservatörer som har utsetts av Europeiska kommissionen. Även om detta ledde till att situationen förbättrades betydligt har det tyvärr inte haft någon positiv inverkan i ert fall.

I sina regelbundna kontakter med Rwanda kommer rådet att betona oberoendet i EU:s handlande, vilket försvagas av en sådan vägran att bevilja visum till dem som har utnämnts till att delta i EU:s delegationer till Rwanda inom ramen för förbindelserna mellan EU och Rwanda.

För att undvika att andra EU-valobservatörsuppdrag i framtiden ska ställas inför liknande svårigheter har rådet uppmanat kommissionen att se över möjliga vägar. Ett steg skulle vara att införa en klausul mot diskriminering av Europeiska unionens observatörer i de samförståndsavtal som ingås med stater som har bett om att en observatörsgrupp ska skickas till dem.

*
* *

Fråga nr 20 från Dimitrios Papadimoulis (H-0747/08)

Angående: Skydd av palestinska fångars rättigheter i israeliska fångelser

I e n f ä r s k r e s o l u t i o n (<http://www.europarl.europa.eu/sides/getDoc.do?type=TA&reference=P6-TA-2008-0404&language=SV>) om situationen för palestinska fångar i israeliska fångelser skriver Europaparlamentet att "mer än 11 000 palestinier, däribland hundratals kvinnor och barn, [befinner sig] i israeliska fångelser", och uttrycker "sin oro över situationen för fängslade palestinska kvinnor och svaga fångar, vilka enligt rapporter utsätts för dålig behandling och saknar tillgång till hälsovård". I samma resolution uppmanar parlamentet "Israel att garantera att miniminormerna för fängsligt förvar respekteras, att ställa frihetsberövade personer inför rätta och upphöra med s.k. beslut om administrativt frihetsberövande samt vidta lämpliga åtgärder för minderåriga i fängelse och för fångars rätt till besök, helt i enlighet med internationella normer, inklusive konventionen om barns rättigheter och FN:s konvention mot tortyr".

Vilka åtgärder har rådet redan vidtagit för att skydda rättigheterna för palestinska fångar, i synnerhet barn, i israeliska fångelser? Vilka åtgärder tänker rådet vidta för att hörsamma parlamentets resolution?

Svar

(FR) Detta svar, som utarbetats av ordförandeskapet och inte är bindande för vare sig rådet eller medlemsstaterna, gavs inte muntligen vid frågestunden med frågor till rådet under Europaparlamentets sammanträdesperiod i oktober 2008 i Strasbourg.

Eftersom vi redan har diskuterat denna fråga tillsammans vid sammanträdesperioden i juli vill jag än en gång bekräfta för er att EU är ytterst aktiv i denna fråga. På alla nivåer fortsätter EU att meddela Israel sin stora oro när det gäller situationen för de mänskliga rättigheterna. Vi gör det vid alla högnivåmöten mellan de två parterna och vid politiska dialogmöten.

Vid dessa möten tas samtliga frågor upp:

- respekten för de mänskliga rättigheterna, även religions- och trosfriheten
- utvidgningen av bosättningar
- internationell humanitär rätt samt
- administrativt frihetsberövande, även individuella fall – vilket är den fråga som ledamoten uttryckligen har tagit upp.

När det särskilt gäller barn diskuterades vid det tredje mötet med den informella arbetsgruppen om mänskliga rättigheter, som ägde rum den 30 april 2008, mer ingående en hel rad frågor, till exempel situationen för minoriteter, människorättsaktivister och barns rättigheter. Vid detta tillfälle upprepade EU behovet av en lämplig uppföljning av dessa frågor.

I allmänhet anser EU att det är nödvändigt att upprätthålla kontakten via alla diplomatiska och politiska kanaler. EU har alltid starkt betonat vikten av att föra en dialog. En dialog om respekten för internationell och humanitär rätt, som genomförs på ett konstruktivt sätt i enlighet med de bestämmelser som har fastslagits i de fördrag som har ingåtts med Israel, är den mest effektiva metoden att framföra EU:s åsikter och budskap i alla frågor.

Den 16 juni i år, vid det åttonde mötet i associeringsrådet EU–Israel, ägde diskussioner rum i syfte att uppgradera förbindelserna mellan EU och Israel. I detta sammanhang är dialogen mellan EU och Israel om mänskliga rättigheter en väsentlig del i denna process, eftersom EU föreslår att ett underutskott för mänskliga rättigheter ska inrättas inom ramen för associeringsavtalet. Detta underutskott skulle ersätta den befintliga informella arbetsgruppen. Parlamentet har välkomnat detta initiativ som visar prov på vår gemensamma syn på situationen.

*
* *

Fråga nr 21 från Christopher Heaton-Harris (H-0749/08)

Angående: EU-finansiering

Anser rådets ordförandeskap verkligen att Lissabonfördraget är nödvändigt? I förslaget till EU:s budget för 2009 fortsätter kommissionen att finansiera nya åtgärder som finns med i det oratificerade fördraget trots att rättslig grund saknas. Om detta är möjligt utan Lissabonfördraget undrar jag om fördraget över huvudtaget behövs?

Svar

(FR) Detta svar, som utarbetats av ordförandeskapet och inte är bindande för vare sig rådet eller medlemsstaterna, gavs inte muntligen vid frågestunden med frågor till rådet under Europaparlamentets sammanträdesperiod i oktober 2008 i Strasbourg.

Det är inte rådets uppgift att kommentera Lissabonfördraget, som har undertecknats av medlemsstaterna, även om ratificeringsprocessen ännu inte är avslutad.

Ledamoten uppmärksammas dock på Europeiska rådets slutsatser från 19–20 juni 2008⁽¹⁸⁾, där det står att syftet med Lissabonfördraget är att hjälpa unionen att fungera effektivare och mer demokratiskt.

*
* *

Fråga nr 22 från Nirj Deva (H-0751/08)

Angående: Valéry Giscard d'Estaings uttalande om Lissabonfördraget

Instämmer rådets ordförandeskap i Valéry Giscard d'Estaings uttalande om att de medlemsstater som inte vill anta Lissabonfördraget helt enkelt kan ha en annan typ av EU-medlemskap, vilket skulle leda till ett Europa med "två hastigheter"?

Svar

(FR) Detta svar, som utarbetats av ordförandeskapet och inte är bindande för vare sig rådet eller medlemsstaterna, gavs inte muntligen vid frågestunden med frågor till rådet under Europaparlamentets sammanträdesperiod i oktober 2008 i Strasbourg.

Det är inte rådets uppgift att kommentera uttalanden av politiska personer.

*
* *

Fråga nr 23 från Martin Callanan (H-0753/08)

Angående: Lissabonfördraget

Tror rådets ordförandeskap att medborgarna i EU:s olika medlemsstater, till exempel i Frankrike, skulle ha röstat nej till Lissabonfördraget om de hade fått folkomrösta om frågan?

Svar

(FR) Detta svar, som utarbetats av ordförandeskapet och inte är bindande för vare sig rådet eller medlemsstaterna, gavs inte muntligen vid frågestunden med frågor till rådet under Europaparlamentets sammanträdesperiod i oktober 2008 i Strasbourg.

⁽¹⁸⁾ Dok. 11018/08.

Man bör tänka på att medlemsstaterna ratificerar ändringsförslag till fördragen i enlighet med bestämmelserna i respektive lands författning. Om en sådan ratificering genomförs med stöd av en folkomröstning är det upp till den berörda medlemsstaten att godta de slutsatser som framkommer som ett resultat av folkomröstningen.

Det är inte rådets uppgift att komma med förslag när det gäller den fråga som ställts av ledamoten.

*
* *

Fråga nr 25 från Athanasios Pafilis (H-0758/08)

Angående: Militärövningen Europa-II/2008 i Grekland

I förra veckan avslutades i Grekland (området Askos–Profitis i Thessaloniki) en militärövning för den grekiskledda "stridsenheten" (Hellbrock) inom den så kallade EU-armén, en övning som gick under namnet Europa-II/2008. Som bilder i grekisk press kunnat avslöja gick ett av inslagen i övningen ut på att armén skulle konfronteras med demonstranter som bar banderoller med slagord som "EU go home"!

Hur ställer sig rådet till att EU:s militära styrkor genomför övningar av detta slag? Anser rådet att det är varje folks rätt, inom och utanför EU, att offentligt ge uttryck för sina åsikter, däribland naturligtvis även motstånd mot EU:s politik och ifrågasättande av dess suveränitet?

Svar

(FR) Detta svar, som utarbetats av ordförandeskapet och inte är bindande för vare sig rådet eller medlemsstaterna, gavs inte muntligen vid frågestunden med frågor till rådet under Europaparlamentets sammanträdesperiod i oktober 2008 i Strasbourg.

Rådet vill påpeka att genomförandet av övningar av detta slag är ett nationellt ansvar, samt att Europakåren inte är ett organ som utgör en del av Europeiska unionen.

*
* *

Fråga nr 26 från Marie Anne Isler Béguin (H-0760/08)

Angående: EG-domstolens dom av den 12 juli 2005

Med anledning av bristande efterlevnad av gemenskapsrätten avseende storleken på fångade fiskar dömde EG-domstolen i sin dom av den 12 juli 2005 Frankrike till att betala ett bötesbelopp på 20 miljoner EUR och ett vite på 57,8 miljoner EUR per halvår.

Vid vilken tidpunkt uppfyllde Frankrike besluten i domen? Utgående från denna tidpunkt skulle jag även vilja veta exakt vilka bötes- och vitesbelopp som Frankrike har betalat.

Svar

(FR) Detta svar, som utarbetats av ordförandeskapet och inte är bindande för vare sig rådet eller medlemsstaterna, gavs inte muntligen vid frågestunden med frågor till rådet under Europaparlamentets sammanträdesperiod i oktober 2008 i Strasbourg.

Fru Isler Béguin, jag anser inte att det vore rätt av mig att i egenskap av rådsordförande svara er, eftersom det inte är rådets uppgift att inta en ståndpunkt om en medlemsstats genomförande av en dom från EG-domstolen. Som fransk minister kan jag dock försäkra er att Frankrike helt och hållet har uppfyllt besluten i domen.

*
* *

Fråga nr 27 från Ilda Figueiredo (H-0762/08)

Angående: Rättigheter för fem kubanska patrioter fångslade i Förenta staterna

Förenta staterna håller som känt fem kubanska patrioter fångslade i amerikanska fängelser sedan den 12 september 1998, dvs. sedan tio år tillbaka. Dessa kubaner är Gerardo Hernández, René González, Ramón Labañino, Fernando González och Antonio Guerrero. Det är fem kubanska medborgare som inte gjort annat än försvarat sitt land och sitt folk och som utsatts för flera situationer som kännetecknats av olagligheter.

Grundläggande mänskliga rättigheter, såsom rätt till familjebesök, respekteras fortfarande inte. Det kan även påminnas om att inga besök som ledamöter av Europaparlamentet, inklusive jag själv, har velat göra har tillåtits.

Vilka åtgärder har rådet för avsikt att vidta för att delge den amerikanska regeringen sin ståndpunkt om kränkningarna av de mest grundläggande mänskliga rättigheterna, såsom grymma förbud och begränsningar ifråga om besök av de fem fängslades familjemedlemmar?

Har rådet redan inför den amerikanska regeringen uttryckt sin åsikt om beslutet att inte låta ledamöter av Europaparlamentet, inklusive mig själv, besöka de fem kubanska patrioterna?

Fråga nr 28 från Georgios Toussas (H-0773/08)

Angående: Omedelbart frigivande av fem kubanska patrioter

Det är nu tio år sedan Förenta staterna med falska och ogrundade anklagelser grep de fem kubanska patrioterna Gerardo Hernández, Antonio Guerrero, Ramón Labañino, Fernando González och René González. De sitter alltjämt inspärrade i amerikanska fängelser i strid med grundläggande rättsprinciper och under stränga förhållanden, och får inte ta emot besök ens av sina egna släktingar, och inte heller av en delegation bestående av Europaparlamentsledamöter som officiellt ansökt om att få besöka dem.

Förenta staterna bryter mot de fem fångarnas grundläggande mänskliga rättigheter och mer allmänt mot grundläggande principer i internationell och humanitär rätt.

Fördömer rådet det fortsatta, olagliga kvarhållandet av de fem kubanerna?

Hur ställer sig rådet till appellerna från nationella parlament och från internationella och nationella organisationer om ett omedelbart frigivande av de fem fängslade kubanska patrioterna?

Gemensamt svar

(FR) Detta svar, som utarbetats av ordförandeskapet och inte är bindande för vare sig rådet eller medlemsstaterna, gavs inte muntligen vid frågestunden med frågor till rådet under Europaparlamentets sammanträdesperiod i oktober 2008 i Strasbourg.

Europeiska unionen upprepar sitt motstånd mot godtyckliga fängslanden och beklagar varje situation där mänskliga rättigheter och respekt för individer inte garanteras på ett lämpligt sätt.

Rådet är medvetet om att Förenta staternas myndigheter i vissa fall inte har tillåtit medlemmar av fångars familjer, eller andra personer, även ledamöter i Europaparlamentet, att kontakta de fem kubanska medborgare som har fängslats och anklagats för spioneri av de amerikanska myndigheterna. Enligt Förenta nationernas arbetsgrupp om godtyckliga fängslanden har dock de flesta av fångarnas släktingar beviljats visum för att besöka sina familjer.

*

* *

Fråga nr 30 från Syed Kamall (H-0767/08)

Angående: Marknaderna

Håller rådet med om att frihandel är något positivt och att statlig intervention på marknaderna - inbegripet från EU:s sida - är något negativt? Håller rådet vidare med om att en av Lissabonfördragets största brister är att det inte främjar denna princip?

Svar

(FR) Detta svar, som utarbetats av ordförandeskapet och inte är bindande för vare sig rådet eller medlemsstaterna, gavs inte muntligen vid frågestunden med frågor till rådet under Europaparlamentets sammanträdesperiod i oktober 2008 i Strasbourg.

Rådet tror liksom ledamoten på marknadsekonomin. Den är av central betydelse för gemenskapens strategi, vilket även framgår av artikel 4 i Fördraget om upprättandet av Europeiska gemenskapen, som innehåller en uppmaning om att respektera principen om en öppen marknadsekonomi med fri konkurrens.

Den finansiella kris vi för närvarande genomgår har dock påmint oss om att marknaden kan ha sina brister om den inte blir föremål för disciplin och regler. Detta är inte någon ideologisk debatt, utan en reflektion: det finns fall där en offentlig intervention är nödvändig för att se till att marknaden fungerar effektivt, ansvarsfullt och på ett sätt som uppmuntrar tillväxt.

När det gäller Lissabonfördraget bör man tänka på att det ännu inte har trätt i kraft och att det inte är rådets uppgift att tolka det.

*
* *

Fråga nr 31 från Mikel Irujo Amezaga (H-0768/08)

Angående: Svarta listor i enlighet med förordning (EG) nr 881/2002

Genom EG-domstolens dom den 3 september 2008 (i de förenade målen C-402/05 P och C-415/05 P) upphävdes förordning (EG) nr 881/2002⁽¹⁹⁾ för Y.A. Kadi och Al Barakaat International Foundation.

I domen konstaterades att "det förfarande som är tillämpligt också ska erbjuda den berörda personen ett lämpligt tillfälle att lägga fram sitt fall för de behöriga myndigheterna". Detta skedde inte i det aktuella fallet.

Kan rådet garantera att uppförandet av de personer, grupper och organisationer som omfattas av bilagan till förordningen sker på ett sätt som respekterar medborgarnas och organisationernas grundläggande rättigheter?

Svar

(FR) Detta svar, som utarbetats av ordförandeskapet och inte är bindande för vare sig rådet eller medlemsstaterna, gavs inte muntligen vid frågestunden med frågor till rådet under Europaparlamentets sammanträdesperiod i oktober 2008 i Strasbourg.

För det första vill jag protestera mot beteckningen "svart lista" för de europeiska bestämmelserna om sanktioner mot vissa personer och enheter som tillhör eller är associerade med al-Qaida eller talibanerna, vilka införlivar de beslut om sanktioner som fattades av FN:s säkerhetsråds 1267-kommitté (kommittén för sanktioner mot talibanerna och al-Qaida). Detta är en mekanism som innebär vissa restriktiva åtgärder vars huvudsakliga syfte är att förhindra terroråd. Förteckningarna är välkända och offentliga, liksom de åtgärder som är kopplade till dem.

När det gäller de förenade målen som rör Yassin Abdullah Kadi och Al Barakaat International Foundation har rådet noterat EG-domstolens dom av den 3 september 2008. För att den rätt till försvar som EG-domstolen nämner ska respekteras kommer den information som ligger till grund för införandet i förteckningen över europeiska sanktioner mot vissa personer och enheter som tillhör eller är associerade med al-Qaida eller talibanerna att meddelas till de berörda parterna. Yassin Abdullah Kadi och Al Barakaat International Foundation kommer således att ha möjlighet att svara med kommentarer.

Rådet kommer också att reflektera över de ändringar som skulle kunna göras i förfarandet för ett europeiskt införlivande av Förenta nationernas sanktioner mot vissa personer och enheter som tillhör eller är associerade med al-Qaida eller talibanerna. Rådet kommer under alla omständigheter att se till att de nödvändiga åtgärderna för att tillämpa domen vidtas inom rimlig tid.

*
* *

Fråga nr 32 från Bernd Posselt (H-0771/08)

Angående: Tidsplan för Eulex

I sitt svar på min muntliga fråga <http://www.europarl.europa.eu/sides/getDoc.do?type=QT&reference=H-2008-0647&language=SV>⁽²⁰⁾ ansåg rådet att Europeiska unionens rättsstatsuppdrag (Eulex) avsevärt skulle förbättra läget i norra Kosovo. Hur kommer det sig att det går så långsamt med utplaceringen av Eulex i alla delar av Kosovo? Hur ser

⁽¹⁹⁾ EGT L 139, 29.5.2002, s. 9

⁽²⁰⁾ Skriftligt svar av den 23.9.2008.

tidsplanen ut fram till årets slut? När kommer Eulex enligt rådet att vara i full funktion och helt eller till stor del avlösa UNMIK?

Svar

(FR) Detta svar, som utarbetats av ordförandeskapet och inte är bindande för vare sig rådet eller medlemsstaterna, gavs inte muntligen vid frågestunden med frågor till rådet under Europaparlamentets sammanträdesperiod i oktober 2008 i Strasbourg.

Utplaceringen av Eulex har försenats på grund av processen med att ställa om FN:s interimistiska uppdrag i Kosovo (UNMIK), vilket beslutades om först i juni 2008. Dessutom är utplaceringen av uppdraget beroende av överföringen av lokaler och utrustning från UNMIK. Den generella överenskommelsen om denna överföring nåddes inte förrän den 18 augusti, och genomförandet har gått mycket långsamt på grund av komplexa administrativa förfaranden, såväl från FN:s som från Europas sida.

Den 21 september beslutade rådet att än en gång påbörja utplaceringen av uppdraget, veckovis med cirka 100 personer åt gången. I slutet på oktober kommer också begäran om utplacering av integrerade polisenheter att skickas, dessa kommer att ingå i uppdraget från och med slutet av november. Slutligen ska den personal som har valts ut till Eulex, och som för närvarande arbetar inom ramen för UNMIK, föras över till uppdraget i slutet av november.

Hittills är cirka 300 tjänster ännu vakanta. Medlemsstaterna och de fem bidragande stater som inte är med i EU har nyligen än en gång blivit ombedda, att denna vecka lämna sina bidrag så snart som möjligt för att fylla de luckor som nu finns. Rådet har också beslutat att erbjuda ännu ett tredjeländ, Kanada, att delta i uppdraget.

Om utplaceringen genomförs som planerat och om förfarandena för inköp och överföring av nödvändig utrustning hanteras så snart som rådet kräver, kommer uppdraget att i början av december nå sin initiala operativa kapacitet och kunna utöva de befogenheter som utgör dess mandat.

*
* *

Fråga nr 33 från Gianluca Susta (H-0775/08)

Angående: Skor

Under den sista veckan i september har den italienska tullen (Guardia di Finanza) beslagtagit 1 700 000 skodon i Italien. Dessa skor var av förfalskade märken och 84 000 av dem var märkta med den felaktiga angivelsen "tillverkad i Italien". I många skor påträffades alarmerande höga nivåer av sexvärt krom som är cancerframkallande.

Hur ser rådet på den inträffade händelsen och vilka åtgärder avser det att vidta för att förhindra att liknande händelser inträffar? Avser rådet att uppmana kommissionen att oftare inleda antidumpningsförfaranden mot Kina? Anser rådet att det är nödvändigt att skärpa produkters kvalitetsstandarder genom att godkänna kommissionens förslag till förordning (KOM(2005)0661) från december 2005 om kravet på ursprungsmärkning på importerade produkter från tredjeländer? Anser rådet att det bör uppmana kommissionen att lägga fram lagstiftningsförslag och/eller att skärpa gällande bestämmelser om spårbarhet och hygien för textilier, skodon, kosmetika, smycken och liknande produkter som "tillverkats" i länder utanför EU?

Svar

(FR) Detta svar, som utarbetats av ordförandeskapet och inte är bindande för vare sig rådet eller medlemsstaterna, gavs inte muntligen vid frågestunden med frågor till rådet under Europaparlamentets sammanträdesperiod i oktober 2008 i Strasbourg.

Varumärkesförfalskning är ett riktigt gissel som äventyrar de europeiska företagens konkurrenskraft, samt konsumenternas hälsa och säkerhet. Med tanke på de oroande proportioner som detta fenomen har antagit, har det franska ordförandeskapet nyligen tagit ett initiativ i form av en resolution om en övergripande europeisk plan för bekämpning av varumärkesförfalskning och piratkopiering, vilken antogs vid rådets (konkurrensfrågor) möte den 25 september. EU kommer därmed att inrätta ett europeiskt observationscentrum angående varumärkesförfalskning och piratkopiering, byggt på kommissionens befintliga strukturer; fler

åtgärder kommer att vidtas på området medvetandegörande och kommunikation med konsumenter, och offentlig-privata partnerskapsavtal kommer att utvecklas för att främja samarbetet mellan yrkesutövare.

Kampen mot varumärkesförfalskning är avgörande för konkurrenskraften hos våra företag. Kommissionen och medlemsstaterna har därför arbetat med förhandlingarna om ett plurilateralt handelsavtal om åtgärder mot varumärkesförfalskning (ACTA) med viktiga partner, däribland särskilt USA och Japan. Tanken är att detta utkast till avtal, som kommer att stärka det befintliga internationella samarbetet, på lång sikt ska inbegripa de stora växande staterna, till exempel Kina. Alla bilaterala avtal som EU ingår med tredjeländer innehåller klausuler om skydd av immateriell äganderätt. Det internationella samarbetet kommer också att utökas i forum som WTO och genom G8. Vi har redan uppnått goda resultat med Förenata staternas tullmyndigheter, som har gjort betydande tillslag, och vi måste fortsätta med detta arbete.

När det gäller Kina går det också åt rätt håll. Kina har ändrat sina lagar och regler och infört exportkontroller. Även om det återstår mycket att göra i Kina – och vi kommer att vara särskilt vaksamma i denna fråga – borde vi trots det gratulera landet till de ansträngningar det är villigt att göra för att förse sig med relevant lagstiftning och genomföra den effektivt. I detta sammanhang förväntar vi oss att kunna välkomna ett antagande av en gemensam handlingsplan inom tullområdet för EU och Kina vid toppmötet mellan EU och Kina den 1 december 2008.

När det gäller antidumpningsförfaranden kräver en tillämpning av sådana förfaranden som ni vet först och främst ett klagomål från den berörda gemenskapsindustrin. Därefter är det kommissionens uppgift att genomföra en undersökning för att kontrollera om dumpning verkligen sker. Det är därför antalet klagomål som avgör antalet undersökningar, och på denna punkt borde företagen vara bättre informerade. Det är beklagligt, som de själva har betonat i en studie som nyligen genomfördes i Europa om denna fråga, att de nuvarande förfarandena är byråkratiska, långdragna och ofta tvetydiga. Vi bör inte avskräcka företag som anser att de själva har lidit skador av konkurrensbegränsande verksamhet från att vända sig till de europeiska institutionerna för att återskapa en rättvis konkurrens. För att uppmuntra dem att göra det är det utan tvekan nödvändigt att hjälpa dem, att underlätta åtgärderna, att rationalisera och snabba på förfarandena, samtidigt som vi bibehåller en mycket hög nivå av stränghet i kampen mot dumpning, var den än har sitt ursprung.

När det gäller märkningen av ursprungslandet på importerade produkter har Europeiska gemenskapen i dagsläget ingen lagstiftning om ursprungsmärkning av industriprodukter som importeras från länder utanför EU ("tillverkat i"-etiketter). Under det samråd som anordnades av kommissionen 2004 förklarade vissa medlemsstater och en del intresserade organ (industrier, arbetstagarorganisationer, konsumenter och andra institutioner) att de oroades allt mer av det växande antalet missledande och/eller falska ursprungsangivelser på importerade produkter, och de begärde att man skulle införa regler som gör det obligatoriskt att förse importvaror och/eller EU-produkter med ursprungsmärkning. Det förslag som lämnades in 2005 av kommissionen öppnade för möjligheten att fastställa en produkts ursprung, åtminstone delvis, genom tullbestämmelser. Som ni vet har de politiska och rättsliga förutsättningar som krävs för att detta förslag ska kunna antas ännu inte uppnåtts. Detta innebär att vi verkligen måste fortsätta att arbeta med frågan, för ett sådant projekt kräver samförstånd. Jag måste också understryka att rådet har noterat den förklaring om ursprungsmärkning som antogs av Europaparlamentet i november 2007⁽²¹⁾.

När det gäller lagstiftningen om spårbarhet, hygien och säkerhet är det kommissionens uppgift att lägga fram förslag på detta område.

*
* *

Fråga nr 34 från Rodi Kratsa-Tsagaropoulou (H-0778/08)

Angående: Läkarkontroller vid migranternas inresa och vistelse i EU

Enligt rapporten från det portugisiska ordförandeskapet (andra halvåret 2007) "Hälsa och migration i EU" lider immigranter och flyktingar som kommer till EU i större utsträckning av infektionssjukdomar och andra sjukdomar som de antingen har med sig från hemländerna eller senare ådrar sig på grund av plötsligt ändrade livsbetingelser eller dåliga levnadsförhållanden i mottagarländerna.

Med tanke på ovanstående uppgifter, rådets slutsatser från december 2007 och ortsbefolkningens oro för folkhälsan i områden som måste ta emot många illegala invandrare, skulle jag vilja be rådet att besvara

(21) Förklaring 0075/2007.

följande frågor: Vilka av förslagen från det portugisiska ordförandeskapet har genomförts? Vilka förslag överväger man? Vilken är situationen för närvarande i EU-länderna och vilka åtgärder planeras och vidtar man på EU-nivå för att kontrollera och bekämpa sjukdomar vid inresa och vistelse i mottagarländerna? Vilka förslag och planer finns när det gäller hälsoskydd för personer som arbetar i mottagningsanläggningar för migranter?

Svar

(FR) Detta svar, som utarbetats av ordförandeskapet och inte är bindande för vare sig rådet eller medlemsstaterna, gavs inte muntligen vid frågestunden med frågor till rådet under Europaparlamentets sammanträdesperiod i oktober 2008 i Strasbourg.

Vikten av den fråga som ledamoten har tagit upp erkändes av rådet i dess slutsatser av den 6 december 2007⁽²²⁾ om hälsa och migration. I dessa slutsatser uppmanade rådet medlemsstaterna att underlätta tillgången till hälso- och sjukvård för migranter och se till att de kan få tillgång till hälso- och sjukvård i enlighet med tillämpliga gemenskapsinstrument samt internationella och nationella instrument.

I samma slutsatser påpekade rådet att det står i artikel 152 i Fördraget om upprättandet av Europeiska gemenskapen att en hög hälsoskyddsnivå ska säkerställas av gemenskapen, med förbehållet att gemenskapsåtgärderna för folkhälsa fullt ut ska respektera medlemsstaternas ansvar för att organisera och tillhandahålla hälso- och sjukvård och därför enbart kan komplettera den nationella politiken.

Det finns således inga planer på en EU-strategi för läkarkontroller vid immigranternas inresa, eftersom detta är en fråga för medlemsstaterna.

Av detta skäl har det aldrig funnits någon särskild gemenskapslagstiftning om hälsoskydd för personer som arbetar i mottagningsanläggningar för immigranter och flyktingar. Trots det föreskrivs i direktiv 89/391/EEG⁽²³⁾, särskilt artikel 6 i direktivet, en allmän skyldighet för arbetsgivaren att utvärdera alla de risker som arbetstagarna kan tänkas bli utsatta för och vidta nödvändiga åtgärder för att skydda arbetstagarnas hälsa och säkerhet.

Immigranternas hälsa och deras tillgång till hälso- och sjukvård är dessutom en angelägenhet som rådet har tagit hänsyn till, särskilt i dess senaste arbete. Europaparlamentets och rådets direktiv om gemensamma normer och förfaranden för återvändande av tredjelandsmedborgare som vistas olagligt i medlemsstaterna, som antogs den 18 juni i år innehåller följande:

– En skyldighet att ta hänsyn till "hälsotillståndet för den berörda tredjelandsmedborgaren" (artikel 5) vid genomförandet av direktivet.

– Ett krav på att medlemsstaterna i avvaktan på en tredjelandsmedborgares återvändande ska tillhandahålla "akutsjukvård och nödvändig behandling av sjukdomar" (artikel 14), särskilt när denne hålls i förvar (artikel 16).

Enligt förslaget till rådets direktiv om ett enda ansökningsförfarande för ett kombinerat tillstånd för tredjelandsmedborgare att vistas och arbeta på en medlemsstats territorium och om en gemensam uppsättning rättigheter för arbetstagare från tredjeland som vistas lagligen i en medlemsstat, som för närvarande är föremål för förhandlingar, ska dessutom en av de rättigheter som arbetstagare från tredjeland bör åtnjuta på likvärdigt sätt som EU-medborgare vara en arbetsmiljö som är säker och inte hälsovadlig (artikel 12).

*
* *

Fråga nr 35 från Pedro Guerreiro (H-0781/08)

Angående: Skydd av produktionen och sysselsättningen inom textil- och beklädnadssektorn i olika EU-länder

EU och Kina har kommit överens om ett gemensamt övervakningssystem för export av vissa kategorier av textil- och beklädnadsprodukter från Kina till EU:s medlemsstater. Då den 31 december 2008 dessutom

(22) Dok. 15609/07.

(23) Rådets direktiv 89/391/EEG om åtgärder för att främja förbättringar av arbetstagarnas säkerhet och hälsa i arbetet.

närmar sig undrar jag hur rådet efter 2008 ämnar undvika den situation som uppstod 2005 och som kännetecknades av att importen av textilier och beklädnadsprodukter från Kina ökade dramatiskt?

Ämnar rådet föreslå att mekanismen för dubbel övervakning ska förlängas efter den 31 december 2008? I vilket skede befinner sig förslaget till förordning om angivelsen av "tillverkat i"?

Svar

(FR) Detta svar, som utarbetats av ordförandeskapet och inte är bindande för vare sig rådet eller medlemsstaterna, gavs inte muntligen vid frågestunden med frågor till rådet under Europaparlamentets sammanträdesperiod i oktober 2008 i Strasbourg.

Rådet är fullständigt medvetet om att vi närmar oss slutet på giltighetstiden för samförståndsavtalet mellan Europeiska kommissionen och Folkrepubliken Kinas handelsministerium om export av vissa textil- och beklädnadsprodukter. Samma sak gäller för kommissionens förordning nr 1217/2007 i enlighet med vilken export till gemenskapen av vissa kinesiska textil- och beklädnadsprodukter överfördes till ett dubbelt kontrollsystem under 2008.

Inom den gemensamma handelspolitiken är det i allmänhet kommissionens uppgift att lägga fram förslag till rådet. Än så länge har rådet inte erhållit några förslag från kommissionen i denna fråga. Det verkar också som om de berörda europeiska industrierna hittills inte har efterfrågat detta.

När det gäller märkningen av ursprungslandet på importerade produkter har Europeiska gemenskapen i dagsläget ingen lagstiftning om ursprungsmärkning av industriprodukter som importeras från länder utanför EU ("tillverkad i"-etiketter).

Under det samråd som organiserades av kommissionen 2004 förklarade vissa medlemsstater och en del intresserade organ (industrier, arbetstagarorganisationer, konsumenter och andra institutioner) att de oroades allt mer av det växande antalet missledande och/eller falska ursprungsangivelser på importerade produkter, och de begärde att man skulle införa regler som gör det obligatoriskt att förse importvaror och/eller EU-produkter med ursprungsmärkning. Det förslag som lämnades in 2005 av kommissionen öppnade för möjligheten att fastställa en produkts ursprung, åtminstone delvis, genom tullbestämmelser.

Som ni vet har de politiska och rättsliga förutsättningar som krävs för att detta förslag ska kunna antas ännu inte uppnåtts. Detta innebär att vi verkligen måste fortsätta att arbeta med frågan, för ett sådant projekt kräver samförstånd. Jag måste också understryka att rådet har noterat den förklaring om ursprungsmärkning som antogs av Europaparlamentet i november 2007⁽²⁴⁾.

*
* *

Fråga nr 36 från Ryszard Czarnecki (H-0788/08)

Angående: Den ekonomiska krisen i Europa

Har rådet för avsikt att anta en ståndpunkt om den djupa ekonomiska kris som Europa möjligen står inför, och i så fall vilken?

Svar

(FR) Detta svar, som utarbetats av ordförandeskapet och inte är bindande för vare sig rådet eller medlemsstaterna, gavs inte muntligen vid frågestunden med frågor till rådet under Europaparlamentets sammanträdesperiod i oktober 2008 i Strasbourg.

Vår främsta prioritet är naturligtvis att möta den finansiella krisen. Vi har alla – rådet, Europaparlamentet, kommissionen, centralbanken – tagit vårt ansvar.

Europeiska rådet har just givit sitt enhälliga stöd till den plan och de principer som man kom överens om vid toppmötet för euroländernas stats- och regeringschefer, som ägde rum den 12 oktober i Paris. De 27 medlemsstaterna har nu ett svar på den finansiella krisen och en genomarbetad plan för att hantera den. På kort sikt var detta prioriteringen: att göra det möjligt för EU att vidta samordnade och konsekventa åtgärder.

(24) Förklaring 0075/2007.

Naturligtvis är vi inte omedvetna om krisens effekter på ekonomin och riskerna för tillväxten. Vid det informella mötet i Nice i september, och därefter vid rådets sammanträde den 7 oktober, fastställde finansministrarna de första ansatserna till ett samordnat bemötande av den ekonomiska avmattningen. Slutsatser antogs i denna fråga.

I samma syfte betonade Europeiska rådet vid sitt sammanträde den 15 och 16 oktober 2008 sin fasta beslutsamhet att vidta nödvändiga åtgärder för att stödja tillväxt och sysselsättning. Ett mandat gavs därför till kommissionen att "före årets slut utarbeta lämpliga förslag, bl.a. för att bibehålla den europeiska industrins internationella konkurrenskraft".

*
* *

Fråga nr 37 från Konstantinos Droutsas (H-0790/08)

Angående: Turkiets efterlevnad av internationell rätt

Turkiet har under de senaste dagarna återigen skickat stridsplan för att bomba Avasin-Basyanområdet i norra Irak och på så sätt ökat spänningarna längs gränsen mellan de båda länderna och brutit mot principen om gränsernas okränkbarhet enligt internationell rätt, vilket har fått förödande konsekvenser för lokalbefolkningen.

Fördömer rådet Turkiets senaste angrepp på ett annat lands territorium, vilket utgör ett brott mot gränsernas okränkbarhet, en princip som ingår i internationell rätt?

Svar

(FR) Detta svar, som utarbetats av ordförandeskapet och inte är bindande för vare sig rådet eller medlemsstaterna, gavs inte muntligen vid frågestunden med frågor till rådet under Europaparlamentets sammanträdesperiod i oktober 2008 i Strasbourg.

Europeiska unionen övervakar situationen mycket noggrant. I sina slutsatser av den 10 december 2007 fördömde rådet alla terroristattacker och allt våld på turkiskt territorium och uttrycker sin solidaritet med Turkiets folk. Rådet stödde också Turkiets ansträngningar att skydda sin befolkning och bekämpa terrorismen, samtidigt som man respekterar de mänskliga rättigheterna, de grundläggande friheterna och folkrätten samt bevarar regional fred och stabilitet.

I ett uttalande som publicerades den 3 oktober 2008 fördömde ordförandeskapet mycket starkt den attack som genomfördes av PKK mot en militär utpost i sydöstra Turkiet. Ordförandeskapet upprepade också att EU definitivt står vid Turkiets sida i landets kamp mot terrorismen.

I ett tidigare uttalande, som publicerades den 25 februari 2008, erkände rådets ordförandeskap "Turkiets behov av att skydda sin befolkning mot terrorism", men uppmanade samtidigt Turkiet "att avstå från att göra oproportionerliga militära ingripanden och att respektera Iraks territoriella integritet, de mänskliga rättigheterna och rättsstatsprincipen. Rådet uppmanade också Turkiet "att begränsa sina militära aktiviteter till vad som är absolut nödvändigt för att uppnå det huvudsakliga syftet – att skydda den turkiska befolkningen från terrorism".

När det gäller östra och sydöstra Turkiet upprepade rådet dessutom att det är nödvändigt att snabbt utveckla och genomföra en övergripande strategi för att säkra den ekonomiska, sociala och kulturella utvecklingen i regionen.

Det är av yttersta vikt att man stärker dialogen och samarbetet mellan Turkiet och Irak för att bekämpa detta problem. Rådet har uppmanat den irakiska regeringen och Kurdistans regionala regering att vidta lämpliga åtgärder för att säkerställa respekten för den turkiska gränsen och se till att Iraks territorium inte används för våldsamma handlingar mot Iraks grannländer. Det finns ett samarbetsavtal om bekämpning av terrorism, som undertecknades den 28 september 2007 av Irak och Turkiet, vilket utgör en lämplig ram inom vilken EU kan uppmuntra fortsatt dialog och samarbete mellan Turkiet och Irak.

EU understryker än en gång att det är nödvändigt att öka detta samarbete för att undvika att Iraks territorium används som en bas för terrorhandlingar mot Turkiet.

Med tanke på ovanstående kan ledamoten vara säker på att EU kommer att fortsätta att övervaka situationen noggrant och kräva att man söker en lösning som grundas på samarbete mellan Turkiet och Irak.

*
* *

Fråga nr 38 från Hans-Peter Martin (H-0791/08)

Angående: Rådets förberedande organ

Utöver Coreper har rådet mer än 163 förberedande organ. År 2007 ägde sammanlagt 4 183 sammanträden med de förberedande organen rum.

Är de förberedande organens sammanträden öppna för allmänheten eller Europaparlamentets ledamöter? Offentliggörs tid och plats för dessa sammanträden? Finns det protokoll från sammanträdena? Deltar endast en representant från varje enskild medlemsstat vid sammanträdena? Vilka andra personer deltar i sammanträdena utöver dessa personer? Vilket var det högsta respektive lägsta antalet deltagare vid ett sammanträde av denna typ under 2007? Används simultantolkar vid dessa sammanträden?

Svar

(FR) Detta svar, som utarbetats av ordförandeskapet och inte är bindande för vare sig rådet eller medlemsstaterna, gavs inte muntligen vid frågestunden med frågor till rådet under Europaparlamentets sammanträdesperiod i oktober 2008 i Strasbourg.

Jag noterar att denna fråga är en uppföljning av den skriftliga fråga som ledamoten ställde till rådet den 30 juni 2008, på vilken ett mycket detaljerat svar gavs i september⁽²⁵⁾. Det är i själva verket detta svar från rådet som har gjort det möjligt för Hans-Peter Martin att ställa ytterligare sju frågor som jag kommer att svara på i dag och som gäller

(1) huruvida de förberedande organens sammanträden är öppna för allmänheten eller inte, (2) offentliggörandet av viss information om dessa sammanträden, (3) tillgång till protokoll (4) antalet deltagare och (5) huruvida personer som inte är företrädare för medlemsstaterna deltar i dessa sammanträden eller inte, (6) närvarosiffror samt (7) användningen av tolkar vid dessa sammanträden.

För det första vill jag påpeka att rådets överläggningar i enlighet med artikel 8.1 i rådets arbetsordning och enligt de villkor som fastställs i arbetsordningen, är öppna för allmänheten i de fall där rådet är medlagstiftare tillsammans med parlamentet enligt medbeslutandeförfarandet. I annat fall kan rådets arbete vara öppet för allmänheten om rådet beslutar det. Detta gäller särskilt rådets överläggningar om viktiga lagstiftningsförslag som inte antas enligt medbeslutandeförfarandet, samt offentliga debatter om viktiga frågor som påverkar EU:s och dess medborgares intressen.

Förutom i dessa fall är rådets överläggningar inte öppna för allmänheten. Samma sak gäller för arbetet i rådets samtliga förberedande organ (Coreper, kommittéer och arbetsgrupper). Närvaron vid rådets och de förberedande organens sammanträden är därför begränsad till företrädare för medlemsstaterna och tjänstemän med särskilt tillstånd. Enligt artikel 5 i rådets arbetsordning ska kommissionen inbjudas att delta i rådets och de förberedande organens sammanträden. Detta gäller Europeiska centralbanken när den utövar sin initiativrätt. Trots detta kan rådet besluta annorlunda från fall till fall, och det kan därför i undantagsfall hända att företrädare för andra gemenskapsinstitutioner eller gemenskapsorgan inbjuds att närvara vid rådets eller de förberedande organens sammanträden beroende på lämplighet och vilken fråga som diskuteras.

När det gäller den praktiska informationen om rådets och de förberedande organens sammanträden är denna lättillgänglig eftersom den publiceras på rådets webbplats under rubriken "Handlingar – Insyn i lagstiftningen – Kalendarier och dagordningar".

När det gäller protokoll skall sådana enligt arbetsordningen föras vid rådets sammanträden. Detta gäller dock inte de förberedande organen. De centrala aktiviteterna i rådets förberedande organ framgår dock tydligt av rådets arbetsdokument som delas ut till medlemsstaternas företrädare och arkiveras i det offentliga registret över rådets handlingar.

När det gäller antalet deltagare rör det sig i de flesta fall om en eller två företrädare per medlemsstat som är närvarande vid varje punkt på föredragningslistan. Vid vissa sammanträden, kan antalet vara högre under förutsättning att lokalens storlek lämpar sig för det.

(25) Skriftlig fråga E-3908/08, dok. 12141/08.

När det gäller närvarosiffrorna för dessa sammanträden deltar i de allra flesta fall företrädare för alla medlemsstater och kommissionen i de förberedande organens sammanträden.

Slutligen kan jag när det gäller tolkningen meddela att bestämmelserna i generalsekreterarens/den höge representantens beslut nr 111/07 av den 23 juli 2007 tillämpas.

*
* *

Fråga nr 39 från Laima Liucija Andrikiienė (H-0792/08)

Angående: Separat EU-budgetpost för Östersjöstrategin

Hur ser rådet i samband med EU:s budgetförfarande för 2009 på en separat budgetpost för genomförandet av strategin för Östersjöområdet (från och med 2009 och framåt) i enlighet med Europaparlamentets resolutioner om uttills i o n <http://www.europarl.europa.eu/sides/getDoc.do?type=TA&reference=P6-TA-2006-0494&language=SV> av den 16 november 2006 om en strategi för Östersjöområdet för den nordliga dimensionen där Europaparlamentet efterlyste en egen EU-budgetpost för Östersjöstrategin?

Svar

(FR) Detta svar, som utarbetats av ordförandeskapet och inte är bindande för vare sig rådet eller medlemsstaterna, gavs inte muntligen vid frågestunden med frågor till rådet under Europaparlamentets sammanträdesperiod i oktober 2008 i Strasbourg.

Rådet delar ledamotens åsikt att det är viktigt att utveckla en strategi för Östersjöområdet. I detta sammanhang bör det betonas att Europeiska rådet vid sitt sammanträde den 14 december 2007 uppmanade kommissionen att lägga fram en EU-strategi för Östersjöområdet senast i juni 2009.

Rådet granskar alltid Europaparlamentets ståndpunkt mycket noga och kommer säkerligen att göra det inom ramen för sin andra behandling av budgeten för 2009. Om ett ändringsförslag från ledamoten som rör denna fråga antas av Europaparlamentet vid dess första behandling av budgeten för 2009, den 23 oktober 2008, kommer rådet säkerligen att anta en ståndpunkt om ett sådant ändringsförslag vid dess andra behandling av budgeten, den 21 november 2008.

*
* *

FRÅGOR TILL KOMMISSIONEN

Fråga nr 54 från Giovanna Corda (H-0718/08)

Angående: Förordningen om flygpassagerares rättigheter som inte tillämpas

Trots många aktuella initiativ från kommissionen, särskilt informationsskriften med svar på konkreta frågor om tillämpningen av de mest kontroversiella bestämmelserna i förordning (EG) nr 261/2004 om fastställande av gemensamma regler om kompensation och assistans till passagerare vid nekad ombordstigning och inställda eller kraftigt försenade flygningar⁽²⁶⁾, fortsätter flygbolagen att kringgå förordningen genom att jonglera med begreppen "force majeure" och "extraordinära omständigheter" för att slippa ta hänsyn till de drabbade passagerarnas legitima rättigheter.

Kommer kommissionen, nu när dialog och bolagens självreglering har misslyckats, att till slut vidta kraftiga straffåtgärder eller ändra förordningen för att skydda de drabbade europeiska medborgarna och se till att de får ersättning?

⁽²⁶⁾ EUT L 46, 17.2.2004, s. 1.

Svar

(FR) Kommissionen sade i sitt meddelande från april 2007⁽²⁷⁾ att en lämplig tidsfrist bör tillåtas för de berörda parterna (nationella rättsvårdande organ och flygbolag) så att överenskommelser som har träffats mellan dem ska hinna ge resultat.

EG-domstolen kommer snart att avkunna domar i en rad prejudiciella frågor tillhörande ett enskilt mål, vilket borde bringa klarhet i flera omtvistade punkter i förordningen⁽²⁸⁾, bland annat begreppet ”extraordinära omständigheter”. Den kommande domen kommer att hjälpa de berörda parterna att bättre definiera detta begrepp.

Kommissionen står i regelbunden kontakt med de nationella rättsvårdande organen för att övervaka tillämpningen av förordningen. Den är särskilt intresserad av hur dessa organ följer upp klagomål från passagerare. Kommissionen ägnar största möjliga uppmärksamhet åt respekten för de frivilliga överenskommelser som har träffats av nationella myndigheter och flygbolag i slutet av 2007.

Före årets slut kommer kommissionen att analysera all information man har⁽²⁹⁾ för att utvärdera huruvida dessa frivilliga överenskommelser har inneburit lämpliga ersättningar för de brister som iakttagits när det gäller tillämpningen av förordningen.

Kommissionen kommer att informera de andra institutionerna om resultaten av sin utvärdering i ett meddelande som förväntas läggas fram under första kvartalet 2009, där kommissionen även kommer att precisera eventuella ytterligare åtgärder som bör vidtas.

*
* *

Fråga nr 56 från Robert Evans (H-0722/08)**Angående: Passagerare med nedsatt rörlighet**

Vilka överläggningar har kommissionen haft med ansvariga myndigheter i de 27 medlemsstaterna för att studera framstegen och tillämpningen av rapporten om rättigheter i samband med flygresor för personer med funktionshinder och personer med nedsatt rörlighet?

Överväger kommissionen någon annan lagstiftning om tillträde för funktionshindrade på transportområdet?

Svar

(FR) Passagerares rättigheter är en av prioriteringarna i mandatet för kommissionsledamoten med ansvar för transportfrågor. Detta är ett område där EU kan vidta konkreta åtgärder som kan få en positiv inverkan på medborgarnas liv. Detta gäller alla transportsätt.

När det gäller luftfart trädde alla bestämmelser i förordningen om rättigheter för personer med funktionshinder och personer med nedsatt rörlighet i kraft i juli 2008. Genomförandeperioden varade i två år från antagandet av förordningen och har nu löpt ut.

Det gläder kommissionen att alla aktörer i sektorn, särskilt flygbolag och europeiska flygplatser, har engagerat sig för att se till att förordningen skulle innebära framgång.

Kommissionen tvivlar inte på att detta också kommer att gälla de nationella myndigheterna. Den övervakar redan deras arbete mycket noga genom täta kontakter.

I december 2008 kommer kommissionsledamoten med ansvar för transportfrågor personligen att öppna det första arbetsmötet i Bryssel med de nationella rättsvårdande organen. Syftet är att identifiera de inledande svårigheter som är kopplade till genomförandet av förordningen och bästa sättet att rätta till dessa tillsammans.

⁽²⁷⁾ KOM(2007)0168 slutlig.

⁽²⁸⁾ C-402/07 och C-432/07, vars offentliga utfrågning ägde rum den 24 september 2008.

⁽²⁹⁾ Detta innefattar uppgifter från medlemsstaterna, de många klagomål som har hanterats av kommissionen och nätverket av europeiska konsumentcentrum, incidenter som parlamentsledamöter har nämnt i sina skriftliga frågor, resultat av externa studier som kommissionen har beställt samt information som tillhandahålls av berörda parter.

Detta möte kommer att utgöra startpunkten för en process som vi hoppas kommer att bli produktiv. Om de problemen kvarstår kommer självfallet kommissionen att ta sitt ansvar och om nödvändigt utöva de befogenheter som den har till sitt förfogande genom fördraget.

När det gäller tågresenärers rättigheter kommer icke-diskriminerande tillgång till järnvägstransport för funktionshindrade resenärer och resenärer med nedsatt rörlighet att säkerställas genom den förordning som träder i kraft den 3 december 2009.

När det gäller sjötransporter och busstransport kommer kommissionen att före slutet av 2008 föreslå lagstiftningsåtgärder.

Rättigheter för funktionshindrade personer och personer med nedsatt rörlighet, vilka omfattar icke-diskriminering och assistans, kommer att utgöra en viktig del av alla dessa förslag, som också kommer att omfatta följande frågor: Ett ansvarssystem för aktörer, assistans vid inställd eller försenad resa, hantering av klagomål och möjligheter att väcka talan samt passagerarinformation.

*
* *

Fråga nr 57 från Avril Doyle (H-0726/08)

Angående: Tullfria varor och säkerhetsåtgärder

Det rapporteras fortfarande att flygpassagerare från tredjeländer som passerar stora flygplatser i EU som transitpassagerare får flytande varor som de köpt tullfritt beslagtagna.

Kan kommissionen ge aktuell information om genomförandet av förordning (EG) nr 915/2007⁽³⁰⁾ om ändring av förordning (EG) nr 622/2003⁽³¹⁾ om åtgärder för att genomföra gemensamma grundläggande standarder avseende luftfartsskydd?

Svar

(EN) Sedan ikraftträdandet av kommissionens förordning (EG) nr 915/2007⁽³²⁾ har ett antal tredjeländer uttryckt ekonomiskt intresse för ett undantag från gemenskapens allmänna bestämmelser om vätskor, aerosoler och geler. Denna förordning medger ett undantag från begränsningen av vätskor, aerosoler och geler som har köpts av passagerare i skattefria butiker på flygplatser i tredjeländer, under förutsättning att vissa villkor är uppfyllda. På begäran av en del tredjeländer har kommissionen informerat dessa länder om vilka villkor som måste uppfyllas snarast.

Hittills har två stater lyckats slutföra detta förfarande – Singapore och Kroatien. Till följd av detta är vätskor köpta vid sju flygplatser i dessa två stater undantagna från konfiskering vid säkerhetskontroller på gemenskapens flygplatser (under förutsättning att vätskan befinner sig i en påse med säkerhetsförslutning och att den visar på ett tillfredsställande sätt att den inköpts på flygsidan på flygplatsen under de senaste 36 timmarna).

Kommissionen deltar aktivt i en dialog med andra tredjeländer för att se om antalet flygplatser som undantas kan utökas, utan att det inverkar på säkerheten vid gemenskapens flygplatser.

Kommissionen är fast besluten att häva förbudet mot vätskor i handbagage så snart tekniken tillåter att maskiner som snabbt kan analysera innehållet i förseglade flaskor för att avgöra om de innehåller flytande sprängämnen placeras ut på flygplatser. Efter samråden med industrin och medlemsstaterna hoppas kommissionen att detta kommer att kunna ske senast i april 2010.

Innan sådan utrustning finns tillgänglig anser dock kommissionen att de nuvarande bestämmelserna om vätskor i handbagage måste bibehållas för att man ska kunna säkerställa skyddet av EU-medborgare och förebygga risken för ett terroråd där flytande sprängämnen används i ett flygplan.

⁽³⁰⁾ EUT L 200, 1.8.2007 s. 3.

⁽³¹⁾ EUT L 89, 5.4.2003 s. 9.

⁽³²⁾ Kommissionens förordning (EG) nr 915/2007 av den 31 juli 2007 om ändring av förordning (EG) nr 622/2003 om åtgärder för att genomföra gemensamma grundläggande standarder avseende luftfartsskydd.

*
* *

Fråga nr 58 från Colm Burke (H-0727/08)

Angående: Färjeförbindelsen Swansea-Cork

Färjeförbindelsen Swansea-Cork var en central länk för ekonomierna i södra Irland och Wales. Den var av mycket stort värde för turistbranschen i båda regionerna och bidrog också till minskade koldioxidutsläpp då färjeförbindelsen innebar minskade godstransporter på väg.

Denna förbindelse lades dock ned 2006, och det finns inga uttryckliga planer på att återinrätta den, något som beror på tjänsteleverantörens finansiella läge på kort sikt.

Jag vill därför fråga kommissionen om det enligt statsstödslagstiftningen vore möjligt för den irländska staten att subventionera ett återinrättande av linjen under de tre första åren. Detta kan motiveras med det mycket stora mervärdet när det gäller allmänna tjänster, stöd för turistbranschen och de minskade miljöeffekterna jämfört med alternativen, bland annat vägtransport för gods och flygresor.

Svar

(EN) Varje medlemsstat är fri att sluta avtal om trafik tjänster för sjöfartsrutten, oavsett om det gäller inom medlemsstaten eller mellan denna och en annan medlemsstat, vilket är fallet i den fråga som ledamoten har tagit upp, förutsatt att dessa avtal överensstämmer med cabotageförordningen (rådets förordning (EG) 3577/92) och uppfyller de fyra kriterier som fastställdes i domen i målet Altmark, vilket skulle innebära att avtalen i fråga inte klassificeras som statsstöd i enlighet med EG-fördraget. Det företag som ges ansvaret för att tillhandahålla de allmännyttiga tjänsterna ska väljas ut efter ett offentligt upphandlingsförfarande som gör det möjligt att välja den anbudsgivare som kan tillhandahålla dessa tjänster till den lägsta kostnaden för det allmänna, och om så inte är fallet måste storleken av den nödvändiga ersättningen fastställas på grundval av en undersökning av de kostnader som ett genomsnittligt och välskött företag som är utrustat med transportmedel som är lämpliga för att fullgöra den allmänna trafikplikt som ålagts det skulle ha åsamkats. Ofta tilldelas avtal om trafik tjänster på grundval av offentliga anbuds förfaranden för att de inte ska omfattas av bestämmelserna om statligt stöd. I annat fall omfattas ersättning för allmän trafik av fördragets bestämmelser om statligt stöd, samt här i det aktuella fallet av gemenskapens riktlinjer för statligt stöd till sjötransport, särskilt avsnitt 10 om startbidrag till närsjöfartstjänster.

Medlemsstaterna kan dessutom ge bidrag till redare för att starta en ny sjöfartsrutt efter att kommissionen har meddelats om det tilltänkta bidraget och fattat ett beslut som tillåter den att göra det. Enligt gemenskapens riktlinjer för statligt stöd till sjötransport⁽³³⁾ kan startbidrag anses vara förenliga med den gemensamma marknaden, under förutsättning att vissa villkor är uppfyllda.

*
* *

Fråga nr 59 från Jim Higgins (H-0729/08)

Angående: Europeiska stadgan om trafiksäkerhet

Europeiska stadgan om trafiksäkerhet har varit en stor framgång för EU och visat att samhällsgrupper och företag är beredda att bidra för att minska antalet dödsolyckor på vägarna. De nuvarande trafiksäkerhetsplanerna som syftar till att uppfylla målen i stadgan gäller bara till och med 2010. Kommer kommissionen att försöka påverka och uppmuntra dem som undertecknat stadgan att se över sina planer för att eventuellt förlänga dessa som ett led i nästa trafiksäkerhetsstrategi?

Svar

(EN) Kommissionen håller med ledamotens om att Europeiska stadgan om trafiksäkerhet har varit en stor framgång. 11 30 undertecknare har hittills registrerats, och antalet växer ständigt.

Under den första fasen, från 2004 till 2007, var det huvudsakliga syftet att skapa en "stadgegemenskap" för att engagera det civila samhället när det gäller trafiksäkerhetsåtgärder. Denna fas lyckades framgångsrikt engagera alla länder och alla delar av det civila samhället.

(33) EUT C 13/3, 17.1.2004.

Under den andra fasen, som pågår fram till 2010, är de huvudsakliga målen att skapa ett nätverk för utbyte av bästa metoder mellan deltagarna och att stimulera en systematisk utvärdering av de åtgärder som vidtagits i syfte att få ett ännu effektivare engagemang.

Initiativet med stadgan kommer säkerligen att utvärderas för hela perioden 2004–2010.

Kommissionen har dock inga planer på att avsluta initiativet 2010. Tvärtom förväntar den sig att det civila samhället, särskilt de som har skrivit under stadgan, deltar i det offentliga samråd som kommer att hållas som förberedelse till det fjärde europeiska åtgärdsprogrammet för vägtrafiksäkerhet.

Med hjälp av synpunkterna från samrådet och utvärderingen av stadgans åtgärder kan nästa kommission fundera över initiativets fortsättning och dess nya innehåll.

*
* *

Fråga nr 60 från Silvia-Adriana Țicău (H-0735/08)

Angående: Främjande av rastplatser och säkra parkeringsplatser för chaufförer som utför godstransporter

Vägtransporterna utgör 72,2 procent av de totala landbaserade godstransporterna inom EU. De europeiska vägtransporterna omfattar cirka 600 000 företag och 4,5 miljoner anställda. Sektorn har alltså stor betydelse för den ekonomiska utvecklingen i Europa. Det är därför oerhört viktigt att garantera säkerheten för vägtransporterna och förbättra chaufförernas sociala villkor. EU-lagstiftningen kräver att vissa bestämmelser som rör chaufförernas körtid, arbetstid och vilotid respekteras. Antalet säkra parkeringsplatser är dock otillräckligt. Enligt statistik från den enhet som registrerar incidenter uppgår de årliga förlusterna till följd av stöld av transporterat gods i EU till 8,2 miljarder euro, och 70 procent av de anmälda incidenterna äger rum när fordonet står stilla.

Kan kommissionen ange vilka gemenskapsåtgärder och projekt som har planerats för att upprätta säkra parkeringsplatser, framför allt i Rumänien och Bulgarien, och hur de påverkar EU-budgeten?

Svar

(EN) Kommissionen delar ledamotens åsikt att bristen på säkra parkeringsplatser är ett problem för den europeiska transport- och logistiksektorn. För att respektera subsidiaritetsprincipen ska dock den tekniska planeringen inför utvecklingen av transportinfrastrukturen genomföras inom medlemsstaterna, för det mesta på lokal eller regional nivå.

Tyvärr har inte alla medlemsstater vidtagit alla nödvändiga åtgärder, och därför kan yrkeschaufförer fortfarande i vissa delar av vägnätet få problem med att hitta lämpliga rastplatser inom rimlig tid.

För att öka medlemsstaternas medvetenhet om denna problematiska situation och för att uppmuntra investeringar för att förbättra situationen, startade kommissionen 2007 med hjälp av parlamentet ett pilotprojekt för att utveckla fem rastplatser längs det transeuropeiska vägnätet som kan fungera som modeller för utbyte av bästa metoder. Den första modellplatsen öppnades för chaufförerna redan i juni 2008 (<http://www.setpos.eu>). I ett uppföljningsprojekt ska standarder för märkning av parkeringsplatser utarbetas.

Kommissionen har dessutom tagit initiativ till att föreslå ett nytt direktiv om förvaltning av vägars säkerhet. Enligt direktivet kommer medlemsstaterna att vara skyldiga att ta hänsyn till bestämmelserna om säkra parkeringsplatser vid planering och anläggning av vägar för att utveckla det transeuropeiska vägnätet. Direktivet har redan antagits av parlamentet och rådet⁽³⁴⁾.

Medlemsstater som är berättigade till stöd från sammanhållnings- och strukturfonderna kan dessutom ansöka om respektive finansiellt stöd från gemenskapen för att förbättra sin transportinfrastruktur. I samband med utarbetandet av en grönbok om den framtida politiken för transeuropeiska nät, som beräknas bli antagen i början av nästa år, undersöker kommissionen också hur utvecklingen av lämpliga parkeringsplatser ska främjas ytterligare.

*
* *

(34) COD/2006/0182.

Fråga nr 61 från Sarah Ludford (H-0739/08)**Angående: Gränsöverskridande tillämpning av åtgärder vid vägtrafikförseelser**

Mot bakgrund av att Europas städer och regioner visar ett allt större intresse för olika former av vägavgifter och gröna zoner, vilka åtgärder vidtar kommissionen för att göra det lättare att vidta åtgärder över gränserna då utländska förare inte respekterar sådana program? Anser kommissionen att det är nödvändigt med ett effektivt åtgärdssystem som gäller för alla förare om medborgarna ska acceptera sådana program?

Svar

(EN) Den 19 mars 2008 lade kommissionen fram ett förslag till direktiv om att underlätta gränsöverskridande uppföljning av trafikförseelser⁽³⁵⁾. Syftet med denna lagstiftning är att genom en striktare tillämpning av trafikreglerna nämnvärt minska antalet dödsoffer på vägarna. Mot bakgrund av detta omfattar förslaget endast de fyra allvarigaste trafikbrotten relaterade till ökad vägsäkerhet: fortkörning, rattonykterhet, bilkörning utan bälte och körning mot rött ljus och utelämnar brott som inte är säkerhetsrelaterade. När det gäller de gröna zonerna och vägavgifterna för privata fordon (föreskrivna avgifter eller överbelastningsavgifter, särskilt i stadsområden) har gemenskapen inte någon behörighet och det finns inga särskilda gemensamma regler om lågutsläppszoner eller miljözoner på gemenskapsnivå. Kommissionen följer dock noggrant det ökande antal initiativ som tas på nationell, regional och lokal nivå. Målet är att säkerställa att en rättvis tillämpning av gällande bestämmelser inte leder till diskriminering av utländska väganvändare som endast uppehåller sig någon enstaka gång inom dessa områden. Denna fråga kommer att tas med i den kommande handlingsplanen för stadstransporter som senast i slutet av 2008 ska antas av kommissionen.

*
* *

Fråga nr 62 från Krzysztof Hołowczyc (H-0763/08)**Angående: Ökad trafiksäkerhet**

Med högre levnadsstandard och modernare transportmedel får vi nya slag av fordon på vägarna. Hit hör terränghjulingarna som blivit allt vanligare inom EU. Tyvärr har inte alla medlemsstater någon lagstiftning om registrering av och trafik med sådana fordon eller om de ska vara tillåtna i vägtrafiken. Följden blir att sådana fordon ibland körs av barn eller vuxna utan vederbörligt tillstånd eller körskicklighet. Det har konstaterats ett flertal olyckor med dödlig utgång antingen för föraren eller för andra personer.

Vad kan kommissionen göra för att få till stånd en uppdatering av medlemsstaternas vägtrafiklagstiftning i fråga om dessa nya slag av motorfordon med hänvisning till artikel 71.1 c i EG-fördraget och de initiativ som tagits i kommissionens meddelande KOM(2003)0311 "Europeiskt åtgärdsprogram för trafiksäkerhet" och vitboken KOM(2001)0370 om den gemensamma transportpolitiken fram till 2010: Vägval inför framtiden?

Svar

(EN) Kommissionen delar parlamentsledamotens åsikt att terränghjulingarna kan vara farliga om de används på ett otillbörligt sätt.

Problemet bör beaktas utifrån flera utgångspunkter: typgodkännandet av terränghjulingar, rätten att köra dessa, tillgång till offentliga vägar samt kontroll och beivrande av lagöverträdelser.

När det gäller typgodkännande kan den nuvarande EU-lagstiftningen⁽³⁶⁾ möjligen revideras. För närvarande undersöker kommissionen hur en sådan revidering, som man planerar att genomföra 2009, skulle kunna se ut. Lagstiftningen skulle kunna tillhandahålla ett mer omfattande ramverk för typgodkännande av dessa fordon.

När det gäller körkort omfattas inte körning med terränghjulingar av den nuvarande EU-lagstiftningen. Anledningen till detta är bristande harmonisering av de nationella bestämmelserna angående terränghjulingar. När väl lagstiftningen om det ovan nämnda typgodkännandet har tydliggjort situationen och särskilt definierat

⁽³⁵⁾ KOM(2008)0151: Förslag till Europaparlamentets och rådets direktiv om att underlätta gränsöverskridande uppföljning av trafikförseelser.

⁽³⁶⁾ Direktiv 2002/24/EG av den 18 mars 2002 om typgodkännande av två- och trehjuliga motorfordon – vilket även omfattar fyrhjulsdrivna fordon.

vilka terränghjulingar som ska tillåtas på allmänna vägar kan terränghjulingar komma att inkluderas i direktivet om körkort.

Frågan om tillträde till allmänna vägar samt anordnande av kontroller och beivrande av lagöverträdelser omfattas av medlemsstaternas behörighetsområde.

*
* *

Fråga nr 63 från Bernd Posselt (H-0772/08)

Angående: Brennertunneln

Hur långt har man för närvarande kommit med den ekonomiska planeringen för Brennertunneln och hur påverkar detta tidsplanen för detta prioriterade projekt?

Svar

(FR) Den ekonomiska planeringen för Brennertunneln är i ett avgörande och slutligt skede. De två medlemsstaterna Österrike och Italien har vidtagit fasta politiska åtaganden för att genomföra detta projekt, vilket utgör en del av det prioriterade Berlin-Palermo projektet. Detta åtagande har redan fullföljts i och med att de båda medlemsstaterna har begärt att få medfinansiering av gemenskapen genom TEN-T:s budget. Denna medfinansiering, som beslutades om av kommissionen efter samråd med parlamentet, är beräknad till 786 miljoner euro för åren 2007–2013 och kombineras med stora nationella budgetar. 50 procent av gemenskapens medfinansiering kommer att läggas på forskning och 27 procent på arbetet.

Genomförandet av den ekonomiska planeringen går hand i hand med projektets framåtskridande. För närvarande har medlemsstaterna genomfört förberedande studier, däribland på provtunnlar. De förfaranden som kommer att resultera i ett planeringstillstånd för bastunneln har pågått sedan mars 2008, och man planerar att inleda projektet i början av 2009. De båda medlemsstaterna ska då ha införlivat Brennertunnelprojektet i sina fleråriga program och tillhandahållit fasta garantier när det gäller slutförandet av detta arbete.

Kommissionen har tillsammans med den samordnare som utnämnts av kommissionen i juli 2005, professor Karel Van Miert, alltid betonat behovet av att få de nödvändiga garantierna från de båda medlemsstaterna. Transportkommissionären är personligen övertygad om att dessa garantier kommer att uppnås våren 2009. Verkliga framsteg har gjorts inom projektet och med anslutningslinjerna till tunneln, och kommissionären har personligen inspekterat det pågående arbetet, särskilt anslutningarna till tunneln i början av oktober 2009.

*
* *

Fråga nr 64 från David Martin (H-0780/08)

Angående: Kommissionens undersökning av utbetalningen av subventioner till skotska färjeföretag

Har kommissionen tillgång till alla de uppgifter som krävs för att den ska kunna genomföra sin undersökning av utbetalningen av subventioner till de skotska färjeföretagen NorthLink och CallMac?

Vet kommissionen när resultaten av undersökningen kommer att vara tillgängliga?

Svar

(FR) De brittiska myndigheterna och många intresserade parter har bidragit med material och mycket omfattande dokumentation till kommissionen. Allt detta håller på att analyseras.

Formella undersökningsförfaranden pågår i genomsnitt i 18 månader men de kan ibland, vid svårare fall, ta längre tid. Kommissionen kommer emellertid att göra sitt yttersta för att förbereda för att ett slutgiltigt avgörande ska kunna tas så snart som möjligt. I detta beslut kommer resultaten av den undersökning som inleddes den 16 april 2008 att förklaras. Samma dag som beslutet antas kommer det att finnas med i ett pressmeddelande, och därefter kommer det att publiceras i Europeiska unionens officiella tidning i en icke-konfidentiell version.

*
* *

Fråga nr 65 från Manolis Mavrommatis (H-0784/08)**Angående: Ersättning till passagerare för inställd flygning**

Efter kontakter med de största europeiska flygbolagen har jag kunnat konstatera att den ersättning som föreskrivs i förordning (EG) nr 261/2004⁽³⁷⁾ angående europeiska passagerares rättigheter aldrig betalas ut. Detta beror på att de tre främsta anledningarna till att flygningar ställs in – strejk bland flygbolags- eller flygplatspersonalen, tekniska problem med flygplanet och dåliga väderförhållanden – åberopas som extraordinära omständigheter av flygbolagen och därför undantas från kravet på ersättning (som baseras på resans längd i kilometer) till passagerarna. Med andra ord använder bolagen det undantag som kommissionen föreskriver för passagerarnas rättigheter som kryphål för att slippa betala ut ersättning till passagerarna.

Anser kommissionen att det vore lämpligt att göra en klar definition av "extraordinära omständigheter" i samband med en inställd flygning för att klart och tydligt ange när ersättning måste betalas ut till passagerarna? Vad är det egentligen för ett skydd som passagerarna har när de beträffande "rättigheter" till och med är sämre skyddade än bolagen?

Svar

(FR) Målet med att reglera passagerares rättigheter är framför allt att man när en försening inträffar ska kunna ge tillräckligt stöd och information till passagerarna, för att de ska kunna anlända så snabbt som möjligt och under bästa omständigheter till sin destination. Kompensationen enligt artikel 5 i förordningen berör dock faktiskt bara ett fåtal passagerare i jämförelse med den volym flygpasagerare som stöter på problem under sin resa.

Gemenskapslagstiftaren föredrog att inte på ett uttömmande sätt definiera begreppet "extraordinära omständigheter" i förordningens text. Detta har gett upphov till olika tolkningar av flygbolagen och av medlemsstaterna, vilket kommissionen är väl medveten om.

Det är därför som kommissionen bland annat har väckt denna fråga med flygbolagen och kontrollorganen under mer än ett år och utformat en rad frågor angående begreppet "extraordinära omständigheter" i ett dokument som är tillgängligt för allmänheten⁽³⁸⁾. De riktlinjer som kommissionen föreslår i detta dokument har diskuterats med medlemsstaterna och accepterats av dessa.

Det är dock domstolen och inte kommissionen som ska tolka lagtexterna när detta visar sig nödvändigt. Dessutom ska domstolen uttala sig om denna fråga mycket snart (troligen i början av 2009) i samband med två rättegångsfrågor. Kommissionen kommer sedan att analysera om domstolens tolkning är tillräcklig för att man på ett korrekt sätt ska kunna definiera vilka omständigheter som ska betraktas som extraordinära.

För att flygbolagens upprepade oäktsamma agerande och medlemsstaternas felaktiga tillämpning av förordningen ska kunna bevisas ombuds parlamentsledamoten vänligen att skicka all tillgänglig information till kommissionen.

*
* *

Fråga nr 66 från Claude Moraes (H-0704/08)**Angående: Utbyggnaden av flygplatser i EU**

Mot bakgrund av kommissionens åtagande att minska de negativa miljöeffekter som orsakas av den snabbt ökande flygtrafiken och dess rekommendation att man på ett bättre sätt bör utnyttja redan befintlig flygplatskapacitet, ber jag kommissionen att förtydliga sin ståndpunkt när det gäller den föreslagna utbyggnaden av flygplatsen Heathrow i Storbritannien.

Vad planerar kommissionen dessutom att göra för att jämka samman de uppenbart motstridiga målen om att minska kapacitetskrisen på EU:s flygplatser och samtidigt uppfylla de miljömål som fastställs i Kyotoavtalet och direktivet om luftkvalitet och renare luft i Europa (2008/50/EG⁽³⁹⁾).

(37) EUT L 46, 17.2.2004, s. 1.

(38) www.apr.europa.eu.

(39) EUT L 152, 11.6.2008, s. 1.

Svar

(EN) Beslutet om utbyggnaden av flygplatsen Heathrow faller under nationella befogenheter. Kommissionen förväntar sig respekt för all relevant gemenskapslagstiftning vid förberedelsen och genomförandet av beslutet. Detta betyder till exempel att skyldigheterna i enlighet med direktiv 85/337/EEG om bedömning av inverkan på miljön av vissa offentliga och privata projekt⁽⁴⁰⁾, direktivet om strategiska miljöbedömningar – direktiv 2001/42/EG⁽⁴¹⁾, samt de miljönormer som fastställs i direktiven om luftkvalitet (direktiv 1999/30/EG⁽⁴²⁾, som ska ersättas av 2008/50/EG⁽⁴³⁾) ska uppfyllas.

När det gäller hur klimatförändringarna inverkar på lufttrafiken har kommissionen antagit en övergripande strategi för att ta itu med utsläpp från flygtrafik. Detta inbegriper att förbättra flygledningstjänsten och att inkludera flygtrafiken i systemet för handel med utsläppsrätter⁽⁴⁴⁾.

Initiativet för ett gemensamt europeiskt luftrum och Sesar-projektet⁽⁴⁵⁾ kommer att stärka det europeiska luftfartssystemets effektivitet.

Rådet och parlamentet har nyligen enats om en lagstiftning enligt vilken flygtrafiksektorn inkluderas i systemet för handel med utsläppsrätter. Denna politik bör leda till effektivare hantering av koldioxidutsläpp från flygtrafiken och kommer att säkerställa att flygtrafiksektorn anstränger sig att minska utsläppen på samma sätt som andra sektorer.

Beslut om särskilda åtgärder för att säkerställa överensstämmelsen med luftkvalitetsstandarder nära EU:s flygplatser är en fråga som omfattas av nationell behörighet. Kommissionen hjälper medlemsstaterna att uppfylla standarderna genom att utveckla och verkställa gemenskapsåtgärder för att ta itu med utsläpp där de uppstår (se kommissionens förklaring som bifogas offentliggörandet av direktiv 2008/50 i Europeiska unionens officiella tidning). Dessutom stödjer kommissionen vidare forskning om att minska miljöpåverkan från flygplan, fordon och transportinfrastruktur inom sjunde ramprogrammet för forskning och teknisk utveckling. Den undersöker även luftföroreningars påverkan på miljön och människors hälsa inbegripet transportrelaterade luftföroreningar orsakade av transporter.⁽⁴⁶⁾

*

* *

Fråga nr 67 från Liam Aylward (H-0706/08)**Angående: Ny fullständig socioekonomisk konsekvensbedömning av växtskyddsmedel**

Idag står vi inför en globalt otrygg livsmedelsförsörjning och ökade kostnader för livsmedel. Sedan den första konsekvensbedömningen av växtskyddsmedelpaketet gjordes 2004 har miljöfrågorna ändrats betydligt. Eftersom livsmedelspriserna i världen stiger och detta får följder både för EU-medborgarna och utvecklingsländerna, särskilt när det gäller begränsningar av livsmedelsproduktionen, ber jag kommissionen att sammanställa en fullständig konsekvensbedömning om bekämpningsmedelpaketet (växtskyddsprodukter) med inriktning på de socioekonomiska delarna i den gemensamma ståndpunkten tillsammans med rådet? Dessutom ber jag kommissionen att avge en åsikt om huruvida livsmedelspriserna skulle vara högre eller lägre vid en farobaserad strategi?

Svar

(EN) Kommissionen anser att den ursprungliga konsekvensbedömningen var utförlig och att den fortfarande är giltig. I denna fokuserades på den föreslagna förordningens viktigaste skillnader gentemot nuvarande

⁽⁴⁰⁾ Direktiv 85/337/EEG, EGT L 175, 5.7.1985, s.40-48, ändrat genom direktiv 97/11/EG av den 3 mars 1997, EGT L 73, 14.3.1997.

⁽⁴¹⁾ EUT L 197, 21.7.2001.

⁽⁴²⁾ EGT L 163, 29.6.1999.

⁽⁴³⁾ EUT L 152, 11.6.2008.

⁽⁴⁴⁾ Kommissionens förslag KOM(2008)0221 slutlig; Gemensam ståndpunkt 2006/0304 (COD); EP första behandlingen av den 13 november 2007 P6_TA(2007)0505.

⁽⁴⁵⁾ Single European Sky ATM Research.

⁽⁴⁶⁾ http://cordis.europa.eu/fp7/environment/home_en.html, klicka på "Find a call".

lagstiftning: provisoriska godkännanden, ömsesidigt erkännande, en komparativ bedömning, dataskydd och information till grannar om användning av bekämpningsmedel.

Kommissionen välkomnar att den gemensamma ståndpunkten, liksom det ursprungliga förslaget, syftar till att garantera en hög skyddsnivå för människors hälsa och för miljön, samt till att skydda jordbrukets konkurrenskraft i gemenskapen. Den innehåller åtgärder som ett zonbaserat system med godkännanden och obligatoriskt ömsesidigt godkännande, förenklade regler för dataskydd, tydliga tidsfrister för godkännandeförfarandena och underlättande av godkännandena av mindre användningsområden. Detta är åtgärder som är fördelaktiga för jordbruket och som kommer att öka jordbrukarnas tillgänglighet till bekämpningsmedel.

Kommissionen har undersökt inverkan av de förslagna kriterierna och dragit slutsatsen att ett begränsat antal aktiva substanser kan komma att dras in. Kommissionen kommer att noga övervaka situationen.

Kommissionen motsätter sig kritiken att kriterierna är s.k. cut off-kriterier, eftersom exponering faktiskt har beaktats. Dessa mycket farliga ämnen kan godkännas om exponeringen för dem är försumbar (dvs. sker i ett slutet system).

När det slutligen gäller matprisernas utveckling under det senaste året tror kommissionen att det är omöjligt att göra en statistiskt säkerställd prognos om hur denna åtgärd påverkar matpriserna bland en mångfald av andra faktorer såsom energipriser och klimatförändringar.

*
* *

Fråga nr 68 från Mairead McGuinness (H-0731/08)

Angående: Diskussioner om de strategiska aspekterna i fråga om genetiskt modifierade organismer (GMO)

Ordförande Barroso uppmanade nyligen medlemsstaterna att utse tjänstemän på hög nivå som skulle delta i diskussioner om de strategiska aspekterna i fråga om genetiskt modifierade organismer. Gruppen kommer att ta upp bland annat följande frågor: godkännandeförfarandena, följderna av asynkrona beslut om godkännande av GMO, debatt med allmänheten om GMO. Denna högnivågrupp höll sitt första sammanträde den 17 juli. Ytterligare ett sammanträde ska enligt planerna äga rum nu i september.

Kan kommissionen ge råd om när högnivågruppen kan förväntas avlägga rapport?

Skulle kommissionen kunna säga något om hur målen eventuellt skiljer sig mellan denna grupp och den arbetsgrupp som rådet (miljö) inrättat för att behandla frågan om genetiskt modifierade organismer?

Svar

(EN) Parlamentet och rådet antog 2003 en ny rättslig ram som reglerar marknaden för genetiskt modifierade organismer (GMO). Genom lagstiftningen upprättades ett mycket strikt system inför godkännande enligt vilket bara GMO som har visat sig säkra för miljön och människors och djurs hälsa kunde släppas ut på marknaden.

Samtidigt antog Europeiska unionen regler för strikt spårbarhet och etikettering av GMO-produkter. Denna lagstiftning säkerställer att GMO-produkter kan återkallas om det är nödvändigt, och att konsumenter kan välja att undvika genetiskt modifierad mat om de önskar. EU:s lagstiftning om genetiskt modifierade organismer är nu vida erkänd och den anses vara den mest heltäckande och förmodligen striktaste i världen.

Enligt denna rättsliga ram spelar Europeiska myndigheten för livsmedelssäkerhet (Efsa) en viktig roll eftersom den ansvarar för att utvärdera risken med GMO innan de saluförs. Kommissionen ansvarar i egenskap av riskhanterare för att godkänna eller inte godkänna en viss GMO baserat på Efsas åsikt och med beaktande av när det är lämpligt att ta med andra rättmätiga faktorer i beräkningen.

GMO-debatten beskrivs ofta som om den att bara handlade om miljön och om livsmedelssäkerhet. Frågan är dock mycket mer komplex. Det handlar också om handelspolitik, livsmedelssäkerhet (i synnerhet Europas livsmedelssäkerhet), forskning och om konkurrenskraften hos en europeisk industri för biobaserade produkter. Man får inte glömma bort att Världshandelsorganisationen har fördömt EU för att ha misslyckats med att tillämpa sina egna bestämmelser.

Mot bakgrund av detta ordnade kommissionen i maj 2008 en riktlinjedebatt om GMO för att beakta alla sidor av frågan. Under debatten noterade kommissionen att GMO-politiken fortfarande är en mycket känslig fråga för kommissionen och för de flesta medlemsstaterna. Det rådde allmän enighet om att den befintliga rättsliga ramen visserligen är lämplig, men att tillämpningen av denna måste förbättras.

Kommissionen upprepade att den har tilltro till att Efsa:s vetenskapliga rådgivning är av hög kvalitet, och bekräftade att den kommer att fortsätta att uppfylla sitt institutionella ansvar samtidigt som den respekterar sina internationella förpliktelser.

Kommissionen ställde sig också bakom förslaget att föra en informell politisk diskussion med medlemsstaterna för att inventera erfarenheterna och för att se om det finns sätt att underlätta beslutsprocessen, bland annat om det är lämpligt att förbättra den. Målet är att bättre förstå var Europa står när det gäller GMO liksom att ta ställning till om och hur diskussionen skulle kunna föras framåt.

Gruppen träffades den 17 juli 2008 och den 10 oktober 2008 och förde informella samtal. Diskussionen rörde en mängd områden som var direkt eller indirekt kopplade till GMO-politiken: livsmedelspriser, livsmedels- och fodersäkerhet, Världshandelsorganisationen, handel (däribland frågan om att godkännandeförfarandet för genetiskt modifierade organismer inte är synkroniserat mellan EU och tredje land) och om den allmänna opinionen.

Samtidigt har en tillfällig arbetsgrupp om GMO upprättats i rådet (miljö) under det franska ordförandeskapet. På grundval av denna grupps arbete har det franska ordförandeskapet som mål att rådets (miljö) slutsatser ska antas den 4-5 december 2008.

Medan rådets arbetsgrupp fokuserar på särskilda frågor, främst sådana som är kopplade till miljöriskbedömning och riskbedömning av GMO, är högnivågruppens diskussioner av bredare slag.

*
* *

Fråga nr 69 från Paulo Casaca (H-0741/08)

Angående: TV-stationen al-Aqsa terroristsändningar till Europa

I s i t t s v a r p å f r å g a
<http://www.europarl.europa.eu/sides/getDoc.do?type=QT&reference=H-2008-0485&language=SV> ⁽⁴⁷⁾
 om att den terroriststyrda TV-stationen al-Aqsa använder den europeiska satellitkapaciteten hos det franska företaget Eutelsat för sina sändningar, påpekade kommissionen att man avsåg att ta upp frågan om TV-stationen al-Aqsa under nästa möte med de nationella tillsynsmyndigheterna före sommaruppehållet 2008. Skulle kommissionen kunna redogöra för slutsatserna från detta möte och de åtgärder man planerar att vidta för att stoppa al-Aqsa från att sända med europeisk satellitkapacitet vilket strider mot artikel 3b i direktivet om audiovisuella medietjänster utan gränser (direktiv 2007/65/EG⁽⁴⁸⁾)?

Svar

(EN) Vid mötet mellan kommissionen och de nationella regleringsmyndigheterna den 4 juli 2008 diskuterades frågan om kanaler som sänder hatpropaganda från tredje land. Det påpekades att Epra (European Platform of Regulatory Authorities) inte hade befogenhet att anta regler som var bindande för sina medlemmar. Man uppmärksammade ett förslag till förklaring om reglering av innehåll från nätverket för tillsynsmyndigheter i Medelhavsländerna (the Mediterranean Network of Regulatory Authorities, MNRA). Denna förklaring antogs fredagen den 3 oktober 2008 vid deras årliga möte i Italien. I förklaringen tas bland annat respekten för grundläggande värden, principer och rättigheter, respekten för mänsklig värdighet och annorlundaskap samt skyddande av allmän ordning upp.

Alla berörda tredje länder är emellertid inte medlemmar av Epra eller MNRA. Bilateralt samarbete mellan en medlemsstats myndigheter och tredje land betraktades som ett sätt att gå vidare. Dessutom har kommissionen för avsikt att utöka denna typ av samarbete genom att då och då bjuda in alla parter till gemensamma möten.

(47) Skriftligt svar, 9.7.2008.

(48) EUT L 332, 18.12.2007, s. 27.

Kommissionen upprepar att den, förutom allmänna påståenden om kränkningar av artikel 3b i direktivet om audiovisuella tjänster⁽⁴⁹⁾, än så länge inte har mottagit några formella klagomål angående de program som sänds av Al Aqsa TV. Det måste betonas att inga åtgärder gentemot någon regleringsmyndighet kan vidtas utan att några konkreta påståenden som åtminstone uppger datum, tid och typ av kränkning läggs fram. Icke desto mindre har kommissionen hänvisat frågan till ansvarig tillsynsmyndighet, franska Conseil Supérieur de l'Audiovisuel. Man förväntas få svar i november 2008.

*
* *

Fråga nr 70 från Olle Schmidt (H-0742/08)

Angående: Ökat bistånd till Eritrea

I pressen har det framkommit uppgifter om att Europeiska kommissionen håller på att slutföra en ny landsstrategi gällande Eritrea. Enligt vissa uppgifter skulle biståndet i den kommande 5-årsplanen öka från dagens 80 miljoner euro till 110 miljoner euro. Det finns flera frågetecken kring hur biståndet används i Eritrea och dessutom bryter regimen i Asmara konstant mot de mänskliga rättigheterna. Ett exempel är den svenske journalisten Dawit Isaak som hålls fången i Eritrea sedan sju år. Mot denna bakgrund undrar jag hur kommissionen kan försvara ökade bidrag till detta land? Bör vi inte ta tillfället i akt och ställa krav på att länder måste uppfylla demokratiska och mänskliga rättigheter för att få bistånd?

Vilka åtgärder avser kommissionen att införa för att villkora biståndet till Eritrea?

Svar

(EN) Eritrea är ett av de fattigaste länderna i världen med en beräknad BNP per capita på 200 US-dollar. I Förenta nationernas utvecklingsfonds index för mänsklig utveckling rankas Eritrea som nummer 157 av 177 länder 2008 och majoriteten av eritreanerna lever under fattigdomsgränsen. Dessutom är Eritrea särskilt drabbat av livsmedelskrisen. Det viktigaste målet för EU:s samarbete med Eritrea är att få ett slut på misären och öka levnadsstandarden för denna befolkning.

Med utgångspunkt i befolkning, inkomst per capita, ranking på index för mänsklig utveckling, demografisk utveckling, sårbarhet samt ekonomiska och sociala prestationer är anslaget för Eritrea genom den tionde europeiska utvecklingsfonden 122 miljoner euro för perioden 2008–2013. Tilldelningen är inte fast utan ett genomsnittligt belopp och det kan justeras vid halvtids- och vid den slutliga översynen.

Eritreas regering och EU-kommissionen slutför utformningen av en samarbetsstrategi för det fleråriga nationella vägledande programmet som ska finansieras från den tionde europeiska utvecklingsfonden.

Den planerade strategin för den tionde europeiska utvecklingsfonden innebär att man kommer att fokusera på interventioner inom områdena livsmedelsäkerhet och infrastruktur, med kompletterande åtgärder för ansvarighet och samarbete med icke-statliga aktörer. Den är ett svar på de viktiga utmaningarna när det gäller utveckling i Eritrea.

Situationen när det gäller mänskliga rättigheter är ett stort bekymmer i Eritrea. Den kommissionsledamot som ansvarar för utveckling och humanitärt bistånd hade möjlighet att, vid ett flertal tillfällen och senast under sitt besök i Asmara i juni 2008, till president Isaiaas uttrycka sin oro över situationen i Eritrea, särskilt när det gäller mänskliga rättigheter och i synnerhet det enskilda fallet Dawit Isaak. Kommissionen håller också regelbunden kontakt med den eritreanska oppositionen och med rörelser i diasporan.

Sedan dess har en formell dialog i enlighet med artikel 8 i Cotonouavtalet återupptagits och förslag har lagts fram för att förbättra vissa sidor av förbindelserna mellan EU och Eritrea, däribland kommissionens samarbetsprogram och regeringssituationen i Eritrea, exempelvis fall med samvetsfångar och andra frågor som rör mänskliga rättigheter.

Kommissionen kommer hela tiden att tillsammans med medlemsstaterna övervaka EU:s politik.

Kommissionen ser fram emot att lära av resultaten av parlamentets uppdrag i Afrikas horn, däribland Eritrea. Undersökningsuppdragets medlemmar har träffat kommissionens avdelningar för att förbereda deras besök.

(49) Rådets direktiv 89/552/EEG ändrat genom Europaparlamentets och rådets direktiv 2007/65/EG av den 11 december 2007 om samordning av vissa bestämmelser som fastställs i medlemsstaternas lagar och andra författningar om tillhandahållande av audiovisuella medietjänster, EGT L 332, 18.12.2007.

Deltagarna i uppdraget kommer även att träffa den kommissionär som ansvarar för utveckling och humanitärt bistånd strax innan de åker iväg.

*
* *

Fråga nr 71 från Ari Vatanen (H-0745/08)

Angående: Förbudet mot alkoholförsäljning på distans strider mot artikel 28 i EG-fördraget

Ett förbud mot alkoholförsäljning på distans och det straffrättsliga ansvaret i anslutning till det berör sådan försäljning där antingen försäljaren själv eller något ombud som arbetar för hans räkning avsänder eller transporterar alkoholdrycker till Finland. Den tolkning som tillämpas i Finland grundas på principen att endast innehavare av tillstånd för detaljhandelsförsäljning av alkoholdrycker får sälja alkoholdrycker till konsumenter. Ett sådant tillstånd kan enligt gällande lag inte ges till annan än det statliga alkoholbolaget.

Är det så, att Finlands lagstiftning och tolkningen av lagstiftningen i förvaltningspraxis strider mot artikel 28 i EG-fördraget, i och med att en försäljare med verksamhet i en annan medlemsstat förbjuds sälja alkoholdrycker på distans till konsumenter i Finland?

Svar

(EN) Enligt ovanstående fråga är distansförsäljning av alkohol till köpare i Finland från andra medlemsstater begränsad, eftersom endast de som beviljats tillstånd för detaljhandelsförsäljning får leverera varor till en köpare i Finland. Det är tydligen bara det statliga alkoholbolaget som kan få ett sådant tillstånd.

I detta sammanhang bör noteras att det enligt en dom i Europeiska gemenskapernas domstol, mål C-170/04 Rosengren, fastställs att en bestämmelse i nationell lagstiftning som upprättar ett kommersiellt monopol enligt vilket privatpersoner förbjuds att direktimportera alkoholdrycker om de inte personligen transporterar dem, innebär en kvantitativ restriktion av importen enligt betydelsen i artikel 28 EC, och att denna inte verkade vara proportionerlig enligt Sveriges särskilda monopolsystem.

I ett annat fall rörande förbud mot försäljning av medicinska produkter via e-post (C-322/01 DocMorris) fastslog domstolen att ett nationellt förbud mot försäljning av medicinska produkter som beställts via e-post, en försäljning som är begränsad till apoteken i den berörda medlemsstaten, är en åtgärd som får samma effekt som en kvantitativ restriktion vilket är förbjudet enligt artikel 28 i EG-fördraget.

Med utgångspunkt från den rättspraxis som citerades ovan kan förbudet mot distansförsäljning av alkohol i Finland utgöra en överträdelse av artikel 28 EG.

En åtgärd som bedöms strida mot artikel 28 i EG-fördraget kan emellertid motiveras på grund av hänsyn till allmän moral, allmän ordning, allmän säkerhet eller hälsoskydd, vilket hänvisas till i artikel 30 i EG-fördraget eller i de så kallade tvingande bestämmelserna som tillkännages av domstolen. För att den nationella åtgärden ska kunna motiveras måste den emellertid vara dels nödvändig för ett uppnående av de mål som satts upp, dels proportionerlig till dessa mål.

På grundval av den information som lämnats in kan inte kommissionen på ett fullständigt sätt bedöma denna fråga.

*
* *

Fråga nr 72 från Georgios Toussas (H-0748/08)

Angående: Fartyget Sea Diamonds förorening av vattnen kring Santorini Caldera

Sexton månader har gått sedan kryssningsfartyget Sea Diamond förläste vid Santorini, och ännu har inga slutsatser dragits om olycksorsakerna. Inte heller har den grekiska regeringen, ministeriet för handelsflottan och de behöriga administrativa myndigheterna lyckats utkräva något ansvar av rederiet Hellenic Louis Cruises, som redan fått 55 miljoner dollar i skadestånd. Skeppsvraket befinner sig alltfjämt i Calderas djup och förorenar Santorinis vatten, trots intensiva protester från invånare och lokala myndigheter och trots de behöriga grekiska myndigheternas löften.

Hur tänker kommissionen bidra till saneringen av havsmiljön vid denna historiska ö för att hörsamma kraven från invånare och intresseorganisationer om en bärgning av fartyget, som fortfarande innehåller oljor, smörjmedel och andra giftiga ämnen? Har den grekiska regeringen kommit med en liknande begäran?

Svar

(EN) Under de senaste månaderna har kommissionen nära övervakat omständigheterna kring kryssningsfartyget Sea Diamond som förläste utanför Santorinis kust, i syfte att säkerställa att gemenskapslagstiftningen tillämpas korrekt. Efter att ha undersökt de berörda bestämmelserna i tillämplig lagstiftning (dvs. direktiv 2004/35/EG⁽⁵⁰⁾ om miljöansvar för att förebygga och avhjälpa miljöskador, direktiv 2000/60/EG⁽⁵¹⁾ om upprättande av en ram för gemenskapens åtgärder på vattenpolitikens område och direktiv 2006/12/EG⁽⁵²⁾ om avfall) drog kommissionen slutsatsen att det under de särskilda omständigheterna inte var möjligt att konstatera att bestämmelserna ifråga hade överträtts. Det bör noteras att det ännu inte finns någon EG-lagstiftning avseende bärgning av fartyg. I det svar som har getts på den skriftliga frågan E-1944/08 av Dimitrios. Papadimoulis⁽⁵³⁾ finns ytterligare information om denna fråga.

Kommissionen har emellertid insisterat på behovet av att förebygga väsentlig miljöförstöring. Efter en begäran om information från kommissionen angav de grekiska myndigheterna att de hade vidtagit alla nödvändiga åtgärder för att undvika förorening, däribland inlett en undersökning om föroreningarnas påverkan och om fortsatt övervakning av det drabbade området. I undersökningen av det grekiska centrumet för marina studier (the Greek Centre of Marine Studies) drogs slutsatsen att påverkan från vraket endast är försumbar. Det grekiska ministeriet för handelsflottan har dock bekräftat att man kommer att fortsätta med provtagning och mätning och att korrigerande åtgärder kommer att vidtas om det är nödvändigt. Samtidigt har ministeriet ålagt lämpliga sanktioner.

När det gäller återanpassningsåtgärderna kan det finnas en möjlighet till medfinansiering inom ramen för nationella strategiska referensramar för Grekland för perioden 2007–2013, vilket har godkänts av kommissionen (dvs. det operationella programmet för miljö och hållbar utveckling 2007–2013 eller det regionala operativa programmet "Kreta och Egeiska öarna, 2007–2013"). Det är emellertid upp till medlemsstaternas behöriga myndigheter att välja vilka särskilda åtgärder som ska inkluderas i dessa program. Kommissionen kontrollerar bara de generella urvalskriterierna och att EU-lagstiftningen, däribland miljölagstiftningen, inkluderas. Via det operationella miljöprogrammet medfinansierades dessutom under perioden 2000–2006 köpet av fyra oljesaneringsfartyg i syfte att skydda speciellt skyddade områden.

Om det visar sig att det finns föroreningar i havet eller att det föreligger ett överhängande hot om sådana föroreningar, kan Grekland begära hjälp från gemenskapens civilskyddsmekanism (som upprättades genom rådets beslut 2007/779/EG, Euratom⁽⁵⁴⁾). Ett sådant stöd kan också, om detta efterfrågas av de nationella myndigheterna, innebära en mobilisering av föroreningbekämpande fartyg kontrakterade av den europeiska sjösäkerhetsbyrån. Än så länge har ingen särskild förfrågan om hjälp kommit från de grekiska myndigheterna.

När det gäller Europeiska unionens solidaritetsfond måste man notera att stöd från detta instrument normalt sett bara kan utgå vid större naturkatastrofer och bara, efter en förfrågan av berörd stat, kan erhållas om skadan överskrider en viss nivå, i Greklands fall 0.6 procent av bruttonationalinkomsten (BNI) (dvs. 1.066 miljarder euro). Skada som täcks av en försäkring eller som avser ansvar mot tredje man ersätts inte.

*
* *

Fråga nr 73 från Philip Claeys (H-0754/08)

Angående: Religionsfriheten i Turkiet

Den 13 augusti 2008 ingav organisationen Alevi Bektaşî ett klagomål mot Turkiet till Europarådets ministerkommitté med anledning av den obligatoriska religionsundervisningen i turkiska skolor. Turkiet har nämligen ännu inte genomfört domen av den 9 oktober 2007 i Europeiska domstolen för mänskliga rättigheter där det tydligt angavs att obligatorisk religionsundervisning strider mot artikel 2 i protokoll nr 1 till Europakonventionen om mänskliga rättigheter.

⁽⁵⁰⁾ EUT L 143, 30.4.2004.

⁽⁵¹⁾ EUT L 327, 22.12.2000.

⁽⁵²⁾ EUT L 114, 27.4.2006.

⁽⁵³⁾ <http://www.europarl.europa.eu/QP-WEB>.

⁽⁵⁴⁾ EUT L 314, 1.12.2007.

Hur ser kommissionen på att Turkiet inte verkställt detta domslut mot bakgrund av principen om religionsfrihet? Vilka åtgärder avser kommissionen att vidta för att se till att domstolens beslut genomförs? Före vilket datum ska domstolens beslut vara verkställt? Hur påverkar en vägran att verkställa domstolsbeslutet de pågående förhandlingarna med Turkiet om EU-medlemskap?

Svar

(EN) Kommissionen har kännedom om det fall som nämns av parlamentsledamoten.

I oktober 2007 fastslog Europeiska domstolen för mänskliga rättigheter att den obligatoriska religionsundervisningen i turkiska skolor inte uppfyllde de kriterier för objektivitet och pluralism som är nödvändiga i demokratiskt samhälle. Man ansåg även att det inte existerade någon lämplig metod för att säkerställa att föräldrars övertygelse respekterades.

Följaktligen begärde domstolen att Turkiet skulle se till att dess utbildningssystem var i enlighet med såväl nationell lagstiftning som den europeiska konventionen om skydd för de mänskliga rättigheterna och de grundläggande friheterna.

Turkiet måste genomföra domstolens beslut. Kommissionen följer nära denna process och tar upp frågan i den dialog med de turkiska myndigheterna som förs vid alla lämpliga tillfällen. Dessutom har frågan väckts i samband med Turkiets framstegsrapport 2007.

Turkiet måste säkerställa full respekt för de rättigheter och friheter som garanteras i Europakonventionen om mänskliga rättigheter och i Europeiska domstolen för mänskliga rättigheters rättspraxis, däribland religionsfrihet. Detta är ett villkor inför landets anslutning till Europeiska unionen.

*
* *

Fråga nr 74 från Konstantinos Droutsas (H-0756/08)

Angående: Förorening av kanal i Irinoupoli kommun grund av dumpning av obehandlat industriavfall

Den okontrollerade dumpningen av obehandlat industriavfall i kanal nr 66 i Irinoupoli kommun (Imathia län) skapar stora miljöproblem i området och äventyrar invånarnas hälsa. Persikobearbetningsfabrikerna i länen Imathia och Pella förfogar visserligen över biologiska reningssystem, men för att spara in på driftskostnaderna låter man bli att använda dem och leder i stället ut avfallet i kanalen. Detta självsvåldiga beteende är ett miljöbrott som pågått länge: de döda fiskarna kan räknas i tusental, vattnet i kanalen förorenas och stanken är outhärdlig. Vattnet i kanal 66 rinner ut i Aliakmonasfloden, som förser staden Thessaloniki med vatten, och sedan vidare ut i Aliakmonas-Axios-deltat (skyddsområde enligt Ramsarkonventionen), där det ytterligare förvärrar nedsmutsningen av Thermaikosbukten. Detta vatten används sedan dessutom till bevattning av fälten i hela området och får på så vis negativa konsekvenser för djurhållningen och, via livsmedelskedjan, även för människor och för folkhälsan.

Tänker kommissionen vidta några åtgärder för att stoppa den förorening av kanal 66 som orsakas av industrins godtycke, återställa den naturliga miljön i området och skydda folkhälsan?

Hur ställer sig kommissionen till den oavbrutna förorening av kanal 66 som orsakas av industrins godtycke och till behovet av att återställa den naturliga miljön i området och skydda folkhälsan?

Svar

(EN) I direktiv 2008/1/EG⁽⁵⁵⁾ om samordnade åtgärder för att förebygga och begränsa föroreningar (IPPC-direktivet, kodifierad version av direktiv 1996/61/EG⁽⁵⁶⁾) räknas olika kategorier inom industriell verksamhet upp som omfattas av detta. I uppräknningen inkluderas den beredning och behandling som behövs för att producera livsmedel från vegetabiliska råvaror för en produktion av mer än 300 ton per dag (i genomsnitt per kvartal).

⁽⁵⁵⁾ Direktiv 2008/1/EG av Europaparlamentet och rådet av den 15 januari 2008 om samordnade åtgärder för att förebygga och begränsa föroreningar (kodifierad version) (Text av betydelse för EES), EUT L 24, 29.1.2008.

⁽⁵⁶⁾ Rådets direktiv 96/61/EG av den 24 september 1996 om samordnade åtgärder för att förebygga och begränsa föroreningar (IPPC-direktivet), EGT L 257, 10.10.1996.

Med utgångspunkt i den information som presenteras i denna fråga är det oklart om persikobearbetningsfabrikerna i länen Imathia och Pella omfattas av IPPC-direktivet.

Kommissionen har redan vidtagit åtgärder för att säkerställa att befintliga IPPC-anläggningar är förenliga med direktivets krav. I maj 2008 inleddes ett överträdelseförfarande mot nio medlemsstater, däribland Grekland, i enlighet med artikel 226 i EG-fördraget. På grundval av den information som mottagits av de grekiska myndigheterna verkar det finnas åtminstone fyra anläggningar som producerar livsmedel från vegetabiliska råvaror som är verksamma i länet Imathia utan erforderligt tillstånd. Kommissionen utvärderar för närvarande den information som samlats om anläggningarna i Grekland och kommer att vidta alla nödvändiga åtgärder, däribland fortsätta med överträdelseförfarandet, för att säkerställa att IPPC direktivet tillämpas korrekt.

När det gäller den totala vattenkvaliteten är medlemsstaterna enligt ramdirektivet för vatten⁽⁵⁷⁾ skyldiga att säkerställa att vattenkvaliteten i allmänhet är bra (god status) senast 2015. De nödvändiga planerna och programmen måste vara utvecklade senast den 22 december 2009.

Deltat av floderna Axios-Loudias-Aliakmon är dessutom en plats som inkluderas i nätet Natura 2000, vilket har etablerats i enlighet med livsmiljödirektivet 92/43/EEG⁽⁵⁸⁾. Enligt livsmiljödirektivet ska verksamhet som kan leda till förstörelse av platsens bevarandevärde undvikas.

Kommissionen kommer att begära ytterligare information från de grekiska myndigheterna om typen av förorening, särskilt resultaten av mätningar av utsläppen eller av vattenkvaliteten nära anläggningarna i fråga, och om hur de påverkar den ovannämnda Natura 2000-platsen.

*
* *

Fråga nr 75 från Zbigniew Krzysztof Kuźmiuk (H-0759/08)

Angående: Utjämning av stöd per hektar i de gamla och nya medlemsstaterna

I bilaga 8 till förslaget till rådets förordning om upprättande av gemensamma bestämmelser för system för direktstöd för jordbrukare inom den gemensamma jordbrukspolitiken av den 20 maj 2008 fastställs tak för stödbeloppen inom den gemensamma jordbrukspolitiken i de olika medlemsstaterna, fram till 2013 och åren därefter. Räknar man om beloppen i bilagan efter jordbruksarealen framträder väldiga skillnader i ekonomiskt stöd per hektar mellan olika medlemsländer. I Belgien handlar det om ca 489 euro, i Danmark ca 388 euro, i Tyskland ca 344 euro, i Frankrike ca 263 euro och i Storbritannien ca 237 euro. I de nya medlemsländerna är beloppen betydligt lägre: I Tjeckien ca 213 euro, i Ungern ca 227 euro, i Slovakien ca 200 euro och i Polen endast ca 187 euro.

I nuläget utjämnas produktionskostnaderna mycket snabbt mellan de nya och gamla medlemsländerna, och kommissionen föreslår en frikoppling av stödet från produktionen. Därmed har skillnaderna i stödet inte längre något sakligt berättigande och uppfattas som en uppenbar diskriminering av jordbrukarna i de nya medlemsländerna. Att upprätthålla skillnaderna år efter år skulle i praktiken betyda att det fanns två system för den gemensamma jordbrukspolitiken.

Vad tänker kommissionen göra för att undanröja denna obalans?

Svar

(EN) Nivån på det frikopplade stödet är fastsällt på grundval av samma principer för EU-15 och EU-12, nämligen fastställda referensnivåer för budgetkostnader och areal. I EU-15 är emellertid referensen tidigare produktion, areal och stöd genom den gemensamma jordbrukspolitiken, medan stödnivåerna för EU-12 i enlighet med fördraget om anslutning, fastställs med beaktande av faktorer som nivån för de senaste produktionsperioderna och medlemsstatens produktionspotential.

På grund av att historiska referenser användes för att fastställa betalningarna skiljer sig direktstödet inte bara mellan EU-12 och EU-15, utan mellan alla medlemsstater, mellan regioner och mellan individuella jordbrukare (beroende på vilken modell av frikopplat stöd som valts).

⁽⁵⁷⁾ Direktiv 2000/60/EG, EUT L327, 22.12.2000, i dess ändrade lydelse.

⁽⁵⁸⁾ EUT L 10, 14.1.1997.

Genom "hälsokontrollen" föreslår vi att medlemsstaterna ges möjlighet att harmonisera dessa olika skillnader internt. Att harmonisera alla medlemsstater skulle emellertid inte leda till att de avsedda politiska målen uppnås. Direkta betalningar är ett verktyg för inkomststöd till jordbrukare, och nivån på dessa måste utvärderas i förhållande till den allmänna ekonomiska nivån och till utvecklingen i EU:s medlemsstater.

En utjämnning av nivån på direktbetalningarna för alla 27 medlemsstater skulle i genomsnitt ge uppsving åt jordbruksinkomsterna i EU-12 och lägre inkomster för EU-15. Detta skulle öka de befintliga motsättningarna när det gäller jordbruksinkomsternas utveckling och inkomsterna i andra sektorer av ekonomin. Jordbruksinkomster i EU-12 har redan vuxit mycket sedan EU-anslutningen och de skulle öka betydligt i förhållande till andra inkomster om betalningar i schablonbelopp infördes i hela EU. I EU-15, där jordbruksinkomsterna redan sackar efter inkomsterna i andra sektorer, skulle betalningar i schablonbelopp öka denna klyfta.

När vidare de olika delarna av EU:s utgifter ses som delar av bruttonationalprodukten, BNP, blir det tydligt att EU-12 inte missgynnas i jämförelse med EU-15 när det gäller jordbruksstöd. 2007 låg direkta betalningar och marknadsstöd grovt sett på samma nivå i medlemsstaterna i EU-12 och EU-15 när det gäller andel av BNP. Utgifter för landsbygdsutveckling i EU-12 var sju gånger högre än för EU-15, och strukturella åtgärder fyra gånger högre mätta som andelar av BNP.

Detta visar att betalningar i schablonbelopp inte skulle vara förenligt med själva syftet med direkta betalningar, vilket är att tillhandahålla en lämplig nivå av inkomstförstärkning till jordbrukare. Det skulle snarare snedvräda förhållandet mellan jordbruksinkomster och inkomster i andra sektorer i både EU-12 och i EU-15.

*
* *

Fråga nr 76 från Jacky Hénin (H-0761/08)

Angående: Hoten mot sammanhållningen inom euroområdet

Den senaste utvecklingen i samband med den finansiella krisen i USA, framför allt dollarns kraftiga kursfall i förhållande till euron, utgör ett dödshot mot industrier med högt mervärde i medlemsstaterna i euroområdet. Hundratusentals kvalificerade och högt kvalificerade jobb kommer att försvinna i euroområdet till följd av den monetära dumpningen i dollarområdet. Risken är så allvarlig att man ifrågasätter euroområdets sammanhållning och överlevnad. Endast de mycket höga kostnaderna för en stat som vill träda ur euroområdet upprätthåller sammanhållningen inom systemet.

Vilka ekonomiska och politiska åtgärder tänker kommissionen vidta för att avvärja risken för att euroområdet splittras i framtiden?

Svar

(EN) Euron har visat sig vara ett kraftfullt skydd mot den kombination av olika interna chocker som euroområdet har drabbats av. Till skillnad från vad som hände på 1970-talet har dessa chocker inte förstärkts av instabilitet i inre växelkursförhållanden och räntor. Den akuta hanteringen av likviditet av Europeiska centralbanken (ECB) har varit en stor tillgång i det exceptionella läge som vi nu har. Dessutom har alla ministrar, senast vid Ekofinrådet i oktober, begärt en samordnad reaktion på de chocker som vi upplever idag, som en spegling till kommissionen uppmaning i meddelande om EMU@10⁽⁵⁹⁾, att stärka det ekonomiska styret. Kommissionen har föreslagit att man breddar den makroekonomiska övervakningen för att lättare kunna spåra och övervaka sådana divergenser inom euroområdet. Detta skulle exempelvis kunna innebära en bättre utvärdering av konkurrenskraften i varje medlemsstat i euroområdet. I samma meddelande uppmanade kommissionen medlemsstaterna att stärka euroområdets ekonomiska styre, både inrikespolitiskt och utrikespolitiskt, genom att i högre utsträckning använda sig av det befintliga ramverket för samordning av den ekonomiska politiken. Särskilt när det gäller inrikespolitiken i respektive land bör den inte, med tanke på dess framträdande roll, styras utan att man beaktar vilket inflytande den får på angränsande länder i euroområdet.

*
* *

⁽⁵⁹⁾ EMU@10: Framsteg och utmaningar efter 10 år av den ekonomiska och monetära unionen, KOM(2008)0238 slutlig, 7.5 2008.

Fråga nr 77 från Katerina Batzeli (H-0764/08)**Angående: Kontroll av jordbruksstöd i Grekland**

Kommissionen har tidigare tillkännagivit sin avsikt att skära ned jordbruksstödet till Grekland på grund av de brister som konstaterats i landets kontrollsystem. Denna åtgärd skulle tillgripas om den grekiska regeringen inte försåg kommissionen med de nödvändiga garantierna och bevisen för att kontrollmekanismen hade förbättrats. På sistone har det dessutom förekommit uppgifter om att kontrollorganet upptäckt felaktigheter och oklarheter i förvaltningen av jordbruksstödet och av den nationella reserven för stödrättigheter, något som jordbrukarna själva inte har någon skuld i.

På vilket stadium befinner sig kommissionens överläggningar med den grekiska regeringen och genomförandet av de åtgärder som krävs för att stödutbetalningarna till de grekiska jordbrukarna inte ska hamna i farozonen?

Hr det gjorts tillräckliga framsteg i arbetet med att förbättra det grekiska kontrollsystemet för att kommissionen inte ska skära ned stödet?

Hur drabbas jordbrukarna av sådana nedskärningar i stödet, som alltså beror på administrativa fel och på brister i kontrollsystemet som jordbrukarna själva inte har någon skuld i?

Svar

(EN) De grekiska myndigheterna förband sig i samband med den handlingsplan som upprättades våren 2006 att upprätta ett nytt operativt system för identifiering av jordbruksskiften vid slutet av 2008.

Det är viktigt med ett korrekt system för att man ska kunna säkerställa att arealersättningar hanteras och kontrolleras på ett riktigt sätt.

Den 16 juli 2008 skickades ett brev till de grekiska myndigheterna om att ett förfarande i syfte att skjuta upp en del av utbetalningen gällande stödåtgärder för arealbaserad jordbruks- och landsbygdsutveckling till Grekland hade inletts, på grund av att det fortfarande fanns brister i dess kontrollsystem, främst när det gäller systemet för identifiering av jordbruksskiften. De grekiska myndigheterna besvarade detta brev den 28 augusti 2008.

En granskning i september 2008 visade att upprättandet av denna centrala faktor, trots att man gjort vissa framsteg, inte sker enligt tidsplanen.

På grundval av detta fortsätter kommissionen att, som aviserats i juli 2008, skjuta upp utbetalningarna.

Det måste betonas att ett uppskjutande kommer att gälla den månatliga ersättningen från kommissionen till det grekiska utbetalningsstället. Detta fräntar inte alls de grekiska myndigheternas skyldighet att betala jordbrukarna de belopp som de har rätt till på jordbrukarnivå??:

*

* *

Fråga nr 78 från Catherine Stihler (H-0766/08)**Angående: EU och den globala finanskrisen**

Den senaste tidens oro på finansmarknaderna är större än någonsin tidigare. Varje dag inträffar händelser som dessförinnan skulle ha förefallit helt otänkbara. Den amerikanska investmentbanken Lehman Brothers tilläts gå i konkurs medan ett av världens största försäkringsbolag AIG räddades. Den brittiska regeringen godkände ett uppköp av Storbritanniens största bolåneinstitut HBOS för att förhindra att kunderna skulle lämna bolaget. Aktiekurserna sjönk kraftigt för att sedan stiga på nytt, och i skrivande stund försöker den amerikanska regeringen att sätta ihop ett massivt räddningspaket på 3 biljoner dollar.

Vilka åtgärder vidtar kommissionen inom sitt behörighetsområde för att skydda EU-medborgarnas intressen när det gäller konsekvenserna av den globala finanskrisen?

Svar

(EN) Kommissionen har föresatt sig och arbetar aktivt för att trygga EU-medborgarnas intressen både under och efter finanskrisen. Medborgarna behöver lämpliga konsument-, investerings- och insättningskydd, välfungerande likvida bankmarknader i stånd att låna ut till konsumenter, husägare och företag samt en produktiv ekonomi baserad på växande företag.

Med detta i åtanke har kommissionen varit verksam på många olika sätt.

Kommissionen har ställt en tydlig diagnos på krisens rötter och vidtagit åtgärder för att bota de svagheter som identifierats i det finansiella systemet. Den har utvecklat en färdplan som antagits av ekonomi- och finansministrarna i oktober 2007 för att förbättra öppenhet på marknaden, värdering, verksamhetskrav, och för att ta itu med de problem som är kopplade till kreditvärderingar och andra frågor som har att göra med marketns sätt att fungera.

Kommissionen har samarbetat med finansministrar och övervakare, särskilt genom ekonomiska och finansiella kommittén och genom tillsynskommittéerna (kommittén för europeiska banktillsynsmyndigheter, kommittén för europeiska myndigheter med tillsyn över försäkringar och tjänstepensioner och Europeiska värdepapperstillsynskommittén) för att så mycket som möjligt säkerställa att medlemsstaternas och de europeiska institutionernas åtgärder är samstämmiga. Ett viktigt resultat är handlingsplanen för euroområdet från den 12 oktober 2008 och en utvidgning av denna till hela Europeiska unionen. Därigenom kan medlemsstaterna garantera bankernas finansiering och interbankmarknadens funktion under en övergångsperiod, med målet att återupprätta förtroendet för finansmarknaderna.

Kommissionen har snabbt tagit initiativ till lagstiftningsåtgärder för att förbättra den existerande rättsliga ramen och har fortsatt att arbeta med rådet och parlamentet för att hitta kompromisser beträffande viktiga initiativ som är under förhandling:

– Solvens II: Kommissionen arbetar för att uppnå en kompromisslösning i förhandlingarna om förslaget. Detta direktiv kommer att modernisera kapitaltäckningsbestämmelserna för EU:s försäkringsbolag och stärka övervakningen av gränsöverskridande försäkringsgrupper.

– Kapitalkravsdirektivet (CRD): Ändringsförslaget till detta direktiv antogs den 1 oktober 2008. Det täcker kritiska områden som stora exponeringar, övervakning av koncerner med gränsöverskridande verksamhet, bankkapitalets kvalitet och riskhantering. Det kommer att i grunden stärka den rättsliga ramen för EU:s banker och det finansiella systemet.

– System för garantiordning som täcker insättningar: Den 15 oktober 2008 lade kommissionen fram ett förslag om att se över EU:s regler när det gäller system för garanti av insättningar, enligt vilket de åtaganden som gjorts av EU:s finansministrar den 7 oktober 2008 i Luxemburg genomförs.

– Bokföring: På förslag av kommissionen röstade medlemsstaterna enhälligt den 15 oktober 2008 om förändringar av bokföringsbestämmelser, däribland mer vägledning om verkligt värde och undersökning av IAS-39 för att omklassificera finansiella instrument från handelslagret till finansieringsverksamheten.

– Kreditvärderingsinstitut: Kommissionen håller på att avsluta ett lagstiftningsförslag angående villkoren för auktorisation, drift och övervakning av EU:s kreditvärderingsinstitut för antagande av kollegiet i början av november 2008.

– Derivat: Den kommissionsledamot som ansvarar för den inre marknaden har tillkännagivit att han vill undersöka derivatmarknaderna närmare och att han vill få till stånd en lösning när det gäller clearing av kreditderivat innan årets slut.

– Framtiden för europeisk övervakning: Kommissionen beslutade att etablera en högnivågrupp för gränsöverskridande övervakning i EU under ledning av Jacques de Larosière. Information om gruppens uppdrag och sammansättning kommer att publiceras inom kort.

– Kommissionen säkerställer slutligen att arbetet samordnas internationellt och planerar att hålla en konferens med våra internationella partners för att reformera det globala finanssystemet med avseende på öppenhetsprinciper, finansiell stabilitet, ansvar, integritet och globalt styre.

*

* *

Fråga nr 79 från Mikel Irujo Amezaga (H-0769/08)**Angående: Europeiska socialfonden i Navarra**

I s i t t s v a r p å m u n t l i g f r å g a <http://www.europarl.europa.eu/sides/getDoc.do?type=QT&reference=H-2007-0929&language=SV> ⁽⁶⁰⁾ om oegentligheter som regeringen i Navarra gjort sig skyldig till vid förvaltningen av Europeiska socialfonden i Navarra uppgav kommissionen att den avsåg att begära in tilläggsinformation från olika myndigheter. Har kommissionen mottagit denna information?

Har kommissionen undersökt om artiklarna 32, 34 och 36 i förordning (EG) nr 1260/1999⁽⁶¹⁾ har överträtts? Har kommissionen undersökt huruvida kraven i regel 1.7 om stödberättigade utgifter i bilagan till förordning (EG) nr 1685/2000⁽⁶²⁾ har uppfyllts? Det har rent allmänt inte funnits någon mekanism för validering och kontroll av de olika fakturorna och verifikationerna, i synnerhet inte av de fakturor och verifikationer som gällde utgifter för olika typer av verksamhet. Har kommissionen således undersökt om artikel 7.2 i förordning (EG) nr 438/2001⁽⁶³⁾ följts strikt av regeringen i Navarra? Det är på sin plats att erinra om att det var revisionsverket i Navarra som påpekade att den regionala förvaltningen saknade finansiella system och räkenskapssystem som garanterar att utgifter, betalningar och intäkter från Europeiska socialfonden registreras korrekt och i separata poster.

Svar

(EN) Som anges i svaret på parlamentsledamotens skriftliga fråga P-0619/08 om rapporten från revisionsrätten i den autonoma provinsen Navarra om "Medel som mottagits av Navarra från Europeiska unionen – socialfonden 1997–2003" efterfrågade kommissionen ytterligare information från Europeiska socialfondens förvaltningsmyndighet i Spanien (UAFSE) om rapportens innehåll och om de åtgärder som vidtagits för att råda bot på de oegentligheter som har upptäckts av revisionsrätten i Navarra.

Kommissionen understryker att Navarras regering har dragit tillbaka de belopp som inte var berättigande för ESF-delfinansiering enligt de kontroller som utfördes i enlighet med artikel 10 i förordning (EG) 438/01 som nämns i rapporten från revisionsrätten i den autonoma provinsen Navarra. UAFSE har dessutom meddelat kommissionen att Navarras regering redan har vidtagit åtgärder för att förbättra förvaltningen av ESF i linje med revisionsrätten i den autonoma provinsen Navarras slutsatser och rekommendationer. UAFSE har också understrukit att kontroller som genomförts i samband med UAFSE:s årliga kontrollplan visat att man vidtagit korrigeringsåtgärder.

För att bekräfta om Spanien har vidtagit lämpliga åtgärder har kommissionen dock bitt UAFSE att skicka en kopia av rapporten om de kontroller som man gjort, och man har även efterfrågat alla rapporter från revisionsrätten i den autonoma provinsen Navarra om den Europeiska socialfonden i Navarra.

Till sist har den Europeiska byrån för bedrägeribekämpning (OLAF) beslutat att inleda ett övervakningsärende. Kommissionen erinrar att OLAF måste säkerställa att det inte samtidigt utförs liknande kontroller och inspektioner av både kommissionen och medlemsstaternas myndigheter hos de berörda ekonomiska aktörerna, för samma handlingar på grundval av gemenskapsbestämmelser för en särskild sektor eller nationell lagstiftning och därför kan inleda övervakningsärenden för att följa pågående nationella åtgärder.

*
* *

Fråga nr 80 från Carl Schlyter (H-0770/08)**Angående: Ny forskning om bisfenol A**

Den medicinska tidskriften JAMA publicerade den 16 september 2008 en ny studie om bisfenol A som visar att ämnet kan orsaka diabetes och hjärtsjukdomar. Bisfenol A är bland annat en av huvudmonomerna vid framställning av polykarbonatplast och epoxihartser. Polykarbonatplast används för att tillverka en rad vanliga produkter, till exempel nappflaskor och vattenflaskor. Epoxihartser används bland annat som invändig

⁽⁶⁰⁾ Skriftligt svar av den 11.12.2007.

⁽⁶¹⁾ EGT L 161, 26.6.1999, s. 1.

⁽⁶²⁾ EGT L 193, 29.7.2000, s. 39.

⁽⁶³⁾ EGT L 63, 3.3.2001, s. 21.

beläggning i nästan alla livsmedelskonserver och dryckesburkar. Nya restriktioner håller för närvarande på att införas i enlighet med direktiv 76/769/EEG⁽⁶⁴⁾ genom medbeslutandeförfarandet. Detta direktiv kommer att upphävas genom Reach den 1 juni 2009. Det kommer att vara praktiskt taget omöjligt att förbereda och genomföra ett medbeslutandeförfarande från och med nu och fram till slutet av denna mandatperiod. För närvarande är EU således handlingsförlamat inom det rättsliga området i fråga om möjligheten att anta nya restriktioner. Tillfälliga nationella förbud skulle möjligtvis kunna fylla denna lucka.

Planerar kommissionen att uppmana sin vetenskapliga kommitté att se över sitt utlåtande om bisfenol A med hänsyn till de nya forskningsrönen?

Skulle ett nationellt förbud vara förenligt med EU:s lagstiftning, särskilt med tanke på att EU för närvarande är handlingsförlamat när det gäller att föreslå restriktioner för ämnen vilkas användning ännu inte är begränsad?

Svar

(EN) Kommissionen är medveten om att färsk forskning visar på möjliga effekter av bisfenol A på människors hälsa. Användandet av ämnena i nappflaskor och vattenflaskor regleras av kommissionens direktiv 2002/72/EG om material och produkter av plast som är avsedda att komma i kontakt med livsmedel⁽⁶⁵⁾, enligt vilket gränsvärdet för migrationen för bisfenol A ska vara 0,6 mg/kg livsmedel baserat på den riskbedömning som gjorts av Europeiska myndigheten för livsmedelssäkerhet (Efsa) 2006. Efsa har efter en förfrågan från kommissionen bekräftat ett tolerabelt dagligt intag (TDI) av bisfenol A i sitt uttalande av den 23 juli 2008, i vilket man beaktar den kanadensiska regeringens nyligen genomförda undersökning och minnesanteckningar från det nationella forskningsprogrammet inom området toxikologi (National Toxicology programme) i USA. Dessutom har Efsa ombetts att utvärdera relevansen och implikationerna av de studier som nyligen publicerats i the Journal of the American Medical Association⁽⁶⁶⁾. Med utgångspunkt i den vetenskapliga kunskap som man har idag anser kommissionen för närvarande att migrationsgränsen är tillräcklig för att konsumenten ska skyddas från bisfenol A:s möjliga hälsorisker. Beläggningar av epoxyharts i livsmedelskonserver och dryckesburkar omfattas av nationell lagstiftning.

Restriktioner för andra användningar måste antas inom ramen för direktiv 76/769/EEG, vilket kommer att upphävas och ersättas av avdelning VIII och bilaga XVII av Reach den 1 juni 2009. För närvarande innehåller inte direktiv 76/769/EEG några restriktioner om bisfenol A. En omfattande riskbedömning som genomfördes inom ramen för rådets förordning (EEG) 793/93 publicerades 2003 på EU:s kemikaliemyndighets hemsida och en uppdaterad utvärdering publicerades i april 2008⁽⁶⁷⁾. De slutsatser som dras är att det, när det gäller konsumenterna, inte behövs några åtgärder för riskreducering utöver de som redan tillämpas. Man behöver dock begränsa riskerna för de arbetare som är inblandade i tillverkningen av bisfenol A, tillverkningen av epoxyharts och i alla sammanhang med yrkesmässig hantering i vilka det finns en risk för hudkontakt med höga koncentrationer av bisfenol A. Eftersom riskutvärderingen och riskreduceringsstrategin formellt inte antogs i enlighet med rådets förordning (EEG) vilken upphävdes den 1 juni 2008, måste den rapporterade medlemsstaten, i enlighet med artikel 136.3 i Reach skicka in all relevant dokumentation, däribland riskbedömningen, och presentera en strategi för att begränsa riskerna till EU:s kemikaliemyndighet före den 1 december 2008.

Kommissionen vill förtydliga att det inte är någon tidsbegränsad oförmåga av EU att föreslå restriktioner för ämnen som ännu inte är begränsade genom direktiv 76/769/EEG. Det är rätt att det under ett pågående upphävande av direktiv 76/769/EG är för sent att fullgöra ett medbeslutandeförfarande för ett förslag till nya restriktioner enligt direktivet, och övergångsbestämmelserna enligt artikel 137.1b i Reach skulle säkerställa kommissionens uppföljning av ett sådant förslag, om det ännu inte är antaget den 1 juni 2009. Hellre än att förbereda nationell lagstiftning kan en medlemsstat börja förbereda underlag för restriktioner i enlighet med bilaga XV i Reach, om detta skulle bedömas vara nödvändigt. Efter förfarandet i Reach skulle medlemsstaten kunna delge byrån sin avsikt och lämna in handlingarna till bilaga XV direkt efter att avdelning VIII trätt i kraft (1 juni 2009) för att inleda restriktionsprocessen. Med beaktande av tidsfristerna som tillhandahålls i

⁽⁶⁴⁾ EGT L 262, 27.9.1976, s. 201.

⁽⁶⁵⁾ EUT L 220, 15.8.2002, senast ändrat genom direktiv 2008/39/EG, EUT L 63, 7.3.2008.

⁽⁶⁶⁾ Lang et al. 2008: Journal of the American Medical Association, 300, 1303-1310

⁽⁶⁷⁾ Rapporterna tillgängliga på: <http://ecb.jrc.ec.europa.eu/esis/index.php?PGM=ora>, EINECS Number 201-245-8

artiklarna 69 till 73 i Reach skulle hela tidsramen i sin helhet vara jämförbar med ett fullständigt medbeslutandeförfarande.

*
* *

Fråga nr 81 från Ivo Belet (H-0774/08)

Angående: Förlust av arbetstillfällen inom textilsektorn och EU:s globaliseringsfond

Textilföretagen i Belgien har under de gångna veckorna varslat om eller genomfört sammanlagt över 1 000 uppsägningar (281 inom Bekaert textiel, 150 inom Domo Zwijnaarde, 200 inom Ralos, 351 inom UCO, 182 inom Prado, 387 inom Beaulieu osv.). Det finns flera bakomliggande orsaker: De dåliga tiderna för ekonomin, och konkurrensen från låglöneländerna.

Kan kommissionen meddela om man i sådana fall kan hänvända sig till EU:s globaliseringsfond för omskolning, personaluthyrning och omställning på de drabbade arbetstagarnas vägnar?

Svar

(EN) I enlighet med artikel 2.b i förordning (EG) No 1927/2006⁽⁶⁸⁾ om upprättande av Europeiska fonden för justering för globaliseringseffekter (EFG) tillhandahålls möjligheter för medlemsstaterna att ansöka om stöd från EFG i fall där minst 1 000 arbetare har sagts upp under en niomånadersperiod inom en särskild sektor i en region eller i två regioner som gränsar till varandra (på NUTS II-nivå).

När medlemsstaterna ansöker om stöd från EFG måste medlemsstaterna koppla samman uppsägningar i den berörda sektorn med genomgripande strukturförändringar inom världshandeln. Detta kan visas genom handelsstatistik som anger en väsentligt ökad import till EU, snabbt minskade marknadsandelar för EU eller en utflyttning av ekonomisk verksamhet till tredje land.

Ända sedan förordningen om Europeiska fonden trädde i kraft har kommissionen tagit emot och bedömt positivt sex ansökningar om EFG-stöd kopplade till uppsägningar inom textilindustrin (fyra från Italien, en från Malta och en från Litauen).

Utbildning, omskolning, outplacement och omplacering av berörda arbetare är verksamma arbetsmarknadsåtgärder som innefattas av de åtgärder som är berättigade till EFG-stöd såsom det definieras i artikel 3 i EFG-förordningen.

*
* *

Fråga nr 82 från Gianluca Susta (H-0776/08)

Angående: Skor

Under den sista veckan i september har den italienska tullen (Guardia di Finanza) beslagtagit 1 700 000 par skor i Italien. Dessa skor var av förfalskade märken och 84 000 av dem var märkta med den felaktiga angivelsen "tillverkad i Italien". I många skor påträffades alarmerande höga nivåer av sexvärt krom, som är cancerframkallande.

Vad anser kommissionen om detta? Vilka åtgärder avser kommissionen att vidta för att förhindra fler sådana incidenter, som gynnar vissa ekonomiska aktörer men skadar konsumenterna? Vilka antidumpningsförfaranden har kommissionen under de senaste två åren inlett mot Kina när det gäller textilier och skor? Anser kommissionen att man bör föreslå ändringar av det befintliga regelverket för att förbättra kvalitetsstandarderna för textilier, skor, kosmetika och liknande varor som importeras från tredjeland? Bör man också kräva att varornas ursprung måste kunna spåras?

Svar

(EN) Kommissionen samarbetar nära med ordförandeskapet om att upprätta en handlingsplan inom tullområdet för att säkerställa ett effektivt skydd av immateriella rättigheter över gränserna. Denna

⁽⁶⁸⁾ EUT L 406, 30.12.2006.

handlingsplan utgör en del av en mer övergripande strategi vilken fastställs av rådet i dess resolution om en övergripande europeisk plan för bekämpning av varumärkesförfalskning⁽⁶⁹⁾.

Eftersom Kina är en viktig källa för piratkopior betraktas det som nödvändigt att stärka tullsamarbetet med detta land. Kommissionen är därför även inblandad i att förhandla med Kina om en handlingsplan inom tullområdet för att bekämpa varumärkesförfalskning och piratkopior.

När det gäller antidumping har kommissionen infört en slutgiltig antidumpningstull på import av vissa skor med överdelar av läder från Folkrepubliken Kina och Vietnam i oktober 2006, vilken varade i två år fram till oktober 2008. Kommissionen genomför för närvarande en översyn av resultatet av dessa antidumpningsåtgärder. När det gäller textilier från Folkrepubliken Kina har inga antidumpningsförfaranden genomförts under de senaste två åren.

När det gäller den rättsliga ramen och säkerheten beträffande de ämnen som används för tillverkning av kläder och skor finns en skyldighet att märka med information om fibersammansättningen i de textilier och kläder som tas in på EU:s marknad och att ange vilket material som används i skodon⁽⁷⁰⁾. Dessutom måste alla textilier och skodon som cirkulerar i EU överensstämja med gemenskapens gällande kemilagstiftning, särskilt med bestämmelserna i begränsningsdirektivet⁽⁷¹⁾, när det gäller restriktioner för marknadsföring och användning av vissa farliga ämnen och preparat. Kommissionen har skyndsamt kontaktat de italienska myndigheterna och efterfrågat detaljerad information om det faktiska krominnehållet i de beslagtagna skorna.

Det är viktigt att notera att den nuvarande rättsliga ramen betraktas som lämplig, men att det endast är medlemsstaterna själva som ansvarar för både tullkontrollerna innan varorna släpps för fri rörlighet inom EU och för marknadsövervakningen av produkter som redan finns på marknaden. Icke desto mindre underlättar kommissionen medlemsstaternas ansträngningar på båda områdena genom en mängd olika insatser: från säkerställande av hanteringen av RAPEX-systemet (EU rapid alert system for dangerous consumer products) som upprättats i enlighet med direktivet om produktsäkerhet⁽⁷²⁾ till utbildning av tjänstemän med ansvar för verkställighet och finansiellt stöd till marknadsövervakningsåtgärder.

När det gäller kosmetika fastställs i kosmetikadirektivet⁽⁷³⁾ de säkerhetskrav som är tillämpliga på kosmetikaprodukter som släpps ut på marknaden i gemenskapen, och detta oavsett ursprung. Även inom detta område stöder kommissionen samordningen mellan medlemsstaternas marknadsövervakningsmyndigheter, särskilt vid gränskontrollerna.

*
* *

Fråga nr 83 från Karin Riis-Jørgensen (H-0777/08)

Angående: Statsgaranti till irländska banker

Den irländska regeringen beslutade denna vecka att genom en snabblag ge statsgarantier till sex irländsägda banker. Detta ger sannolikt dessa banker en fördel gentemot utlandsägda konkurrenter, vilka inte omfattas av garantin och vilka nu kan se sina kunder gå till irländska banker, som kan ge dem en större insättargaranti med staten i ryggen.

Är det att betrakta som snedvridning av konkurrensen när den irländska staten ger fördelar till inhemskt ägda banker framför utländska?

Svar

(EN) Mot bakgrund av den nuvarande situationen på finansmarknaderna vill kommissionen på samma sätt som medlemsstaterna säkerställa finansiell stabilitet. Den ställer sig helt bakom behovet av att vidta lämpliga

⁽⁶⁹⁾ EUT C 253, 4.10.2008.

⁽⁷⁰⁾ Direktiv 96/74/EG, EUT L 32, 3.02.1997 & rättelse EUT L 5, 10.01.2006; direktiv 96/73/EG, EUT L 32, 3.02.1997; direktiv 73/44/EEG, EGT L 83, 30.03.1997; direktiv 94/11/EG, EGT L 100, 19.04.1994 & rättelse EUT L 47, 24.02.1996.

⁽⁷¹⁾ Direktiv 76/769/EEG, EGT L 262, 27.09.1976.

⁽⁷²⁾ Direktiv 2001/95/EG, EGT L 11, 15.01.2002.

⁽⁷³⁾ Rådets direktiv 76/768/EEG, EUT L 262, 27.09.1976.

åtgärder. Detta erkändes vid rådets (ekonomiska och finansiella frågor) (ekofinrådet) sammanträde den 7 oktober 2008, där finansministrarna meddelade följande principer:

- Ingripanden bör ske i tid och stödet bör i princip vara temporärt.
- Skattebetalarnas intressen ska säkerställas.
- Befintliga aktieägare bör ta konsekvenserna av de vederbörliga följderna av ingripandet.
- Regeringen bör ha möjlighet att genomföra förändringar i företagsledningen.
- Företagsledningen bör inte få behålla orättmätiga förmåner – regeringarna kan bland annat få befogenhet att ingripa i lönefrågor.
- Konkurrenternas legitima intressen måste skyddas, särskilt genom bestämmelserna om statligt stöd.
- Negativa spridningseffekter bör undvikas.

För att uppnå detta mål utan att äventyra den inre marknaden måste nationella åtgärder vara väl utformade, nödvändiga och stå i proportion till problemet. De måste dessutom innebära att negativa spridningseffekter på konkurrenter, andra sektorer och andra medlemsstater undviks.

Den 14 oktober 2008, utfärdade kommissionen riktlinjer för tillämpningen av bestämmelserna om statligt stöd för åtgärder som vidtagits för finansinstitutioner i samband med den nuvarande globala finanskrisen. En utvärdering av det statliga stödets förenlighet med nationell rekapitalisering eller garantiordningar, och individuella fall i vilka sådana ordningar tillämpas kommer att kunna genomföras snabbt

Kommissionen har varit i nära kontakt med de irländska myndigheterna angående detta fall för att oron för diskriminering och bristen på lämpliga gränser och kontroller ska kunna läggas åt sidan. De irländska åtgärderna är nu i linje med de riktlinjer som utfärdats av kommissionen och i enlighet med den samordnade europeiska reaktionen på finanskrisen, vilken man enades om vid Ekofins sammanträde den 7 oktober 2008 och vid eurogruppens möte den 12 oktober 2008. Detta har godkänts av kommissionen den 13 oktober 2008.

Fallet ifråga bekräftar hur viktigt det är för medlemsstaterna att både etablera kontakt i förväg och föra en regelbunden dialog med kommissionen för att från början utforma ordningar som kan uppnå målet att bevara finansiell stabilitet samtidigt som man också bevarar en rättvisare konkurrens för andra banker och medlemsstater.

*
* *

Fråga nr 84 från Rodi Kratsa-Tsagaropoulou (H-0779/08)

Angående: Läkarkontroller vid migranternas inresa och vistelse i EU

Enligt rapporten från det portugisiska ordförandeskapet (andra halvåret 2007) "Hälsa och migration i EU" lider immigranter och flyktingar som kommer till EU i större utsträckning av infektionssjukdomar och andra sjukdomar som de antingen har med sig från hemländerna eller senare ådrar sig på grund av plötsligt ändrade livsbetingelser eller dåliga levnadsförhållanden i mottagarländerna.

Med tanke på ovanstående uppgifter, rådets slutsatser från december 2007 och ortsbefolkningens oro för folkhälsan i områden som måste ta emot många illegala invandrare, skulle jag vilja be kommissionen att besvara följande frågor: Vilka av förslagen från det portugisiska ordförandeskapet har genomförts? Vilka förslag överväger man? Vilken är situationen för närvarande i EU-länderna, och vilka åtgärder planeras eller vidtar man på EU-nivå för att kontrollera och kämpa mot sjukdomar vid inresa och vistelse i mottagarländerna? Vad görs eller planeras för att skydda hälsan hos de personer som arbetar i mottagningsanläggningar för migranter?

Svar

(FR) Kommissionen har noga undersökt de viktiga slutsatserna om hälsa och migration i EU som drogs under det portugisiska ordförandeskapet och fortsätter att samarbeta nära med medlemsstaterna om hur detta ska bevakas.

Som en del av den sociala dagordningens återkomst och av gemenskapens hälsostrategi har kommissionen tillkännagivit att den avser att ge ut ett meddelande om skapande av större jämlikhet på hälsoområdet. I detta kommer hälsoskydd för migranter och andra sårbara grupper att utgöra ett viktigt inslag.

När det gäller inresa fastställer kodex om Schengengränserna att medborgare i tredje land kan resa in om de (bland annat) inte betraktas utgöra ett hot mot folkhälsan.

När det gäller laglig bosättning för medborgare i tredje land innehåller alla befintliga direktiv bestämmelser enligt vilka tredjelandsmedborgare kan förvägras inresa till medlemsstaternas territorium av folkhälsoskäl. Det måste påpekas att det är medlemsstaternas ansvar att definiera begreppet folkhälsa.

När det gäller asylsökande är medlemsstaterna skyldiga att säkerställa att dessa personer får nödvändig medicinsk vård. Det samma gäller för medborgare i tredje land som omfattas av internationellt skydd. Medlemsstaterna kan dessutom bestämma att asylsökande ska genomgå medicinsk undersökning av folkhälsoskäl.

När det gäller illegal invandring, består strategin i att tillhandahålla nödvändig hälso- och sjukvård (vilket definieras som någonting mitt emellan akutvård och full tillgång till hälso- och sjukvård).

Slutligen vill kommissionen påminna parlamentsledamoten om att dessa frågor måste hanteras helt i överensstämmelse med grundläggande rättigheter, särskilt med artikel 35 i stadgan om de grundläggande rättigheterna, enligt vilken det fastslås att alla har rätt att få medicinsk vård i enlighet med de villkor som fastställs i nationell lagstiftning och praxis.

*
* *

Fråga nr 85 från Pedro Guerreiro (H-0782/08)

Angående: Skydd av produktionen och sysselsättningen inom textil- och beklädnadssektorn i olika EU-länder

EU och Kina har kommit överens om ett gemensamt övervakningssystem för export av vissa kategorier av textil- och beklädnadsprodukter från Kina till EU. Då den 31 december 2008 dessutom närmar sig ber jag kommissionen att ange hur den efter 2008 avser undvika den situation som uppstod 2005 och som kännetecknades av att importen av textilier och beklädnadsprodukter från Kina ökade dramatiskt? Ämnar kommissionen föreslå att mekanismen för dubbel övervakning ska förlängas efter den 31 december 2008?

I vilka kategorier inom textil och beklädnad har importen till EU ökat kraftigast år 2008, både totalt sett och från Kina? I vilken utsträckning omfattas importen från Kina av systemet med dubbel övervakning?

Svar

(EN) Syftet med dubbel övervakning var att säkerställa en smidig övergång 2008 inom de åtta mest känsliga kategorierna. Kommissionen bedömer att målet har nåtts såhär långt. Kommissionen, som fortfarande genoför en utvärdering av situationen, noterar att den nuvarande statistiken inte visar på några särskilda störningar på marknaden. Kinesiska textilier verkar ha kommit in på EU:s marknad, medan det totala antalet importerade textilprodukter från alla leverantörer förblir stabilt. Detta betyder att Kinas andel av EU-importen ökar när kategorierna blir avreglerade.

Kommissionen har varit i nära kontakt med alla aktörer, och ingen – förutom ett litet antal medlemsstater – har efterfrågat åtgärder angående detta. EU:s industri har fått extra tid att anpassa sig till den nya situationen och verkar totalt sett ha varit framgångsrik. Än så länge anser inte EU:s industri att den nuvarande situationen kräver någon särskild ytterligare åtgärd. Å andra sidan har Kina tydliggjort att man inte betraktar det som lämpligt att fortsätta med dubbel övervakning efter 2008. Både EU och Kina håller emellertid med om att man bör se till att textilhandeln utvecklas på ett smidigt sätt, och att man därför inom ramen för textildialogen mellan Kina och EU bör träffas i ett tidigt skede.

En analys av textilimporten i de åtta kategorierna i systemet med dubbelkontroll⁽⁷⁴⁾ och av de två kategorierna som var föremål för fasta tillväxtnivåer och inte ingick i systemet med dubbel övervakning⁽⁷⁵⁾, från Kina och andra stora leverantörer 2006 och 2007 visar att Kina har ökat sin importandel (värdemässigt) i alla tio kategorier. Kina var den största leverantören antingen i kvantitet eller i värde, och i både ock i fem kategorier 2007. 2008 upprätthålls och förstärks samma skiftning i handelsmönster, med ett Kina som totalt sett stärker sin ställning som huvudleverantör.

Effekten av denna förändring av och Kinas ökade inflytande inom EU:s textilimportekvation har minskats genom det faktum att EU:s totala textil- och kläimport från tredje land inte har ökat i så stor utsträckning. 2008 var de kategorier som ökade mest bland de tio ovanstående kategorierna importer från Kina (kategorierna 5, 26 och 39). Totalt ökade importerna främst i kategorierna 5 och 7.

Textilsektorn är av stort intresse för kommissionen. Den kommer att fortsätta övervaka marknadens utvecklig utifrån aktuell importstatistik och tullens övervakning.

*
* *

Fråga nr 86 från Mihael Brejc (H-0783/08)

Angående: Administrativ kapacitet

EU ger varje år ett betydande ekonomiskt bistånd till fattiga länder för att hjälpa dem att utveckla sin ekonomi och bekämpa fattigdom. I många fall används inte biståndet på lämpligt sätt, eftersom den administrativa kapaciteten i länderna är bristfällig. Kan kommissionen ange om särskilda medel har avsatts för att förbättra den administrativa kapaciteten i de mottagande länderna?

Svar

(EN) Bistånd för utveckling av administrativ kapacitet i partnerländerna är ett viktigt verksamhetsområde för EU-samarbete. Det utgör också en viktig del av de internationella åtagandena om biståndseffektivitet enligt Parisförklaringen om biståndseffektivitet (2005) och ministerförklaringen vid högnivåforumet för biståndseffektivitet (handlingsprogrammet från Accra – september 2008).

Kommissionens bistånd för förbättring och modernisering av partnerländernas administrativa kapacitet, för närvarande definierat som tekniskt samarbete, mobiliseras genom olika kanaler. Det mobiliseras genom projekt som är särskilt inriktade på att stärka den lokala administrationen, genom tekniska komponenter för samarbete i projekt eller sektorsrelaterade program som syftar till större utvecklingsresultat, till exempel inom områdena gott styre eller infrastruktur och genom sektorspecifikt eller generellt budgetstöd. Mervärdet av budgetstödet skapas genom att man, när man använder sig av partnerlandets system, förstärker partnerlandets administrativa kapacitet snarare än att skapa parallella kanaler för tillhandahållande av offentliga tjänster, vilket kan vara fallet vid andra biståndsmodeller. Den förbättrade administrativa kapaciteten förväntas leverera konkreta resultat: lösa upp flaskhalsar, förändra incitamentsstrukturer, förbättra prestationskontrollsystem, anpassa fördelningen av resurser osv.

Dessutom inkluderar budgetstödsprogram alltid tekniskt samarbete i direkt syfte att förstärka offentlig förvaltning, särskilt tjänster som ansvarar för förvaltning av de offentliga finanserna. I många fall är tilldelningen för kapacitetsuppbyggnad en väsentlig del i hela stödoperationen (projektet/programmet/budgeten): exempelvis utbildning om vägunderhåll i ett infrastrukturprogram, kapacitetsstöd till den lokala regeringen i ett decentraliseringsprogram, kapacitetsuppbyggnad av riksrevisionen när den tillhandahåller allmänt budgetstöd.

I debatten om biståndseffektivitet väcks nu alltmer frågan om hur man kan öka betydelsen av och fokusera ännu mer på kapacitetsutveckling. Kommissionen ändrar nu det sätt på vilket den utformar och genomför det tekniska samarbetet som vanligtvis sker parallellt med utvecklingsprogrammen. "The Backbone Strategy on Reforming Technical Cooperation and Project Implementation Units for External Aid" som tillhandahållits

⁽⁷⁴⁾ Lista på åtta kategorier som är föremål för dubbel övervakning: kategori 4 – T-tröjor, kategori 5 – pullovrar, kategori 6 – byxor, kategori 7 – skjortor, kategori 20 – sängkläder, kategori 26 – klänningar, kategori 31 – bysthyllare, kategori 115 – garn av lin eller rami).

⁽⁷⁵⁾ kategori 2 - bomullstyg och kategori 39 – bords- och kökslinne.

av Europeiska kommissionen⁽⁷⁶⁾ och utvecklats av EuropeAid i juli 2008 syftar till att tillhandahålla tekniksamarbete av hög kvalitet som stödjer utvecklingen av lokal och nationell kapacitet med utgångspunkt i partnerbehov och med fokus på hållbara resultat.

*
* *

Fråga nr 87 från Anne E. Jensen (H-0785/08)

Angående: Kommissionsledamöternas förmåner vid uppsägning

Det blir allt vanligare att kommissionens ledamöter avgår innan mandatperioden har löpt ut. Så var fallet med kommissionsledamöterna Kyprianou, Frattini och senast Mandelson. Detta kan inte vara tillfredsställande med tanke på kontinuiteten i kommissionens arbete.

Kan kommissionen redogöra för de förmåner i fråga om pension, fallskärmsavtal osv. som en kommissionsledamot har rätt till då han eller hon avgår i förtid? Skiljer sig dessa villkor från de som hade gällt om kommissionsledamoten i fråga hade behållit sin tjänst mandatperioden ut?

Svar

(EN) En viss omsättning är inte ovanlig för en politisk organisation som kommissionen. Kommissionen försöker alltid att minska störningar som orsakas av sådana förändringar i kollegiets arbete. Ersättningen till kommissionsledamöter omfattas av artikel 215 i EG-fördraget. Det omfattas också av ramavtalet om förbindelserna mellan Europaparlamentet och kommissionen.

När det gäller pensioner, övergångsersättningar och andra rättigheter har kommissionsledamöter som lämnar sina poster i förtid samma rättigheter som de skulle ha haft om de hade fullgjort sin tjänstgöringstid.

En kommissionsledamot har rätt till en övergångsersättning under en treårsperiod, familjebidrag, pension från 65 år och framåt, efterlevnadspension, flyttningsbidrag, resekostnader och flyttutgifter när han eller hon lämnar sin post.

Före detta kommissionsledamöter som lämnat sin tjänst före 63 års ålder fortsätter att omfattas av det gemensamma sjukförsäkringssystemet under förutsättning att de inte har arbetat som anställda och därmed kan omfattas av ett nationellt sjukförsäkringssystem. Kommissionsledamöter som säger upp sig innan deras tjänstgöringstid är slut omfattas därför normalt sett inte av det gemensamma sjukförsäkringssystemet.

*
* *

Fråga nr 88 från Athanasios Pafilis (H-0787/08)

Angående: Grekiska advokater kallade att vittna i utredning

Grekiska advokater kallades nyligen att vittna inför en undersökningsdomstol i Aten efter en begäran från de franska myndigheterna, eftersom påstådda medlemmar av den kurdiska organisationen PKK hade advokaternas visitkort på sig i samband med att de av en slump greps i Frankrike. Detta oacceptabla och exempellösa tilltag, som syftar till att omvandla advokater från de åtalades försvarare till åklagarmyndigheternas medarbetare och till angivare av aktivister eller rentav "terroristmisstänkta", har redan unisont fördömts av Atens advokatsamfund och av andra intresseorganisationer i landet.

Anser kommissionen att det fria utövandet av advokatycket och advokaternas tystnadsplikt respekteras på det här viset? Tänker kommissionen avskaffa den "svarta listan" för terroristorganisationer och upphäva "terroristlagstiftningen", som utgör brutala kränkningar av de grundläggande demokratiska friheterna?

Svar

(EN) Kommissionen har starkt åtagit sig att bekämpa terrorism.

Att bekämpa terrorism måste gå hand i hand med respekten för mänskliga rättigheter, däribland rätten till försvar och hjälp från en advokat. Advokatens frihet att utöva sitt yrke och principen om tystnadsplikt måste respekteras helt och fullt.

⁽⁷⁶⁾ http://www.cc.ccc/dgintranet/europeaid/activities/adm/documents/backbone_strategy_on_tc-pius_final.pdf.

När det gäller de så kallade "svarta listorna" noterar kommissionen att den gemensamma ståndpunkten 2002/402/GUSP beträffande Al Qaida och talibanerna och den gemensamma ståndpunkten (EG) nr 2001/931/GUSP om andra terroristgrupper och individer godkändes för genomförande av FN:s säkerhetsråds resolutioner, vilka är bindande för medlemsstaterna i enlighet med artikel 25 i FN-stadgan.

Antiterroristlagstiftningen i anslutning till detta rör frysandet av tillgångar (förordningar (EG) nr 881/2002 och 2580/2001), vilket har blivit föremål för EG-domstolens dom av den 3 september. Kommissionens slutsatser är att domstolen ansåg att vissa förbättringar i urvalsförandet är nödvändiga. Om sådana förbättringar skulle göras finns det inte någon anledning att dra slutsatsen att det skulle vara illegalt att frysa tillgångar.

*
* *

Fråga nr 89 från Laima Liucija Andrikiėnė (H-0793/08)

Angående: EU:s prioriteringar vid givarkonferensen till förmån för Georgien

Vad vill kommissionen uppnå vid givarkonferensen till förmån för Georgien som kommer att äga rum i Bryssel den 22 oktober 2008? Vilken roll kommer EU att spela i återuppbyggnaden och återställandet av Georgien? Vilka är EU:s prioriteringar, och hur ämnar EU genomföra dem? Vilka uppgifter kommer kommissionen att få i samordningen och genomförandet av det internationella ekonomiska biståndet till återuppbyggnaden och återställandet av Georgien?

Svar

(EN) På uppdrag av Europeiska rådets extraordinära möte den 1 september 2008 och rådets (allmänna frågor och yttre förbindelser) den 15 september 2008 har kommissionen arbetat med att bidra till att stödja Georgien. I linje med detta har kommissionen förberett ett program för stabilisering och ekonomisk återhämtning och arrangerar en internationell givarkonferens för Georgien i samarbete med Världsbanken den 22 oktober 2008 i Bryssel. EU:s medlemsstater, viktiga internationella biståndsgivare, internationella finansiella institut och internationella organ samt FN-organ har uppmanats att närvara vid givarkonferensen. Syftet med konferensen kommer att vara att få utfästelser om medel från givare för att hjälpa Georgien att ta itu med de stora utmaningar som landet står inför efter konflikten i augusti 2008.

Vid konferensen kommer kommissionen att lägga fram sitt stödpaket på upp till 500 miljoner euro för perioden 2008-2010. Detta paket visar på EU:s åtagande att ta itu med de behov som har uppstått på grund av konflikten.

Kommissionen har identifierat prioriteringar och arbetar med att identifiera projekt i linje med Världsbankens och FN:s gemensamma rapport för bedömning av behoven och FN:s paraplyprojekt Flash Appeal (vilket faktiskt inkluderas i den gemensamma rapporten för bedömning av behoven). Kommissionens prioriterade stödområden gäller de mest omedelbara behoven, som återvändande av internflyktingar, återuppbyggnad och ekonomisk återhämtning, makroekonomisk stabilisering och stöd till infrastruktur. Följaktligen har kommissionen kontaktat den georgiska regeringen och internationella givarorganisationer för att diskutera och samordna med dessa. Givarkonferensen kommer också att ge möjlighet att sammanställa alla givares planer och program, vilket kan utgöra grunden för kommissionens nuvarande och framtida samarbete med dem.

*
* *